Isaia

Cartea lui Isaia

Text extras din Interliniarul Grec - Român

Biblia ROG

Ediție digitală pentru tipar -- vizitați bibliaapostolica.ro

13/11/2026 08:27:14

CAPITOLUL 1

1:1 Viziunea pe care a văzut-*o* Isaia fiul lui Amoț †, ce a văzut despre Iudeea, și despre Ierusalim, în timpul împărăției lui Ozia, și Iotam, și Ahaz, și Ezechia, care au împărățit peste Iudeea.

1:2 Ascultă, cerule, și pleacă-ți urechea pământule! Căci Domnul a vorbit, *spunând*, Am născut fii, și *i*-am crescut, ei însă M-au respins.

1:3 Boul *își* cunoaște proprietarul, și măgarul, ieslea domnului lui, dar Israel, pe Mine nu *Mă* cunoaște; și poporul Meu, nu pricepe.

1:4 Vai, națiune păcătoasă, popor plin de păcate, sămânță răufăcătoare, fiii nelegiuiți! *L*-ați părăsit pe Domnul, și *L*-ați mâniat pe Sfântul lui Israel; ei au ieșit din părtășie, întorcându-se spre lucrurile dinapoi.

1:5 Cât încă să mai fiți loviți, adăugând nelegiuire? Capul întreg *e*-n durere, și inima întreagă, în întristare.

1:6 De la picioare până la cap nu este în ea † *vreo* sănătate deplină, *și în* nicio rană, *în* nicio vânătaie, *în* nicio plagă inflamată †; nu este pansament pentru a fi aplicat, nici untdelemn, nici bandaje.

1:7 Pământul vostru e pustiu; cetățile voastre, arse de foc; țara voastră înaintea voastră, străinii au devorat-o, și e pustiită, e răvășită de un popor străin.

1:8 Va fi părăsită fiica Sionului, ca un cort într-o vie, și ca o colibă într-un câmp de castraveți, ca o cetate asediată.

1:9 Și dacă Domnul Oștirilor nu ne-ar fi lăsat o sămânță, ca Sodoma am fi devenit, și cu Gomora *ne*-am fi asemănat.

1:10 Ascultați cuvântul Domnului, conducători ai Sodomei! Luați aminte la legea Dumnezeului nostru, popor al Gomorei.

1:11 La ce-Mi servește mulțimea jertfelor voastre? spune Domnul. Destul Îmi este de arderile de tot ale berbecilor, și de seul mieilor! și sângele taurilor și al caprelor nu-*l* vreau!

1:12 Nici să nu veniți să vă înfățișați înaintea Mea, fiindcă cine a cerut lucrurile acestea din mâinile voastre? Să călcați în curtea Mea, să nu mai îndrăzniți †!

1:13 Dacă aduceți făină fină, degeaba *e*; tămâia, o urâciune Îmi este; lunile voastre noi, și sabatele și ziua cea mare, nu *le* pot suferi.

1:14 Postul, și abținerea de la a munci, și lunile voastre noi, și sărbătorile voastre *le* urăște Sufletul Meu. Ați ajuns să-Mi fiți o silă; nu voi mai cruța păcatele voastre.

1:15 Când vă veți întinde mâinile, *Îmi* voi întoarce ochii Mei de la voi. Și dacă vă veți înmulți implorarea, nu vă voi asculta, căci mâinile voastre de sânge sunt pline.

1:16 Spălați-vă! Faceți-vă curați! Înlăturați ticăloșia din sufletele voastre înaintea Ochilor Mei. Lăsați-vă de ticăloșiile voastre.

1:17 Învățați să faceți binele. Căutați echitatea. Scăpați pe cel nedreptățit. Faceți judecată orfanului, și îndreptățiți pe văduvă.

1:18 Și veniți să ne judecăm cu argumente puternice, spune Domnul; și dacă vor fi păcatele voastre ca roșul sângelui †, ca zăpada vor fi albite; și dacă vor fi ca stacojiul, ca lâna vor fi albite.

1:19 Și dacă veți dori, și Mă veți asculta, bunătățile pământului *le* veți mânca.

1:20 Dacă însă nu veți dori, nici nu Mă veți asculta, o sabie vă va devora. Fiindcă Gura Domnului a vorbit acestea.

1:21 Cum a devenit o prostituată, cetatea credincioasă, Sionul, cea plină de judecată, în care, dreptatea se odihnea † în ea, dar acum, ucigașii.

1:22 Argintul vostru *e* invalidat; negustorii tăi de vin amestecă vinul cu apă.

1:23 Conducătorii tăi sunt răzvrătiți, părtași cu hoții, iubind mita, căutând răsplata; orfanilor ne făcându-*le* judecată, și judecata văduvelor nu *o* au în vedere.

1:24 De aceea, așa vorbește Stăpânul, Domnul Oștirilor, Vai celor tari din Israel, căci nu va înceta a Mea mânie, în mijlocul împotrivitorilor, și judecată ieșind din mijlocul vrăjmașilor Mei voi face.

1:25 Și voi aduce Mâna Mea împotriva ta, și te voi lămuri spre curățire. Iar pe cei răzvrătiți *îi* voi da pierii, și voi îndepărta toată nelegiuirea din tine.

1:26 Și pe toți cei mândrii *îi* voi smeri; și-*i* voi așeza pe judecătorii tăi ca mai înainte, și pe consilierii tăi ca la început. Și după acestea vei fi chemată, Cetatea Dreptății, Cetate-Mamă † Credincioasă, Sionul.

1:27 Căci cu judecată va fi salvată captivitatea ei, și cu milostenie.

1:28 Și zdrobiți vor fi cei nelegiuiți și cei păcătoși împreună; și cei ce-*L* părăsesc pe Domnul vor fi complet sfârșiți.

1:29 Fiindcă se vor rușina de idolii lor, pe care ei *i*-au dorit; și se vor rușina cu privire la grădinile pe care le-au poftit.

1:1 † Amos
1:6 † sau „el”; în limba română, „ea” se referă la „națiunea” văitată în v. 4; în acest verset 6, manuscrisele SEP diferă
1:6 † nu e sănătate deplină în nicio rană, lovitură, etc
1:12 † lit: să nu mai continuați

1:18 † roșu închis, SM: ca mohorâciunea; BB: ca cel negru
1:21 † lit: dormea
1:26 † metropolă

1:30 Căci vor fi ca un terebint care-și pierde frunzele, și ca un paradis fără apă.

1:31 Și va fi tăria lor precum paiul de câlți, și lucrările lor ca scânteile, și vor fi mistuiți nelegiuiții și păcătoșii împreună, și nu va fi nimeni care să-*i* stingă.

CAPITOLUL 2

2:1 Cuvântul care a avut loc către Isaia fiul lui Amoț cu privire la Iudeea, și cu privire la Ierusalim.

2:2 Fiindcă va fi în ultimele zile – *va fi* vizibil Muntele † Domnului, și Casa lui Dumnezeu va fi pe vârful munților, și se va ridica mai presus de dealuri; și vor veni la el † toate națiunile.

2:3 Și vor merge națiuni multe, și vor spune, Veniți, și să ne urcăm în Muntele Domnului, și în Casa Dumnezeului lui Iacov; și El ne va vesti căile Lui; și vom merge la El. Căci din Sion va ieși legea, și cuvântul Domnului din Ierusalim.

2:4 Și El va judeca în mijlocul națiunilor și va dezaproba popoare multe; și ei vor zdrobi acoperind cu lovituri săbiile lor în pluguri, și țepele lor în seceri. Și nu va mai lua o națiune împotriva *altei* națiuni sabia. Și nicidecum nu vor mai învăța să facă război.

2:5 Și acum, casă a lui Iacov, veniți și vom umbla în lumina Domnului.

2:6 Căci El a abandonat pe poporul Lui, pe casa lui Iacov; căci s-a umplut, așa cum *a fost* de la început † ținutul lor, cu ghicitori, precum era al † filistenilor; și copii filisteni mulți li s-au născut.

2:7 Căci *și*-au umplut țara lor cu argint și *cu* aur, și nu este număr pentru tezaurele lor; și au umplut țara de cai, și nu este număr pentru carele lor.

2:8 Și au umplut pământul cu urâciunile † lucrărilor mâinilor lor; și s-au închinat idolilor † făcuți de degetele lor.

2:9 Și a îngenuncheat omul, și s-a aplecat bărbatul; și nicidecum nu îi voi cruța.

2:10 Și acum, intrați în stâncă, și ascundeți-vă în pământ din fața fricii Domnului, și din *fața* gloriei tăriei Lui, atunci când Se va ridica să prăpădească pământul.

2:11 Căci ochii Domnului sunt elevați, dar omul *e* într-o stare joasă, și va fi coborâtă mândria oamenilor, și va fi înălțat numai Domnul în ziua aceea.

2:12 Căci ziua Domnului Oștirilor *e* asupra oricărui arogant și îngâmfat, și asupra oricui *e* înălțat și superior – și vor fi umiliți;

2:13 și asupra oricărui cedru din Liban, al celor înălțați și superiori, și asupra oricărui copac cu ghindă din Basan;

2:14 și asupra oricărui munte înalt, și asupra oricărui deal înalt;

2:15 și asupra oricărui turn înalt, și asupra oricărui zid înalt;

2:16 și asupra oricărei corăbii a mării, și asupra oricărei priveliști a corăbiilor frumuseții.

2:17 Și va fi umilit orice om, și va cădea înălțimea oamenilor; și va fi înălțat numai Domnul în ziua aceea.

2:18 Și idolii † făcuți de mână, pe toți îi vor ascunde,

2:19 cărându-*i* în peșteri, și în crăpăturile stâncilor, și în găurile pământului, din fața fricii Domnului, și din *fața* gloriei tăriei Lui, atunci când Se va ridica să prăpădească pământul.

2:20 Căci în ziua aceea va arunca † omul urâciunile lui, lucrurile de argint și de aur pe care le-au făcut, ca să se închine deșertăciunilor, și liliecilor,

2:21 ca să intre în găurile stâncii solide, și în crăpăturile stâncilor, din fața fricii Domnului, și din *fața* gloriei tăriei Lui, atunci când Se va ridica să prăpădească pământul.

2:22 Terminați-*o* †, voi înșivă, cu omul care respiră prin nările lui; căci în ce *e* el de luat în seamă †?

CAPITOLUL 3

3:1 Iată acum, Stăpânul, Domnul Oștirilor, El va înlătura din Ierusalim și din Iudeea pe *bărbatul* cel tare și *pe femeia* cea tare, tăria pâinii și tăria apei;

3:2 pe uriaș și *pe* cel tare, și *pe* omul războinic, și *pe* magistrat, și *pe* profet, și *pe* gânditor, și *pe* bătrân,

3:3 și *pe* comandantul peste cincizeci, și *pe* minunatul sfătuitor, și *pe* înțeleptul arhitect, și *pe* ascultătorul care discerne.

3:4 Și voi stabili tineri să fie conducători peste ei, și batjocoritori vor domni peste ei.

3:5 Și se va repezi poporul, om împotriva omului, și om împotriva aproapelui lui; va lovi băiatul pe bătrân; cel fără cinste împotriva celui cu cinste.

3:6 Căci va apuca un om pe fratele lui, sau cel din casă pe tatăl lui, spunând, *Iată,* ai un veșmânt, fii conducător peste noi, și *administrarea* alimentelor mele în grija ta să fie!

3:7 Și răspunzând în ziua aceea, el va grăi, Nu voi fi conducătorul tău, căci nu!, în casa mea nu este pâine, nici veșmânt; nu voi fi conducător al poporului acestuia.

3:8 Căci Ierusalimul e abandonat, și Iudeea *e* prăbușită; și limbile lor, în mod nelegiuit, *pronunță* cuvinte împotriva Domnului, fiind neascultători.

3:9 Fiindcă acum a fost umilită gloria lor, și rușinea feței lor îi înfruntă; și păcatul lor, la fel ca Sodoma *l*-au vestit în gura mare și *l*-au arătat *tuturor*. Vai, sufletului lor, fiindcă au plănuit un plan cumplit împotriva lor înșilor;

2:2 † gr. neutru
2:2 † gr. neutru: muntele
2:6 † așa cum era și mai înainte
2:6 † ținutul
2:8 † abominațiile
2:8 † lit: celor
2:18 † lit: lucrurile
2:20 † lepăda
2:22 † Lăsați-vă
2:22 † sau: în ce poate el să fie creditat, în ce poate fi considerat, ce valoare are el

3:10 au zis, *Îl* vom lega pe cel drept, căci dezavantajos ne este; așa că, rodul lucrărilor lor *îl* vor mânca.

3:11 Vai celor nelegiuiți; rele cumplite, potrivit lucrărilor mâinilor lor, li se vor petrece.

3:12 Poporul Meu, comisarii voștri vă spicuiesc, și vameșii † domnesc peste voi. Poporul Meu, cei ce vă numesc fericiți, vă înșeală, și cărările picioarelor voastre *le* tulbură.

3:13 Dar acum, va pune în judecată Domnul, și va așeza în judecată pe poporul Lui.

3:14 Domnul Însuși la judecata va veni cu bătrânii poporului, și cu conducătorii lui. Voi însă, de ce ați dat foc viei Mele, și jaful *luat* de la cel sărman *e* în casele voastre?

3:15 De ce nedreptățiți voi pe poporul Meu, și fața sărmanilor *o* necinstiți? – spune Domnul, Domnul Armatelor.

3:16 Așa vorbește Domnul, Pentru că sunt îngâmfate fiicele Sionului, și umblă cu nasul pe sus †, și fac semne cu ochii, și în umbletele picioarelor *lor*, împreună își târăsc *trena* rochiilor, și cu picioarele *lipite* împreună, dănțuiesc.

3:17 și va smeri Domnul pe prințesele fiicele Sionului; și Domnul va descoperi starea lor.

3:18 În ziua aceea chiar va amputa Domnul gloria veșmintelor lor, și ornamentele puse-n păr, și cununile,

3:19 Și salbele, și împodobirea fețelor lor,

3:20 și asortarea podoabei de strălucire, și brățările, și verigile, și piepteni de podoabă, și inelele, și spiralele înfășurând mâna dreaptă,

3:21 și cerceii, și veșmintele cu borduri purpurii, și ornamentele purpurii,

3:22 și șalurile de casă, și veșmintele diafane din Laconia †,

3:23 și inurile subțiri, și cele albastre și stacojii, și inul subțire cu aur și albastru întrețesut, și cuverturile ușoare pentru fotoliile de vară.

3:24 Și va fi în loc de aromă plăcută, praf; și în loc de cingătoare, cu funie *te* vei încinge; și în loc de podoabă a capului, *podoabă* de aur, chelie vei avea, datorită lucrărilor tale; și în loc de cămașa veșmântului de purpură, *te* vei înfășura cu sac.

3:25 Și fiul tău preafrumos pe care-l iubești, sub sabie va cădea; și cei tari ai voștri sub sabie vor cădea, și vor fi înjosiți.

3:26 Și vor jeli scrinurile podoabei voastre, și vei fi lăsată singură; și în pământ vei fi zdrobită.

CAPITOLUL 4

4:1 Și vor apuca șapte femei un singur om, în aceea zi, spunând, Pâinea noastră *singure ne-o* vom mânca, și hainele noastre *proprii le* vom purta, numai numele tău să fie chemat peste noi; înlătură ocara noastră.

4:2 În ziua aceea va străluci Dumnezeu în sfat, cu glorie, pe pământ ca să înalțe și să glorifice ce a fost păstrat din Israel.

4:3 Și va fi ce a rămas în Sion, și ce a fost păstrat în Ierusalim – sfinți vor fi chemați; toți cei scriși pentru viață în Ierusalim.

4:4 Căci spălând va scoate Domnul murdăria fiilor și fiicelor Sionului, și sângele Ierusalimului *îl* va curăța cu desăvârșire din mijlocul ei † printr-un duh de judecată, și *printr-* un duh de ardere.

4:5 Și El va veni, și va fi că orice loc al muntelui Sionului, și toate *locurile* de jur-împrejurul lui, El *le* va adăposti cu un nor ziua, și precum fum și lumină de foc arzător noaptea; tot *Sionul* de glorie va fi adăpostit.

4:6 Și va fi drept umbrar de arșiță, și drept adăpost, și drept ascunzătoare de *a vremii* duritate și *de* ploaie.

CAPITOLUL 5

5:1 Voi cânta acum preaiubitului meu, o cântare a preaiubitului meu, cu privire la via lui. O vie s-a făcut preaiubitului, pe un pisc, într-un loc mănos.

5:2 Și o îngrăditură a pus împrejur, și o palisadă, și a sădit o viță aleasă; și a zidit un turn în mijlocul ei; și un teasc a săpat în ea; și a așteptat rodul viței, și ea a făcut spini.

5:3 Și acum, *voi* cei ce locuiți în Ierusalim, și *tu* om al lui Iuda, judecați acum între Mine și între via Mea.

5:4 Ce voi mai face viei Mele, și *ce* nu i-am făcut? Căci am așteptat să facă strugure, dar a făcut spini.

5:5 Acum deci vă voi face cunoscut ce anume Eu voi face viei Mele. Voi îndepărta îngrăditurа ei, și va fi pentru jaf. Și voi dărâma zidul ei, și va fi pentru a fi călcată în picioare.

5:6 Și voi da uitării via Mea, și nicidecum nu *o* voi mai curăța tăind-*o*, nici nu *o* voi mai săpa. Și vor crește în ea – ca într-o pârloagă – spini; și norilor *le* voi porunci să nu plouă peste ea ploaie.

5:7 Căci via Domnului Oștirilor, Casa lui Israel este, și omul lui Iuda *e* odraslă nouă *și* iubită. Am așteptat să facă echitate †, a făcut însă nelegiuire, și nu dreptate, ci strigăt.

5:8 Vai celor ce împreunează casă lângă casă, și câmp lângă câmp apropie, ca de la vecin să ia ceva. Oare veți locui singuri pe pământ?

5:9 Căci s-au auzit în urechile Domnului Oștirilor *lucrurile* acestea. Căci dacă vor deveni case mari, vor ajunge pustiire; vor fi mari și bune, și nu vor fi locuitori în ele.

5:10 Căci *acolo* unde lucrează zece perechi de boi, se va face *cât pentru* un singur vas de lut; și cel ce seamănă șase măsuri generoase, va face trei măsuri.

5:11 Vai de cei ce se trezesc de dimineața și băutura cea tare *o* caută înfrigurați †, cei ce continuă în aceasta până seara; căci vinul îi va arde.

5:12 Căci cu harfa și psaltirea, și *cu* tamburine și *cu* fluiere, vinul *îl* beau; dar lucrările Domnului nu *le* iau în seamă, și lucrările mâinilor lor nu *le* consideră.

3:12 † cei care extorchează
3:16 † lit: cu gâtul, grumazul; var: și umblă cu gâtul țeapăn
3:22 † regiune din Grecia, cu capitala la Sparta

4:4 † cetatea Ierusalimului
5:7 † judecată
5:11 † după băutura cea tare aleargă

5:13 De aceea captiv poporul Meu a devenit, datorită neștiinței lor în ce-L privește pe Domnul. Și o mulțime *dintre ei* au devenit morți datorită foamei și a setei după apă.

5:14 Și și-a deschis Hadesul răsuflarea lui, și și-a deschis gura lui fără încetare; și *acolo* se vor coborî cei puși în cinste, și cei mari, și cei bogați, și cel ce se veselește în Ierusalim †.

5:15 Și va fi înjosit poporul, și va fi dezonorat bărbatul, și ochii superiori vor fi înjosiți.

5:16 Și va fi înălțat Domnul Oștirilor în judecată, și în Dumnezeul Cel Sfânt se vor glorifica în dreptate.

5:17 Și vor fi păscuți cei jefuiți ca boii; și *pe câmpurile* pustii ale celor duși în robie, mieii vor mânca.

5:18 Vai de cei ce trag păcatele cum le-ar târî cu o funie lungă, și ca un jug cu curea *înhămat* asupra unei vițele – *un jug* de nelegiuiri.

5:19 Cei care spun, *Hai*, degrabă să se apropie lucrurile pe care le va face! ca să *le* vedem; și să vină sfatul Sfântului lui Israel, ca să-*l* cunoaștem.

5:20 Vai de cei ce cheamă răul cumplit bine, și binele rău cumplit; cei ce instituie † întunericul *ca* lumină, și lumina *ca* întuneric; cei ce instituie amarul *ca* dulce, și dulcele *ca* amar.

5:21 Vai celor înțelepți în ei înșiși, și *care* înaintea lor înșiși sunt pricepuți.

5:22 Vai celor tari dintre voi, cei care beau vin, și cei puternici, cei ce amestecă băuturile tari;

5:23 celor care îndreptățesc pe cel lipsit de pietate datorită darurilor mitei, și *care* celui drept *îi* dau la o parte dreptatea.

5:24 De aceea, în felul în care e ars paiul de un cărbune de foc, și e ars dintr-odată de o flacără dezlănțuită, rădăcina lor ca țărâna va fi, și floarea lor ca un nor de pulbere se va înălța; căci nu au vrut legea Domnului Oștirilor, ci grăirea Sfântului lui Israel au întărâtat-*o*.

5:25 Și S-a mâniat cu urgie Domnul Oștirilor cu privire la poporul Lui. Și Și-a pus Mâna peste ei, și i-a lovit. Și s-au întărâtat munții, și au devenit stârvurile lor ca gunoiul în mijlocul drumului. Și cu toate acestea nu s-a potolit † mânia Lui, ci continuă *să fie* Mâna Lui ridicată.

5:26 De aceea El va ridica un Semn printre națiunile cele din depărtări; și le va fluiera de la marginea pământului; și, iată, *ele* degrabă vin sprintene cu ușurința unui nor.

5:27 *Ele* nu vor flămânzi, nici nu vor obosi, nici nu vor ațipi, nici nu vor adormi, nici nu își vor descheia brâiele lor de pe coapsele lor, nici nu vor descheia curelele sandalelor lor.

5:28 Ale căror săgeți sunt ascuțite, și arcurile lor sunt încordate, copitele cailor lor precum stânca solidă sunt socotite; roțile carelor lor, ca viforul.

5:29 Ele înaintează ca leii, și se așează în apropiere ca progeniturile leului; și el va apuca și va răcni ca o fiară, și se va arunca *asupra lor*, și nu va fi nimeni să-i scape.

5:30 Și va răcni datorită lor în ziua aceea, ca glasul mării zguduită de valuri. Și se vor uita la cer sus și jos, și iată, întuneric greu în perplexitatea lor.

CAPITOLUL 6

6:1 Și a avut loc în anul în care a murit împăratul Ozia. Am văzut pe Domnul șezând pe un tron înalt și ridicat; și era plină Casa de gloria Lui.

6:2 Și serafimi stăteau de jur-împrejur Lui; șase aripi având unul *din ei*, și șase aripi unul *din ei*; și, pe de-o parte, cu două își acopereau fața, și cu două își acopereau picioarele; și cu două, zburau.

6:3 Și au strigat unul către altul, și au spus, Sfânt, sfânt, sfânt *este* Domnul Oștirilor; plin este tot pământul de gloria Lui.

6:4 Și s-a ridicat pragul de sus de glasul cu care au strigat, și casa s-a umplut de fum.

6:5 Și am zis, O, mizerabil ce sunt, vai de mine, căci m-am prăpădit, căci un om sunt, și buze necurate am, *și* în mijlocul unui popor buze necurate având eu trăiesc, și pe Împăratul, Domnul Oștirilor *L*-am văzut cu ochii mei.

6:6 Și a fost trimis către mine unul din serafimi; și în mână avea un cărbune, pe care cu cleștele *l*-a luat de pe altar.

6:7 Și a atins gura mea, și a zis, Iată, acesta a atins buzele tale, și va înlătura nelegiuirile tale, și păcatele tale *le* va curăța de tot.

6:8 Și am auzit glasul Domnului, spunând, Pe cine voi trimite, și cine va merge la poporul acesta? Și am zis, Iată, Eu sunt, trimite-Mă!

6:9 Și a zis, Mergi și zi poporului acestuia, Auzind, veți auzi și nicidecum nu veți înțelege; și văzând veți vedea, și nicidecum nu veți ști.

6:10 Căci s-a îngroșat inima poporului acestuia; și urechile lor cu greu au auzit, și ochii și-au închis pleoapele, ca nu cumva să privească ochii lor, și urechile să audă, și inima să înțeleagă, și să se întoarcă, și să-i vindec.

6:11 Și am zis, Până când, Doamne? Și *El* a zis, Până când, vor fi pustiite cetățile, în apropierea *lor* ne mai fiind locuitori; și casele, în apropierea *lor* ne mai fiind oameni; și pământul va rămâne pustiu.

6:12 Și după aceste lucruri, va îndepărta Dumnezeu pe oameni; și se vor înmulți cei ce vor fi rămas pe pământ.

6:13 Și totuși din ea va fi a zecea parte; și *ea* va fi din nou spre a fi prădată. Ca un terebint, și ca o ghindă, atunci când cade din găoacea ei – sământă sfântă e trunchiul ei.

CAPITOLUL 7

7:1 Și a fost în zilele lui Ahaz, fiul lui Iotam, fiul lui Ozia, împăratul lui Iuda, s-a ridicat Rezin împăratul Aramului, și Pecah, fiul lui Remalia, împăratul lui Israel, împotriva Ierusalimului, ca să-i facă război, și nu au putut să-l asedieze.

7:2 Și s-a vestit către casa lui David, spunând, S-a învoit Aram cu Efraim; și a fost uluit sufletul lui, și sufletul pop-

---

5:14 † lit: în ea, adică: în cetatea Ierusalimului
5:20 † pun, fac; sau: își propun
5:25 † lit: întors

orului lui, în felul în care, în codru, un pom sub vânt se clatină.

7:3 Și a zis Domnul către Isaia, Ieși pentru a-*l* întâmpina pe Ahaz, tu și cel ce a rămas, Iașub fiul tău, spre bazinul superior, pe calea ogorului înălbitorului.

7:4 Și îi vei spune, Ferește-te să rămâi tăcut, și nu te înfricoșa! Nici să nu fie sufletul tău slab datorită celor două cioturi de lemn mocnind cu fum negru, aceștia *doi*; căci atunci când urgia mâniei Mele are loc, din nou voi vindeca.

7:5 Iar *despre* fiul lui Aram, și fiul lui Remalia, că au plănuit un plan cumplit, *spunând*,

7:6 Ne vom sui în Iudeea, și vorbind cu ei, îi vom întoarce la noi, și vom pune împărat peste ei pe fiul lui Tabeel.

7:7 Așa vorbește Domnul Oștirilor, Nicidecum nu va rămâne planul acesta, nici nu va fi.

7:8 Dar capul Aramului *e* Damascul, și capul Damascului *e* Rețin; dar încă șaizeci și cinci de ani va fi lipsită împărăția lui Efraim de popor.

7:9 Și capul lui Efraim *e* Samaria †, și capul Samariei *e* fiul lui Remalia; și dacă nu veți crede, nici nu veți pricepe.

7:10 Și a continuat Domnul să vorbească lui Ahaz, spunând,

7:11 Cere pentru tine însuți un semn de la Domnul Dumnezeul tău, în adâncime, sau în înălțime.

7:12 Și Ahaz a zis, nicidecum nu voi cere, nici nu-*L* voi ispiti pe Domnul.

7:13 Și a zis, Ascultați acum, Casă a lui David, Oare ceva mic e pentru voi să purtați o luptă cu oamenii? Și cum față de Domnul veți purta o luptă?

7:14 De aceea, va da Domnul Însuși, pentru voi, un semn; iată fecioara în burtă va lua †, și va da naștere unui Fiu, și veți chema Numele Lui Emanuel.

7:15 *El,* unt și miere va mânca, înainte ca El să cunoască să-Și propună răul cumplit, sau să aleagă binele.

7:16 Fiindcă înainte să cunoască Băiatul binele sau răul, neascultând de răul cumplit, El alege binele; și va fi părăsit pământul de care ți-e frică, din fața celor doi împărați.

7:17 Dar va aduce peste tine Dumnezeu, și peste poporul tău, și peste casa tatălui tău, zile care nu au venit încă din ziua în care s-a îndepărtat Efraim de la Iuda, *pe vremea* împăratului asirienilor.

7:18 Și va fi în ziua aceea, va fluiera Domnul muștele care domnesc peste o parte a râului Egiptului, și albina care este în ținutul asirienilor.

7:19 Și ele vor veni, și se vor odihni toate în văile țării, și în găurile stâncilor, și în peșteri, și în fiecare crăpătură, și în fiecare pom.

7:20 În ziua aceea Domnul va rade cu briciul cel îmbătat de cealaltă parte a râului împăratului asirienilor, *va rade* capul, și perii picioarelor, și barba *o* va înlătura.

7:21 Și va fi în ziua aceea, va hrăni omul o vițea din boi, și două oi.

7:22 Și va fi din belșugul băuturii de lapte, unt, și miere, va mânca fiecare *om* rămas pe pământ.

7:23 Și va fi în ziua aceea că orice loc în care ar fi putut fi o mie de vițe valorând o mie de sicli, pentru pârloagă va fi, și pentru spin.

7:24 Cu săgeată și *cu* arc vor intra acolo, căci pârloagă și spin va fi în tot pământul.

7:25 Și fiecare munte, prin arare va fi arat; nicidecum nu va mai fi acolo frică, căci va fi, din pârloagă și spin, pentru a fi pășune oii, și călcat sub piciorul boului.

CAPITOLUL 8

8:1 Și a zis Domnul către mine, Ia-ți un sul de papirus nou *și* mare, și scrie în el cu o peniță de om, despre iuțeala cu care se va face jefuirea prăzilor, căci a sosit.

8:2 Și martori fă-Mi din oameni credincioși – pe Urie preotul, și pe Zaharia fiul lui Berechia.

8:3 Și m-am apropiat de profetesă, și în pântece a luat, și a dat naștere unui fiu. Și mi-a zis Domnul, Cheamă numele lui, Degrabă, Pradă, Iute, Jaf.

8:4 Fiindcă înainte să cunoască băiatul să-*și* cheme tatăl sau mama, vor fi luate puterea Damascului, și prăzile Samariei, înaintea împăratului asirienilor.

8:5 Și Domnul a continuat să-mi vorbească din nou, spunând,

8:6 Pentru că nu a dorit poporul acesta apa Siloamului curgând liniștit, ci au dorit să-*i* aibă pe Rețin, și pe fiul lui Remalia împărat peste voi, de aceea –

8:7 Iată, Domnul aduce asupra voastră apa râului cea tare și multă, pe împăratul asirienilor, și gloria lui. Și se va urca peste fiecare vale a voastră, și va umbla pe fiecare zid al vostru.

8:8 Și va înlătura din Iudeea pe omul care poate să-și ridice capul, sau care poate să împlinească ceva; și va fi tabăra lui așa încât va umple lățimea ținutului vostru – cu noi *e* Dumnezeu.

8:9 Luați cunoștință, națiuni, și plecați-vă. Auziți până la marginea pământului. *Voi* cei tari, plecați-vă. Căci dacă din nou veți fi tari, din nou vă veți pleca.

8:10 Și orice plan veți plănui, *îl* va șterge Domnul, și orice cuvânt veți vorbi, nicidecum nu va rămâne la voi, întrucât cu noi *e* Dumnezeu.

8:11 Așa vorbește Domnul, *Cu* mână tare să nu asculte ei de umblarea căii poporului acestuia, spunând,

8:12 Nu cumva să ziceți, *E* greu! Căci tot ce-ar zice poporul acesta e greu. Dar de frica lor nicidecum să nu vă fie frică, nici să nu vă tulburați.

8:13 Pe Domnul puterilor – pe El sfințiți-*L* și El va fi frica voastră.

8:14 Și în El să vă încredeți †, *El* îți va fi drept sanctuar, și nu ca o piatră de poticnire cu care să vă întâlniți, nici ca o stâncă

7:9 † în acest verset SEP transliterează aici Σομόρων
7:14 † va concepe

8:14 † lit: încrezându-vă să fiți

de prăbușire; dar casa lui Iacov *e* într-o cursă, și într-o groapă pândind în Ierusalim.

8:15 De aceea, vor fi neputincioși printre ei mulți, și vor cădea, și vor fi zdrobiți; și se vor apropia, și vor fi prinși oamenii *care sunt* în siguranță.

8:16 Atunci puși în lumină vor fi cei ce se pecetluiesc singuri † ca legea să n-*o* învețe.

8:17 Și se va zice, *Îl* voi aștepta pe Dumnezeu, Cel ce-Și întoarce Fața Lui de la casa lui Iacov, și mă voi încrede † în El.

8:18 Iată, Eu și copiii pe care mi *i*-a dat Dumnezeu, și ei vor fi semne și miracole în casa lui Israel de la Domnul Oștirilor Care locuiește în Muntele Sionului.

8:19 Și dacă vor spune către voi, Întrebați pe prezicătorii ventriloci, și pe cei ce din pământ strigă, și deșertăciunile pe care din pântece *le* glăsuiesc. Oare nu, o națiune către Dumnezeul ei își va îndrepta întrebarea? De ce întreabă ei despre cei vii pe cei morți?

8:20 Căci legea drept un ajutor a dat-*o El*, ca ei să vorbească nu după spusa aceasta, despre care nu sunt daruri de dat pentru El †.

8:21 Și va veni peste voi foamete aspră; și va fi că atunci când veți flămânzi, vă veți întrista, și de rău veți vorbi pe conducătorul *vostru* și pe părinți; și își vor ridica privirea spre cer, sus,

8:22 și spre pământ, jos, vor privi, și iată, întuneric, necaz și strâmtorare, și întuneric încât să nu vadă pentru o vreme.

CAPITOLUL 9

9:1 Aceasta mai întâi, bea degrabă! Degrabă acționează! Ținutul lui Zabulon, țara lui Neftali, și cei rămași pe țărm, și de cealaltă parte a Iordanului, Galileea națiunilor.

9:2 Poporul umblând în întuneric a văzut o lumină mare. *Voi* cei locuind în ținutul și *în* umbra morții, o lumină va iradia peste voi.

9:3 Mulțimea poporului ai călăuzit-*o* cu bucurie, și vor fi bucuroși înaintea Ta ca cei ce se bucură de seceriș, și precum cei ce împart prăzile.

9:4 Căci a fost înlăturat jugul, cel ce deasupra lor era așezat, și toiagul, cel de pe grumazul lor; căci toiagul exactorilor *l*-a anulat ca în ziua cea împotriva lui Madian.

9:5 Căci orice costum de haine îngrămădit cu vicleșug, și *orice* haină, cu despăgubire va fi achitată, și ei vor dori *s-o facă* chiar dacă ar ajunge să fie arși cu foc.

9:6 Căci un Copil ni s-a născut, un Fiu ne-a fost dat, Căruia domnia s-a făcut † peste umărul Lui; și e chemat Numele Lui, Mesager al Marelui Sfat, Minunat, Sfetnic, Dumnezeu Tare, Atotputernic, Prinț al păcii, Tată al celui ce va să fie în veac. Căci voi aduce pace peste prinți, și sănătate Lui.

9:7 Și mare *este* suveranitatea Lui, și pacea Lui nu are † sfârșit, pe tronul lui David, și *în* împărăția Lui, ca s-o stabilească, și s-*o* susțină prin judecată, și cu dreptate, de acum și până în veac. Zelul Domnului Oștirilor va face acestea.

9:8 Moarte a trimis Domnul asupra lui Iacov, și va veni asupra lui Israel.

9:9 Și va cunoaște tot poporul lui Efraim, și cei ce locuiesc în Samaria, *care* cu insolență și *cu* inimă îngâmfată, spun,

9:10 Cărămizile au căzut, dar veniți, să cioplim pietre, și să tăiem sicomori și cedrii, și ne vom zidi un turn.

9:11 Și va strivi Dumnezeu pe cei ce se ridică asupra muntelui Sionului, asupra Lui, și pe vrăjmașii Lui *îi* va desființa –

9:12 Pe Siria de la soare răsare, și pe greci de la soare apune, cei ce devorează pe Israel cu toată gura. În toate acestea nu s-a întors mânia, ci *Îi* e încă Mâna înălțată.

9:13 Și poporul nu s-a întors până când *nu* a fost lovit, și pe Domnul Oștirilor nu *L*-au căutat.

9:14 Și Domnul a înlăturat din Israel capul și coada, pe cel mare și pe cel mic, într-o singură zi;

9:15 pe bătrân, și pe cei ce fețele *oamenilor le* admiră † – acesta *e* conducătorul; și profetul care învață † nelegiuiri – aceasta *e* coada.

9:16 Și † cei ce declară că e binecuvântat poporul acesta, *îl* rătăcesc; și-*i* vor rătăci ca să-i înghită.

9:17 De aceea de tinerii lor, nu Se va bucura Domnul; și de orfanii lor, și de văduvele lor, nu va avea milă. Căci toți sunt nelegiuiți, și cumpliți, și fiecare gură vorbește nedrept. Căci toate acestea nu vor abate mânia Lui, ci este încă Mâna Lui ridicată.

9:18 Și va arde ca focul nelegiuirea, și ca troscotul uscat va fi mâncat de foc, și va fi ars în desișurile codrului, și vor fi devorate împreună toate cele de jur-împrejurul dealurilor.

9:19 De aceea, mânia urgiei Domnului arde țara întreagă, și va fi poporul ca cei mistuiți de foc. *Și* omul de fratele lui, nu va avea milă,

9:20 ci se va abate la dreapta, fiindcă va flămânzi, și va mânca din cele din stânga, și nicidecum nu se va sătura omul mâncându-și carnea brațului lui.

9:21 Căci va mânca Manase *carnea* lui Efraim, și Efraim pe a lui Manase; fiindcă împreună *îl* vor asedia pe Iuda. Cu toate acestea, nu se va întoarce mânia, ci este încă Mâna Lui ridicată.

CAPITOLUL 10

10:1 Vai de cei scriind ticăloșie; căci scriitorii ticăloșie scriu;

10:2 pervertind † judecata sărmanilor, răpind judecata săracilor din poporul Meu; așa încât le va fi văduvei pentru jaf, și orfanului pentru despuiere.

8:16 † SM, BA: cei ce pecetluiesc legea
8:17 † lit: voi fi încrezându-mă
8:20 † pasaj dificil
9:6 † a luat ființă

9:7 † lit: și păcii Lui, nu-i este sfârșit
9:15 † cei ce caută la fața omului
9:15 † dă învățătură
9:16 † Și vor fi cei...
10:2 † întorcând, stricând

10:3 Și ce vor face ei în ziua cercetării? Căci necazul vostru de la depărtare va veni; și la cine vă veți adăposti pentru ajutor? Și unde veți lăsa *fugind* gloria voastră,

10:4 ca să nu cădeți în sclavie? Căci sub cei ce li se ia viața vor cădea! Și cu toate acestea nu se va întoarce urgia Lui, ci *e* încă Mâna Lui ridicată.

10:5 Vai asirienilor, toiagul mâniei Mele, și urgia este în mâinile lor.

10:6 Urgia Mea, împotriva unei națiuni nelegiuite, *o* voi trimite, și asupra poporului Meu *îi* voi porunci să facă prăzi și jaf, și să calce în picioare cetățile, și să le pună în țărână.

10:7 Dar el nu astfel gândește, și sufletul *lui* nu astfel socotește, ci va da curs liber minții lui ca să extirpeze națiuni – nu puține.

10:8 Și dacă îi vor zice, Tu singur ești conducător!

10:9 Atunci el va spune, Oare nu am luat eu ținutul de deasupra Babilonului și Calnoului, unde turnul a fost zidit? Și am luat Arabia, și Damascul, și Samaria?

10:10 În felul în care le-am luat pe acestea, toate suveranitățile *le* voi lua. Urlați, *voi* imagini din Ierusalim, și din Samaria!

10:11 Căci în felul în care am făcut Samariei, și *idolilor* făcuți de mâinile ei, așa voi face și *cetății* Ierusalimului și idolilor ei.

10:12 Și va fi atunci când va desăvârși † Domnul toate acțiunile în Muntele Sionului și *in* Ierusalim, va aduce *distrugere* asupra minții celei mari, asupra conducătorului asirienilor, și asupra mândriei gloriei ochilor lui.

10:13 Căci a zis, Cu forță voi acționa, și cu înțelepciunea priceperii voi tăia hotarele națiunilor, și forța lor *o* voi prăda;

10:14 și voi clătina cetăți locuite; și lumea locuită întreagă *o* voi lua cu mâna ca pe un cuib; și ca pe niște ouă părăsite *le* voi înlătura; și nu este nimeni care să-mi scape, sau să mă contrazică, și să-și deschidă gura și să piuie.

10:15 Oare se va glorifica securea fără *intervenția* celui ce taie cu ea? Sau se va preamări fierăstrăul fără intervenția celui ce trage cu el? La fel, dacă cineva ridică un toiag sau un lemn! Dar nu așa!

10:16 Ci va trimite Domnul Oștirilor pentru cinstea ta, ocară; și pentru gloria ta, foc; arzând va fi ars.

10:17 Și va fi lumina lui Israel ca un foc; și va sfinți cetatea † într-un foc care arde, și va mânca lemnul ca pe iarbă în ziua aceea.

10:18 Vor pieri † munții și dealurile, și pădurile; și va fi devorat de la suflet până la carne; și va fi cel ce fuge precum cel ce fuge de o flacără arzătoare.

10:19 Și cei ce vor rămâne în urma lor, în număr *mic* vor fi, chiar un copil mic va putea să-i scrie.

10:20 Și va fi în ziua aceea, nu vor mai continua, cei rămași din Israel, și cei scăpați din Iacov – nu se vor mai baza † pe cei care îi nedreptățesc. Ci † se vor baza pe Dumnezeu, Sfântul lui Israel, în adevăr,

10:21 și ce a rămas din Iacov, pe Dumnezeu Cel Tare.

10:22 Și dacă va deveni poporul lui Israel ca nisipul mării, *numai* rămășița lor va fi salvată.

10:23 Căci cuvântul e desăvârșit și prompt în dreptate; căci cuvântul e făcut prompt de Domnul. Domnul Oștirilor *îl* va înfăptui în lumea întreagă.

10:24 De aceea, așa vorbește Domnul Oștirilor, Să nu-ți fie frică, poporul Meu, *voi* cei ce locuiți în Sion, *nu vă temeți* de asirieni! Fiindcă cu un toiag te va lovi; căci o plagă aduce peste tine, viziunea căii Egiptului.

10:25 Căci încă puțin, și voi face să înceteze urgia, și *va fi* mânia Mea împotriva sfatului lor.

10:26 Și Se va ridica împotriva lor Domnul Dumnezeul Oștirilor, potrivi plăgii lui Madian în Locul Necazului; și mânia Lui *va fi* pe calea cea legată de mare, pe calea cea legată de Egipt.

10:27 Și va fi în ziua aceea, voi ridica jugul tău de pe umărul tău, și frica lui de la tine; și va fi nimicit jugul de pe umerii voștri.

10:28 Căci va veni în cetatea Aiat, și va trece prin Migron, și în Micmaș își va pune vasele † lui.

10:29 Și va trece defileul, și vine la Aiat; frica va cuprinde Rama, cetatea lui Saul va fugi.

10:30 Un nechezat glăsuiește tu, fiică a Galimului. Va asculta Laisul, vor asculta în Amatot.

10:31 Și e uluită Madmena, și cei ce locuiesc în Ghebim.

10:32 † Îndeamnă-*i* astăzi, pe cale să rămână. Îndeamnă în muntele *Sionului*, pe fiica Sionului, și *în* dealurile din Ierusalim.

10:33 Iată, Stăpânul, Domnul Oștirilor *îi* va dezorienta pe cei onorabili, cu tărie; și pe cei îngâmfați *în mod* insolent, *îi* va zdrobi, și cei îngâmfați vor fi smeriți.

10:34 Și vor cădea cei îngâmfați sub sabie; iar Libanul cu cei îngâmfați va cădea.

CAPITOLUL 11

11:1 Și va ieși un toiag din rădăcina lui Iese, și o floare din rădăcina lui se va ridica.

11:2 Și Se va odihni peste El Duhul Domnului, Duh de înțelepciune și de pricepere; Duh de sfat și de tărie; Duh de cunoștință și de evlavie;

11:3 Îl va umple Duhul temerii de Dumnezeu; *El* nu după gloria *vizibilă* va judeca, nici după cele pronunțate va mustra.

11:4 Dar El va judeca judecata celui smerit, și va face mustrare pentru cei smeriți ai pământului. Și va lovi pământul

10:12 † va sfârși în mod complet
10:17 † lit: ea
10:18 † vor fi epuizați, duși la dispariție
10:20 † lit: nu vor mai fi bazându-se

10:20 † lit: vor fi bazându-se
10:28 † sau: ustensile; sau: armele
10:32 † SEP vers

prin cuvântul gurii Lui; și prin suflarea *ieșindu-I* din buze va îndepărta † pe cel lipsit de pietate.

11:5 Și † dreptatea va încinge rărunchiul Lui, și adevărul va înfășura flancurile † Lui.

11:6 Și se vor hrăni împreună lupul cu mielul; și leopardul se va simți bine împreună cu iedul; și viețelușul și leul și boul împreună vor paște; și un copil mic îi va mâna.

11:7 Și boul și ursul vor paște împreună, și împreună vor fii micuții lor; și leul ca boul va mânca paie.

11:8 Și un copilaș prunc, la gaura aspidelor, și în vizuina progeniturilor aspidelor, mâna și-*o* va pune.

11:9 Și nicidecum nu vor mai face rău, nici nu va mai putea să dea pieirii nimeni pe Muntele Meu sfânt; căci va fi umplut totul de cunoașterea Domnului, așa cum apă multă acoperă marea.

11:10 Și va fi în ziua aceea Rădăcina lui Iese, și Cel ce Se va ridica să conducă națiunile; în El națiunile vor spera. Și va fi odihna lui glorie †.

11:11 Și va fi în ziua aceea, va continua Domnul Să-Și arate Mâna Lui, Să-Și arate râvna † pentru rămășița rămasă a poporului, cea care va rămâne de la asirieni, și din Egipt, și din Babilon, și din Etiopia, și de la elamiți, și de la soare răsare, și din Arabia.

11:12 Și El va ridica un semn printre națiuni; și-*i* va strânge pe cei dați pieirii ai lui Israel, și pe cei împrăștiați ai lui Iuda, *îi* va strânge din cele patru vânturi ale pământului.

11:13 Și va fi înlăturată invidia lui Efraim, și vrăjmașii lui Iuda vor fi dați pieirii. Efraim nu-*l* va mai invidia pe Iuda, și Iuda nu-*l* va mai necăji pe Efraim.

11:14 Și vor fugi în corăbii filistenii; marea împreună *o* vor prăda, și pe cei de la soare răsare, și pe Edom; și pe Moab, mai întâi mâinile și *le* vor pune; iar fiii lui Amon, mai întâi se vor supune.

11:15 Și va pustii Domnul marea Egiptului; și Își va pune mâna Lui asupra râului, printr-un vânt violent, și va lovi șapte brațe †, așa încât să se poată trece peste el în sandale.

11:16 Și va fi o cale de trecere pentru rămășița poporului Meu, rămășița de la asirieni; și va fi pentru Israel, precum în ziua când au ieșit din pământul Egiptului.

CAPITOLUL 12

12:1 Și vei spune în ziua aceea, Te voi binecuvânta pe Tine Doamne; căci Te supărasei pe mine, și Ți-ai întors urgia Ta, și ai arătat milă față de mine.

12:2 Iată, Dumnezeul meu, Salvatorul meu. Încrezându-mă voi fi în El, și nu îmi va fi frică. Fiindcă gloria mea și lauda mea, Domnul *e*, și El mi-a venit spre salvare.

12:3 Și scoateți apă cu bucurie din izvoarele salvării.

12:4 Și vei spune în ziua aceea, Cântați laudă Domnului. Cu strigăte pronunțați Numele Lui. Vestiți printre națiuni glorioasele Lui *fapte*. Amintiți că înălțat *e* Numele Lui.

12:5 Cântați laudă Numelui Domnului. Căci *lucruri* înalte a făcut. Vestiți acestea pe întreg pământul.

12:6 Exultați și bucurați-vă, voi cei ce locuiți Sionul. Căci înălțat *este* Sfântul lui Israel în mijlocul Sionului †.

CAPITOLUL 13

13:1 Viziunea referitoare la Babilon, pe care a văzut-*o* Isaia fiul lui Amoț.

13:2 Pe muntele plat † ridicați un semn! Înălțați glasul către ei! Să nu vă fie frică! Chemați în ajutor cu mâna – Deschideți, *voi* conducători!

13:3 Eu poruncesc, și Eu îi conduc; uriași vin să împlinească mânia Mea, bucurându-se împreună, și ocărând.

13:4 Glasul multor națiuni pe munți; asemănător multor națiuni, *e* glasul împăraților și al națiunilor adunați laolaltă. Domnul Oștirilor a dat porunci unei națiuni greu înarmate.

13:5 Ei vin dintr-o țară îndepărtată, de la extremitatea temeliei cerului, Domnul și *oștirile* Lui greu înarmate, ca să distrugă toată lumea locuită.

13:6 Urlați! Căci *e* aproape ziua Domnului, și nimicirea de la Dumnezeu va veni.

13:7 Datorită acesteia, orice mână se va desclești, și sufletul oricărui om se va înspăimânta.

13:8 Și se vor tulbura ambasadorii, și dureri grele aceștia vor avea, ca o femeie dând naștere; și se vor jeli împreună, unul către altul, și vor fi înspăimântați; și înfățișarea fetei, ca o flacără va deveni.

13:9 Căci iată, ziua Domnului vine; intratabilă mânie și urgie, ca să facă lumea locuită pustie, și pe păcătoși să-*i* piardă din ea.

13:10 Căci stelele cerului, și Orionul, și tot cosmosul † cerului, lumina lor nu și-o vor mai da, și se va întuneca al soarelui răsărit, și luna nu-și va mai da lumina ei.

13:11 Și voi imputa † lumii întregi, relele *ei*, și celor lipsiți de pietate, păcatele lor; și voi da pierzării insolența nelegiuiților, și insolența celor mândri *o* voi smeri.

13:12 Și vor fi cei ce vor rămâne mai rari decât aurul nelămurit †; și omul mai rar va fi decât piatra cea din Ofir.

13:13 Căci cerul se va mânia, și pământul se va clătina din temeliile lui, datorită mâniei urgiei Domnului Oștirilor, în ziua în care se va manifesta mânia Lui.

11:4 † va lua viața
11:5 † lit: va fi dreptatea încingând mijlocul Lui
11:5 † sau: coastele
11:10 † lit: onoare
11:11 † sau: Să fie gelos
11:15 † canale

12:6 † lit 'ei', cu referire la Sion
13:2 † sau: șes; sau: pleșuv
13:10 † sau: toată podoaba
13:11 † trage la răspundere
13:12 † care nu a fost purificat în foc

13:14 Și vor fi cei rămași ca un căprior † fugind, și ca o oaie rătăcind; și nu este nimeni care să-i adune, așa încât omul la poporul lui să se întoarcă, și omul în ținutul lui să alerge.

13:15 Căci oricine va fi prins, va fi biruit; și aceia care strânși laolaltă vor fi, vor cădea prin sabie.

13:16 Și pe copiii lor, una cu pământul îi vor face, înaintea lor; și casele lor vor fi jefuite; și pe femeile lor, *le* vor poseda.

13:17 Iată, voi stârni împotriva voastră pe mezi, care pentru argint nu au interes, nici de aur n-au nevoie.

13:18 Arcurile tinerilor *le* vor sfărâma, și de copiii voștri nicidecum nu vor avea milă, nici pe copiii tăi nu-*i* vor cruța ochii lor.

13:19 Și va fi *nimicit* Babilonul, cel chemat onorabil de împăratul caldeenilor, în felul în care a surpat Dumnezeu Sodoma și Gomora.

13:20 *Cetatea* † nu va mai fi locuită în veac, nici nu vor mai intra în ea de-a lungul multor generații, nici nu vor mai trece prin ea arabii, nici păstorii, sub nicio formă nu, se vor mai odihni în ea.

13:21 Și se vor odihni acolo fiarele, și ele vor umple casele de urlet, și se vor odihni acolo strigoii, și demonii vor bântui † acolo.

13:22 Și măgaro-centauri † acolo vor locui, și se vor încuiba aricii în casele lor.

CAPITOLUL 14

14:1 Degrabă vine *aceasta*, și nu va întârzia, și zilele lor nicidecum nu vor trena. Și va avea milă Domnul de Iacov, și-*l* va alege iarăși pe Israel, și ei se vor odihni în țara lor, și emigrantul † se va alipi de ei, și vor fi adăugați la casa lui Iacov.

14:2 Și îi vor lua națiunile, și-*i* vor aduce în locul lor, și ei vor poseda *națiunile*, și se vor înmulți în țara lui Dumnezeu, ca robi și roabe, și vor fi captivi cei ce-i capturaseră; și vor domni peste cei ce domneau peste ei.

14:3 Și va fi că în ziua aceea te va odihni Domnul de chinul și de mânia ta, și de robia ta grea cu care ai fost robit de ei.

14:4 Și vei lua plângerea aceasta împotriva împăratului Babilonului, și vei spune în ziua aceea, Cum s-a oprit † exactorul, și a fost oprit tiranul †.

14:5 Domnul a zdrobit jugul păcătoșilor, jugul conducătorilor.

14:6 Lovind o națiune prin mânie, o plagă fără leac; lovind o națiune cu o plagă a mâniei, pe care nu a cruțat-*o*. Se odihnește cu încredere

14:7 tot pământul, strigă cu bucurie.

14:8 Și pomii Libanului se vor bucura cu privire la tine, și cedrul din Liban, *spunând*, De când tu zaci la pământ, nu s-au mai suit cel ce ne taie.

14:9 Hadesul dedesubt amar a devenit întâmpinându-te; împreună s-au ridicat cu tine toți uriașii care conduceau pământul, care se ridică de pe tronurile lor, toți împărații națiunilor.

14:10 Toți vor răspunde și îți vor spune, Și tu ai căzut prins, la fel ca și noi? Și printre noi ești socotit?

14:11 S-a coborât în Hades gloria ta, marea ta bucurie! Sub tine vor așterne putreziciune, și învelitoarea ta, viermele.

14:12 Cum ai căzut din cer *tu* luceafăr, cel ce dis-de-dimineața răsărea; zdrobit a fost pe pământ cel ce ordona către toate națiunile.

14:13 Tu însă ai zis în inima ta, În cer mă voi sui, deasupra stelelor cerului *îmi* voi pune tronul meu, mă voi așeza în muntele cel preînalt, peste munții cei preînalți, spre crivăț †.

14:14 Mă voi sui deasupra norilor; voi fi la fel ca Cel Preaînalt.

14:15 Dar acum în Hades te vei coborî, și la temeliile pământului.

14:16 Cei văzându-te, se vor mira cu privire la tine, și vor spune, Acesta *este* omul care întărâta pământul, care *îi* făcea să tremure pe împărați?

14:17 Care făcea lumea locuită pustie, și cetățile ei *le*-a demolat, *iar* celor *luați* în sclavie nu *le*-a dat drumul?

14:18 Toți împărații națiunilor au adormit în cinste, *fiecare* om în casa lui.

14:19 Tu însă, vei fi aruncat în munți, ca un mort dezgustător, *împreună* cu mulți omorâți înjunghiați cu sabia, coborând în Hades.

14:20 După cum o haină *care e* în sânge terfelită nu va fi curată, tot așa nici tu nu vei fi curat; fiindcă pământul Meu *l*-ai dat pieirii, și pe poporul Meu *l*-ai omorât; nicidecum nu vei dăinui, în veacul vremii, *tu* sămânță cumplită!

14:21 Pregătește-*i* pe copiii tăi să fie înjunghiați pentru păcatele părinților lor! ca să nu se ridice și să moștenească pământul, și să se umple pământul de războaie.

14:22 Și Mă voi ridica împotriva lor, spune Domnul Oștirilor, și voi face să piară numele lor, și rămășița, și sămânța; așa vorbește Domnul.

14:23 Și voi face *regiunea* Babilonului pustie, așa încât să *o* locuiască aricii; și va fi socotită ca nimic, și o voi face o prăpastie de aruncare într-o ocnă de nămol spre pierzare.

14:24 Așa vorbește Domnul Oștirilor, Așa cum am grăit, așa va fi, și așa cum am plănuit, așa va rămâne,

14:25 să fie dați pierzării asirienii în pământul Meu, și în munții Mei, și vor fi ca să fie călcați în picioare; și va fi îndepărtat de la ei jugul lor, și renumele lor de pe umerii lor va fi înlăturat.

13:14 † aici δορκάδιον este la neutru; vezi și Fap 9:36, Δορκάς, feminin
13:20 † cetatea Babilonului
13:21 † lit: dansa
13:22 † ὀνο-κένταυρος → măgar-centaur; monstru mitologic, cu trup de măgar, și bust omenesc; SM: onochentauri; VBA: satiri
14:1 † sau: prozelitul
14:4 † a încetat
14:4 † lit: cel ce silește cu cruzime

14:13 † nord

14:26 Acesta *e* planul pe care l-a plănuit Domnul pentru întreaga lume locuită; și aceasta *este* Mâna cea Înaltă peste toate națiunile.

14:27 Căci lucrul pe care Dumnezeul cel Sfânt *l*-a plănuit, cine-*l* va șterge? Și Mâna Lui cea Înaltă, cine *o* va abate?

14:28 În anul în care a murit Ahazia împăratul, a avut loc rostirea aceasta –

14:29 Nu vă bucurați, *voi* toți filistenii †, că a fost zdrobit jugul celui care vă lovea. Căci din sămânța șarpelui va ieși o progenitură de aspide, și *din* progenitura lor vor ieși șerpi zburători.

14:30 Și păscuți vor fi cei sărmani prin el, iar oamenii sărmani în pace se vor odihni; și el va lua viața, prin foamete, seminției tale; și rămășiței tale, *i* se va lua viața.

14:31 Urlați, porți ale cetăților! Strigați, cetăți! Tulburați sunt filistenii, toți. Căci de la crivăț, fum vine, și nu este nicio ființă.

14:32 Și care va fi răspunsul împărăților națiunilor? Căci Domnul a întemeiat Sionul, și prin el vor fi salvate popoare multe.

CAPITOLUL 15

15:1 Vorbirea împotriva Moabului. Noaptea va pieri ținutul Moabului, căci de noapte va pieri zidul regiunii Moabului.

15:2 Întristați-vă cu privire la voi înșivă. Căci va pieri până și Dibon, acolo unde *este* jertfelnicul vostru. Acolo vor urca să plângă. Cu privire la Nebo, regiunea Moabului, urlați! Pe fiecare cap, chelie, toate brațele sunt pline de tăieturi.

15:3 În piețele lor, încingeți-vă cu saci, și jeliți pe acoperișurile regiunii †, și în toate piețele ei, și pe străzile ei, toți se tânguiesc cu plânset.

15:4 Căci au strigat Hesbonul și Elealeul; până la Iahaț s-a auzit glasul lor. De aceea, mijlocul † regiunii Moabului strigă; sufletul ei va cunoaște.

15:5 Inima regiunii Moabului strigă în ea până în Țoar; căci o viței este de trei *ani*. Iar pe urcușul Luhitului, la tine plângând vor urca; pe calea Horonaimului, ea strigă, Zdrobire și Cutremur!

15:6 Apa Nimrinului pustie va fi, și iarba ei va lipsi; căci iarbă verde nu va fi.

15:7 Și oare astfel va să fie salvată? Căci voi aduce prin vale pe arabi †, și ei o vor lua.

15:8 Căci a ajuns strigătul cu hotarul regiunii Moabului de la Eglaim, și vaierul ei; până la fântâna Elimului, vaierul ei.

15:9 Căci apa Dimonului va fi plină de sânge. Căci *îi* voi aduce asupra Dimonului pe arabi, și voi îndepărta sămânța Moabului, și a lui Ariel, și rămășița Adamei.

14:29 † sau: Voi toți filistenilor
15:3 † lit: ei
15:4 † coapsa
15:7 † aici TM folosește ערב (transliterat: ʿârâb), pe care unii traducători îl identifică cu H6155 (salcie), iar alții cu H6152 (arbi, locuitori ai pustiei)

CAPITOLUL 16

16:1 Voi trimite un miel care va domni pe pământ; oare nu o stâncă pustie este muntele fiicei Sionului?

16:2 Căci vei fi ca o pasăre puică luându-și zborul, când e gonită, *tu* fiică a Moabului, iar apoi a lui Amon.

16:3 Mult sfătuiește-te, și fă un acoperământ pentru jelirea ei, încontinuu; la amiază, în întuneric vor fugi; sunt dezorientați; să nu te duci.

16:4 Se vor aciuia la tine fugitivii Moabului; ei vor fi un acoperământ pentru voi din fața urmăritorilor; căci a fost înlăturată alianța ta de război, și a pierit conducătorul care călca în picioare, de pe pământ.

16:5 Și va fi redresat cu milă un tron; și unul va ședea pe el cu adevăr, în cortul lui David, judecând și căutând judecata, și grăbind dreptatea.

16:6 Noi am auzit insulta Moabului, insultând peste măsură; mândria și insulta lui și mânia lui; oare nu-*i* așa divinația ta?

16:7 Va urla Moabul, căci în ținutul Moabului toți vor urla; în *mijlocul* celor ce locuiesc însă în Set vei cugeta, și nu te vei rușina.

16:8 Câmpiile Hesbonului vor jeli via Sibmei. Înghițind națiunile, călcând în picioare viile ei, până la Iaezer nicidecum nu veți veni împreună. Rătăciți în pustie. Cei trimiși de la ea au fost părăsiți, căci au traversat marea.

16:9 De aceea voi plânge ca cel ce plânge în Iaezer pentru via Sevamului; copacii tăi *i*-au tăiat Hesbonul și Eleaeul; căci la seceriș și la strângerea roadelor tale, voi călca în picioare, și toți vor cădea.

16:10 Și va fi îndepărtată bucuria și tresărirea de veselie din vii, și în viile tale nicidecum nu se vor mai bucura; și nicidecum nu vor mai călca vinul în teascuri, căci a încetat *recolta*.

16:11 De aceea pântecele meu pentru Moab ca o harfă va suna; și cele din interiorul meu ca pe un zid *le*-ai înnoit.

16:12 Și va fi spre rușinarea ta, căci a ostenit Moabul pe jertfelnice, și va intra la idolii ei † făcuți de mână, pentru a se ruga; și nicidecum nu vor putea s-o scape.

16:13 Aceasta *este* grăirea pe care a vorbit-*o* Domnul cu privire la Moab.

16:14 Și acum a vorbit Domnul, spunând, În trei ani (*ca* anii unui angajat) va fi disprețuită gloria Moabului, cu toată bogăția *lui* multă, și va rămâne puțin la număr, și fără preț.

CAPITOLUL 17

17:1 Vorbirea cea împotriva Damascului. Iată, Damascul va fi înlăturat † dintre cetăți, și va fi spre prăbușire;

17:2 va fi părăsit în veac ca să fie culcuș turmelor și odihnă, și nu va mai fi cel ce prigonește.

17:3 Și nu va mai fi vreun loc întărit unde să se refugieze Efraim; și nu va mai fi împărăție în Damasc, nici rămășiță a

16:12 † probabil fiica Moabului, v2
17:1 † va fi eliminat

sirienilor. Căci tu nu ești mai bun decât fiii lui Israel, și decât gloria lor. Așa vorbește Domnul Oștirilor.

17:4 Va fi în ziua aceea o eclipsă a gloriei lui Iacov, și belșugurile gloriei lui vor fi cutremurate.

17:5 Și va fi ca și când cineva ar aduna holdă stând *dreaptă*, și grăunță din spice ar secera; și va fi ca și când cineva ar aduna spic într-o vale înțelenită;

17:6 și ca și cum ar fi rămas în ea pai, sau ca și cum boabe de măslină, două sau trei, pe vârful supraînălțat, sau patru sau cinci pe ramurile lor vor rămâne. Așa vorbește Domnul Dumnezeu lui Israel.

17:7 În ziua aceea se va încrede † omul în Cel ce l-a făcut, și ochii lui spre Sfântul lui Israel vor privi.

17:8 Și nicidecum nu se vor mai încrede † în jertfelnice, nici în lucrările mâinilor lor, pe care le-au făcut degetele lor, și nu vor mai privi spre copaci, nici la urâciunile lor.

17:9 În ziua aceea vor fi cetățile tale părăsite, așa cum *le*-au lăsat amoriții și heviții înaintea feței fiilor lui Israel; și vor fi pustii.

17:10 Fiindcă *L*-ai uitat pe Dumnezeu Salvatorul tău, și de Dumnezeul tău nu ți-ai amintit; de aceea, vei planta o plantă infidelă, și o sămânță infidelă.

17:11 Și în ziua când vei planta, te vei rătăci; iar dacă dimineața vei semăna, va înflori pentru seceriș în acea zi a moștenirii, și la fel ca tatăl unui om, vei determina o moștenire pentru fii tăi.

17:12 Vai! mulțimii națiunilor celor multe; precum o mare agitată de valuri, așa veți fi tulburate; și glasul națiunilor celor multe, ca apa va răsuna.

17:13 Ca apa multă, a multor națiuni, ca atunci când apă multă cu violență cară, și le transportă departe, și departe le urmărește, ca pleava munților, vânturată înaintea vântului, și ca praful, de o roată în vârtej fiind prins.

17:14 Către seară, va fi doliu, înaintea dimineții, și nu va fi. Aceasta *e* partea celor ce ne jefuiesc, și moștenirea celor ce ne-au moștenit.

CAPITOLUL 18

18:1 Vai *ție*, pământ al corăbiilor înaripate, dincolo de râurile Etiopiei.

18:2 Cel ce trimite prin mare tratate și scrisori de papirus pe deasupra apei; căci se vor duce mesagerii fără greutate către o națiune extrem de îngâmfată, și un popor străin și sălbatic. Cine este de cealaltă parte? O națiune fără speranță, și călcată în picioare. Acum râurile țării, toate *împreună*,

18:3 ca un ținut locuit va fi locuit; ținutul lor, ca un semn de pe un munte va fi ridicat, ca al trâmbiței sunet se va auzi.

18:4 Fiindcă așa a zis Domnul către mine, Siguranță va fi în cetatea Mea, ca lumina arșiței la amiază, și ca un nor de rouă în ziua strângerii recoltelor va fi.

17:7 † lit: va fi încrezându-se
17:8 † lit: nu vor mai fi încrezându-se

18:5 Înaintea secerișului, când va fi desăvârșită floarea, și strugurele necopt va înflori o floare acidă, atunci va tăia ciorchinașii cei mici cu secera, și mlădițele *le* va smulge și *le* va tăia.

18:6 Și *le* va lăsa împreună păsărilor cerului, și fiarelor pământului. Și se vor aduna asupra lor păsările cerului, și toate fiarele pământului asupra ei vor veni.

18:7 În vremea aceea se vor aduce daruri Domnului Oștirilor, din partea unui popor necăjit și smuls, și de la un popor mare de acum și până în veacul timpului; o națiune care nădăjduiește și care e călcată în picioare, care este în partea râului ținutului ei, în locul unde *este* Numele Domnului Oștirilor, în Muntele Sfânt.

CAPITOLUL 19

19:1 Viziunea Egiptului. Iată, Domnul șade pe un nor lejer, și va veni în Egipt; și vor fi scuturați *idolii* făcuți de mână ai Egiptului, înaintea Feței Lui, și inima lor va fi învinsă în ei.

19:2 Și se vor stârni egiptenii împotriva egiptenilor, și se va război *fiecare* om cu fratele lui, și *fiecare* om cu aproapele lui; cetate împotriva cetății, și autoritate împotriva autorității.

19:3 Și se va tulbura duhul egiptenilor în ei; și planul lor *îl* voi șterge; și ei vor striga către dumnezeii lor, și către statuile lor, și către cei ce din pământ glăsuiesc †, și către ventriloci.

19:4 Și voi preda Egiptul în mâini de oameni domni grei †; și împărați grei vor împărăți peste ei. Așa spune Domnul Savaot.

19:5 Și vor bea egiptenii apă din mare, iar râul se va sfârși și va seca.

19:6 Și se vor sfârși râurile, și canalele râului, și se vor usca orice strângere de apă, și *uscăciune va fi* în orice baltă de trestie și de papirus,

19:7 și orice e verde de jur împrejurul râului, și orice e semănat în raport cu râul se va usca, pălit de vânt.

19:8 Și vor suspina pescarii; și vor suspina toți cei ce aruncă undița în râu; și cei ce aruncă năvoade, și cei cu mrejele vor jeli.

19:9 Și rușinea *îi* va cuprinde pe cei ce lucrează inul filamentos †, și cei ce lucrează inul subțire.

19:10 Și vor fi cei ce le lucrează în durere; și toți cei ce fac bere de orz † se vor întrista, și sufletele vor fi trudite.

19:11 Și nebuni vor fi conducătorii Țoanului, *și* înțelepții sfătuitori ai împăratului, sfatul lor va înnebuni. Cum veți spune împăratului, Fii pricepuți *suntem* noi, fii ai împăratului de la început.

19:12 Unde sunt ei acum, înțelepții tăi? Și să-ți vestească, și să zică ce a plănuit Domnul Oștirilor cu privire la Egipt.

19:13 S-au sfârșit conducătorii Țoanului, și înalții conducători ai Memfisului; și vor face să rătăcească Egiptul și semințiile.

19:3 † necromanție, vorbirea morților
19:4 † aspri
19:9 † care se poate desface în mai multe fire
19:10 † băutură egipteană

19:14 Căci Domnul a turnat în ei un duh de rătăcire; și vor face să rătăcească Egiptul în toate lucrările lui, așa cum rătăcește cel beat, și cel ce totodată vomită.

19:15 Și nu va fi la egipteni vreo lucrare care să aibă cap și coadă, și început și sfârșit.

19:16 În ziua aceea vor fi egiptenii ca femeile, în frică și în tremur din fața Mâinii Domnului Oștirilor, pe care o va lăsa *El* peste ei.

19:17 Și va fi regiunea iudeilor, pentru egipteni drept un *lucru* înfricoșător oridecâteori va fi pomenit numele ei înaintea lor, se vor înfricoșa datorită planului pe care Domnul Oștirilor *l*-a plănuit cu privire la ei.

19:18 În ziua aceea vor fi cinci cetăți în Egipt vorbind limba canaaniților, și jurând în Numele Domnului Oștirilor. Cetatea Asedec † va fi chemată Singura Cetate.

19:19 În ziua aceea va fi un altar pentru Domnul în regiunea Egiptului, și un monument la hotarul ei, pentru Domnul.

19:20 Și va fi drept semn în veac pentru Domnul în regiunea Egiptului; căci vor striga către Domnul, din cauza celor ce îi necăjesc, și El le va trimite un Om Care îi va salva; judecând îi va salva.

19:21 Și cunoscut *le* va fi Domnul egiptenilor; și *Îl* vor cunoaște egiptenii pe Domnul în ziua aceea; și vor face o jertfă și un dar, și vor făgădui divin făgăduințe divine Domnului, și *le* vor împlini.

19:22 Și Domnul va lovi pe egipteni cu plagă, și îi va vindeca; și ei se vor întoarce la Domnul; și *El* îi va asculta, și îi va vindeca cu vindecare.

19:23 *În* ziua aceea va fi o cale din Egipt spre asirieni; și vor intra asirienii în Egipt, și egiptenii vor merge la asirieni, și vor sluji ca robi egiptenii asirienilor.

19:24 *În* ziua aceea Israel va fi al treilea cu egiptenii și cu asirienii, binecuvântați în pământul

19:25 pe care l= a binecuvântat Domnul Oștirilor, spunând, Binecuvântat să fie poporul Meu, cel din Egipt, și cel dintre asirieni, și moștenirea Mea Israel.

CAPITOLUL 20

20:1 În anul în care a intrat Tartan în Asdod, când a fost trimis de Sargon, împăratul asirienilor, și a făcut război *cetății* Asdodului, și a luat-o.

20:2 Atunci a vorbit Domnul către Isaia fiul lui Amoț, spunând, Mergi și înlătură sacul de pe mijlocului tău, și sandalele tale dezleagă-*le* de pe picioarele tale! Și el a făcut așa, umblând gol și desculț.

20:3 Și a zis Domnul, În felul în care umblă Isaia servitorul Meu gol și desculț, trei ani vor fi semne și miracole pentru egipteni și etiopieni,

20:4 căci așa va duce împăratul asirienilor captivitatea Egiptului și a etiopienilor, pe tineri și pe bătrâni, goi și desculți, dezvăluind rușinea Egiptului.

20:5 Și se vor rușina *egiptenii*, fiind învinși, cu privire la etiopieni, în care † își puseseră încrederea egiptenii, căci erau gloria lor.

20:6 Și vor spune cei ce locuiesc în insula † aceasta, în ziua aceea, Iată, noi ne pusesem încredea să alergăm la ei pentru ajutor, în cei care nu puteau să se salveze pe ei de împăratul asirienilor; și cum vom fi noi salvați?

CAPITOLUL 21

21:1 Viziunea pustiei. Ca un vifor prin pustie traversând, din pustie venind din țară;

21:2 înfricoșătoare *e* viziuna și grea, mi-a fost vestită; nesocotitul, nesocotește; nelegiuitul, înfăptuiește nelegiuirea; asupra mea *sunt* elamiții, și ambasadorii perșilor împotriva mea au venit; acum, voi suspina și mă voi mângâia singur.

21:3 De aceea s-a umplut mijlocul meu de slăbiciune, și dureri grele m-au cuprins ca pe *femeia* care dă naștere; nedreptate am înfăptuit în aceea că nu am ascultat, m-am grăbit să nu văd.

21:4 Inima mea se rătăcește, și nelegiuirea mă înecă, sufletul meu așteaptă în frică.

21:5 Pregătiți masa! Mâncați! Beți! Ridicați-vă *voi* conducătorilor! Pregătiți-vă scuturile!

21:6 Căci așa a zis Domnul către mine, Continuând, tu însuți stai de veghe, și orice vei vedea, vestește!

21:7 Și am văzut niște călăreți – doi cavaleri, un călăreț pe un măgar, și un călăreț pe o cămilă. Ascultă cu ascultare mare.

21:8 Și cheamă-*l* pe Urie pe înălțimea de veghe a Domnului. Și el a zis, Am stat necontenit ziua, și pe câmp am stat toată noaptea.

21:9 Și iată, el vine – unul urcat pe un car tras de o pereche *de cai*, și răspunzând a zis, A căzut! A căzut *cetatea* Babilon și toate statuile ei! Și *idolii* ei făcuți de mână au fost zdrobiți la pământ.

21:10 Ascultați! Voi cei ce ați rămas, și voi cei ce vă chinuiți. Ascultați ce am auzit de la Domnul Savaot †! Ceea ce Dumnezeul lui Israel vă vestește.

21:11 Viziunea lui Edom. Către mine a chemat din Seir, Păzește crenelurile!

21:12 *Le* păzesc dimineața, și noaptea. Dacă vei căuta, caută! Și la Mine să locuiești!

21:13 În codru pe seară vei dormi, pe calea Dedanului;

21:14 în întâmpinarea celor însetați, apă aduceți, *voi* cei ce locuiți în ținutul Tema; cu pâini întâmpinați-*i* pe cei ce fug.

21:15 Datorită mulțimii celor înjunghiați, și datorită mulțimii celor ce rătăcesc, și datorită mulțimii săbiilor, și datorită mul-

---

19:18 † transliterare a lui הַהֶרֶס, din TM: Heres (הרס, H2042), tradus de unii 'soare', și de alții 'nimicire'

20:5 † lit: erau încrezându-se

20:6 † TM: 'iy (אי, H339): coastă, insulă; cu referire la Egipt

21:10 † Oștirilor

țimii arcelor întinse, și datorită mulțimii celor care au căzut în război.

21:16 Căci așa mi-a zis Domnul, Încă un an, ca anul unui zilier, se va sfârși gloria Chedarului.

21:17 Și rămășița arcașilor cei tari ai fiilor Chedarului vor fi puțini. Căci Domnul Dumnezeul lui Israel a vorbit.

CAPITOLUL 22

22:1 Spusa văii Sionului. Ce ți s-a întâmplat, că acum v-ați suit toți pe acoperișuri, în zadar?

22:2 E plină cetatea de cei ce strigă. Cei înjunghiați ai tăi, nu sunt înjunghiați de săbii, nici morții tăi, *nu-s* morți de război.

22:3 Toți conducătorii tăi au fugit împreună de arc, fiind legați; și cei ce sunt tari în tine, la distanță au fugit.

22:4 De aceea am zis, Lăsați-mă! amar voi plânge! Nu insistați să mă mângâiați cu privire la nenorocirea fiicei poporului meu.

22:5 Căci *e* o zi de tulburare, și de nenorocire, și de călcare în picioare, și de împrăștiere de la Domnul Oștirilor în Valea Sionului. Ei se rătăcesc de la mic la mare. Ei se rătăcesc pe munte.

22:6 Dar elamiții au luat tolbele, și călăreții bărbați s-au urcat pe cai, și s-a făcut o congregație în rânduri de bătaie.

22:7 Și vor fi alesele voastre văi pline de care, și cavalerii vor bloca porțile voastre.

22:8 Și vor descoperi porțile lui Iuda, și își vor întoarce privirile în ziua aceea spre casele alese ale cetății;

22:9 și vor descoperi lucrurile ascunse ale caselor cetățuii † lui David; și au văzut că multe sunt; și au abătut apa din vechiul bazin spre cetate;

22:10 și ca să dărâme casele Ierusalimului pentru fortificarea zidurilor cetății.

22:11 Și v-ați adus apă între cele două ziduri în interiorul bazinului cel vechi; dar nu ați privit spre Cel care de la început a făcut aceasta; și pe Cel care a creat-o, nu *L*-ați văzut.

22:12 Și a chemat Domnul oștirilor în ziua aceea *la* plâns, și *la* plângere tânguitoare și *la* raderea *capul*, și *la* încingerea sacilor.

22:13 Ei însă au făcut voie bună și tresărire de veselie, înjunghiind viței, și jerfind oi ca să mănânce carne de jertfă și să bea vin, spunând, Să mâncăm și să bem, căci mâine vom muri.

22:14 Și descoperite sunt acestea în urechile Domnului Oștirilor, căci nu vă va ierta acest păcat până când veți muri.

22:15 Așa vorbește Domnul Oștirilor, Du-te în camera preoțească, la Șebna, administratorul, și zi-i,

22:16 De ce *ești* tu aici? Și ce ai tu † aici? Că ți-ai cioplit aici un mormânt, și ți-ai făcut în înălțime un mormânt, și ți-ai înscris în stâncă o locuință!

22:17 Iată, într-adevăr, Domnul Oștirilor va izgoni și va prăpădi un *astfel de* bărbat, și va înlătura costumul tău, și coroana ta de cinste.

22:18 Și te voi arunca într-un ținut mare și nemăsurat, și acolo vei muri; și voi pune carul tău cel bun spre dezonoare, și casa conducătorului tău, spre a fi călcată în picioare.

22:19 Și vei fi îndepărtat de la administrația ta, și din poziția ta.

22:20 Și va fi în ziua aceea, atunci *îl* voi chema pe servitorul Meu Eliachim *fiul* lui Hilchia.

22:21 Și îi voi pune costumul tău, și coroana ta *i-o* voi da lui; și forța și administrația ta *le* voi pune în mâinile lui; și va fi ca un tată celor ce locuiesc în Ierusalim, și celor ce locuiesc în Iuda.

22:22 Și îi voi pune cheia Casei lui David pe umărul Lui. Și El va deschide, și nu va fi nimeni care să încuie. Și El va închide, și nu va fi nimeni care să deschidă. Și *Îi* voi da gloria lui David, Lui. Și El va conduce, și nu va fi nimeni care să vorbească împotrivă.

22:23 Și Îl voi pune conducător într-un loc de încredere. Și va fi drept un tron de glorie pentru casa tatălui Lui.

22:24 Și † se va bizui pe El orice *om* ales din casa tatălui lui, de la mic la mare; orice ustensilă † mică dintre ustensilele † cupelor. Și † se vor ține de el în ziua aceea.

22:25 Așa spune Domnul Oștirilor, va fi strămutat omul cel statornicit într-un loc demn de încredere; și va fi retezată și va cădea și dusă va fi gloria de deasupra lui; căci Domnul a vorbit.

CAPITOLUL 23

23:1 Vorbirea *împotriva cetății* Tirului. Urlați corăbii ale Cartaginei! Căci ea a pierit, și nu mai vin din pământul chitimiților †; dusă e în captivitate.

23:2 Cu cine se pot asemăna cei ce locuiesc în insulă, comersanții din Fenicia trecând prin mare?

23:3 în apă mare; sămânță de comersanți; ca un seceriș adus de comersanții națiunilor.

23:4 Rușinează-te, Sidonule, a zis marea! Chiar și tăria mării a zis, Nu am fost în durerile nașterii, nici nu am dat naștere, nici nu am crescut tineri, nici nu m-am preamărit crescând fecioare.

23:5 Și când auzit va fi în Egipt, îi va cuprinde întristarea pentru Tir.

23:6 Porniți către Cartagina! Urlați, *voi* cei ce locuiți în insula aceasta.

23:7 Nu aceasta a fost îngâmfarea voastră, cea de la început, de dinainte să fi fost predată ea?

22:9 † lit: vârful
22:16 † lit: ce îți este
22:24 † lit: va fi încrezându-se
22:24 † sau: vas
22:24 † sau: vasele
22:24 † lit: vor fi ținându-se
23:1 † cei din Chitim

23:8 Cine a plănuit acestea cu privire la *cetatea* Tir? Oare slabă e ea? Sau, nu e tare? Negustorii ei *au fost* glorioși conducători ai pământului.

23:9 Domnul Oștirilor plănuiește să paralizeze toată aroganța celor glorioși, și să dezonoreze pe orice *om* glorios de pe pământ.

23:10 Lucrează-*ți* pământul tău! Căci nici corăbii nu mai vin din Cartagina.

23:11 Iar ținutul tău nu va mai fi tare jos pe mare. *Tu* cea care provoci împărați. Domnul Oștirilor a poruncit cu privire la *țara* Canaan, să fie dată pierzării a ei tărie.

23:12 Și vor spune, Numai, nicidecum nu vom mai adăuga să insultăm și să nedreptățim pe fiica Sionului; și dacă vei ieși în Chitim, nici acolo odihnă *nu* va fi pentru tine;

23:13 și *dacă vei ieși* în țara caldeenilor, și ea a fost pustiită de asirieni, nici acolo pentru tine odihnă *nu* este, fiindcă zidul ei a căzut.

23:14 Urlați, corăbii ale Cartaginei, căci a fost dată pierzării fortăreața voastră.

23:15 Și va fi în ziua aceea că vor uita Tirul, ani șaptezeci, precum timpul unui singur împărat, ca timpul unui om; și după șaptezeci de ani, va fi Tirul precum cântecul unei prostituate.

23:16 Ia o harfă! Dă târcoale! Cetate prostituată uitată. Zi bine din harfă! Cântă mult! Ca amintirea ta să se facă.

23:17 Și va fi după șaptezeci de ani, cercetare va face Dumnezeu *asupra* Tirului, și din nou ea va fi restabilită † în *starea* dintâi; și va fi o piață comercială pentru toate împărățiile lumii locuite, pe fața pământului.

23:18 Și îi va fi comerțul † și răsplata, sfinte Domnului. Nu lor se va aduna, ci celor ce locuiesc înaintea Domnului, tot comerțul ei, ca să mănânce și să bea, și să fie sătura‑ți, și pentru a fi un loc de strângere † memorial † înaintea Domnului.

CAPITOLUL 24

24:1 Iată, Domnul dă stricăciunii lumea locuită întreagă, și o va face pustie, și va descoperi suprafața ei, și *îi* va împrăștia pe cei ce locuiesc în ea.

24:2 Și va fi poporul ca preotul, și servitorul ca domnul; și slujnica precum doamna; va fi cel ce cumpără, ca cel ce vinde; cel ce dă cu împrumut, ca cel ce se împrumută; și datornicul, ca cel ce dă cu împrumut.

24:3 Prin stricăciune va strica pământul; și prin prăpădire va prăpădi pământul; căci Gura Domnului a vorbit acestea.

24:4 Se tânguiește pământul, și e stricată lumea locuită; se tânguiesc mai marii pământului.

24:5 Iar pământul a înfăptuit nelegiuire, din pricina celor ce îl locuiesc; fiindcă au încălcat legea Domnului, și au șters și au schimbat poruncile, legământul veșnic.

24:6 De aceea, blestemul va mânca pământul; căci au păcătuit cei ce locuiesc pe el; de aceea, sărmani vor fi cei ce locuiesc pe pământ; și vor rămâne oameni puțini.

24:7 Se va tângui vinul, se va tângui via, vor suspina toți cei bucuroși în suflet.

24:8 A încetat bucuria tamburinelor; a încetat aroganța și bogăția celor lipsiți de pietate; a încetat glasul harfei.

24:9 Sunt rușinați, nu beau vin; amară a devenit băutura tare pentru cei ce beau.

24:10 Pustiită e fiecare cetate. Se închide casa, să nu se intre.

24:11 Văitați-vă după vin pretutindeni! A încetat toată bucuria pământului, s-a îndepărtat toată bucuria pământului;

24:12 și vor rămâne cetățile pustii, și casele părăsite fiind, se vor pierde.

24:13 Toate acestea vor fi pe pământ, în mijlocul națiunilor; în felul în care cineva ar culege rămășițele dintr-un măslin, așa vor strânge ei rămășițele, și ca și cum ar înceta strângerea recoltelor,

24:14 și aceștia, într-un glas vor striga; dar cei rămași pe pământ se vor bucura împreună în gloria Domnului; tulburată va fi apa mării.

24:15 De aceea, gloria Domnului în mijlocul insulelor va fi, ale mării; Numele Domnului va fi onorat.

24:16 Doamne Dumnezeul lui Israel, de la marginile † pământului, miracole am auzit, Speranță celui pios! Și vor spune, Vai celor ce anulează! Celor ce anulează legea.

24:17 Frică, și groapă, și cursă *e* peste voi, *voi* cei ce locuiți pe pământ.

24:18 Și va fi că, cei fugind de frică vor cădea în groapă; și cei ieșind din groapă vor fi prinși în cursă; căci ferestre din cer s-au deschis, și vor fi zguduite temeliile pământului.

24:19 Prin tulburare va fi tulburat pământul; și prin stupefacție va fi stupefiat pământul.

24:20 Se prăvălește și se va zgudui ca o colibă de poame pământul; ca cel beat și amețit; și se va prăbuși, și nicidecum nu va putea să se ridice; căci s-a întărit pe pământ † nelegiuirea.

24:21 Și va fi în ziua aceea că Își va purta Dumnezeu împotriva armiei † cerului, *Își va purta* Mâna, și împotriva împăraților pământului.

24:22 Și vor strânge congregația lui, și *îi* vor încuia într-o fortăreață, și într-o închisoare; de-a lungul multor generații vor fi cercetați aceștia.

24:23 Și se va topi cărămida, și va cădea zidul, și va fi dezonorată luna, și se va rușina soarele, căci va împărăți Domnul în Sion, și din Ierusalim, și înaintea bătrânilor va fi glorificat.

CAPITOLUL 25

25:1 Doamne Dumnezeul meu, Te voi glorifica, voi cânta

23:17 † cetatea
23:18 † Mat 22:5
23:18 † loc de întâlnire și strângere
23:18 † loc sau monument comemorativ, de amintire

24:16 † lit: aripile
24:20 † lit: ea, cu referire la γῆ (pământ), care are genul feminin în greacă
24:21 † cosmosului

laudă Numelui Tău; căci ai făcut lucruri minunate; sfatul cel de la început adevărat să fie!

25:2 Căci Tu ai prăbușit cetățile într-o movilă de dărmături, cetăți întărite încât să nu le cadă temeliile. A celor lipsiți de pietate cetate, în veac nicidecum nu va fi zidită.

25:3 De aceea Te va binecuvânta poporul sărman, și cetățile oamenilor nedreptățiți, Te vor binecuvânta.

25:4 Căci Te-ai făcut fiecărei cetate umilită, Ajutor, și celor descurajați datorită sărăciei, o Protecție de oamenii răufăcători îi vei scăpa; Protecție celor însetați, și Adiere Răcoritoare oamenilor nedreptățiți;

25:5 ca oamenii slabi cu inima, însetând în Sion, căci Tu îi vei scăpa de oamenii lipsiți de pietate, cărora *Tu* ne-ai predat.

25:6 Și va face *o cină*, Domnul Oștirilor, tuturor † națiunilor; pe muntele acesta vor bea cu bucurie, vor bea vin;

25:7 se vor unge cu mir în muntele acesta; Tu vei dărui toate acestea națiunilor, căci planul acesta *e* pentru toate națiunile.

25:8 A înghiți moartea biruința †; și din nou a șters Domnul Dumnezeu orice lacrimă de pe orice față; ocara poporului a șters-*o* de pe tot pământul; căci Gura Domnului a vorbit.

25:9 Și vor grăi în ziua aceea, Iată, Dumnezeul nostru în Care am sperat, și El ne va salva. Acesta-*i* Domnul! De la El am așteptat, și ne-am veselit, și ne-am bucurat cu privire la salvarea noastră.

25:10 Odihnă va da Dumneze asupra muntelui acesta, și va fi călcat în picioare *ținutul* Moabului, așa cum e brăzdată aria de care.

25:11 Și *El* va da curs liber mâinilor Lui, așa cum chiar El pune jos *ca* să dea pierzării; și va umili insulta lui, cele peste care mâinile și *le*-a pus,

25:12 Și înălțimea refugiului casei tale *o* va micșora, și se va coborî până la pământ.

CAPITOLUL 26

26:1 În ziua aceea vor cânta cântarea aceasta pe pământul Iudeii, Iată o cetate tare! și salvarea noastră *o* va pune *ca* zid și crenel.

26:2 Deschideți-*vă* porți! Intră, *tu* popor păzind dreptatea și păzind adevărul;

26:3 susținând adevărul, și păzind pacea.

26:4 Căci spre Tine am sperat, Doamne, până în veac, Dumnezeul cel mare, Cel veșnic;

26:5 Cel ce smerește *i*-a coborât pe cei ce locuiesc pe înălțime. Cetăți întărite vei doborî, și *le* vei prăbuși la pământ.

26:6 Și le vor călca picioarele celor blânzi, și pașii celor smeriți.

26:7 Calea celor pioși dreaptă devine; și e pregătită calea celor pioși.

26:8 Căci calea Domnului *e* judecata †; am sperat în Numele Tău, și în amintirea

26:9 de care îi e dor sufletului nostru. De cu noaptea se trezește devreme duhul meu, *îndreptându-se* către Tine Dumnezeule, fiindcă lumină *sunt* poruncile Tale pe pământ. Dreptatea învățați-*o*, voi cei ce locuiți pe pământ.

26:10 Căci a fost oprit cel lipsit de pietate, *el* nicidecum nu va învăța dreptatea pe pământ, adevărul deloc nu-*l* va înfăptui. Îndepărtat să fie cel lipsit de pietate, ca să nu vadă gloria Domnului!

26:11 Doamne, înălțat Îți *e* Brațul, și *ei* nu știu; cunoscând însă, se vor rușina; zelul va cuprinde poporul fără învățătură; și acum, focul pe împotrivitori *îi* va mânca.

26:12 Doamne Dumnezeul nostru, pace dă-ne! Căci *Tu,* toate ni *le*-ai dat înapoi †!

26:13 Doamne Dumnezeul nostru, fă-ne posesia Ta Doamne, în afară de Tine nu este altul pe care să-*l* știm. Numele Tău *l*-am numit.

26:14 Dar cei morți, viața nicidecum n-*o* vor vedea, nici medicii nicidecum nu-*i* vor învia. De aceea *i*-ai lovit, și *i*-ai dat pierzării; și ai îndepărtat pe toți bărbații lor.

26:15 Adaugă-le rele, Doamne, adaugă rele celor glorioși ai pământului.

26:16 Doamne, în necaz ne-am amintit de Tine; în necazul cel mic instrucția Ta *e* cu noi.

26:17 Și ca cea care fiind în travaliu, stă să nască, și în chinul ei, strigă, așa am ajuns noi să fim ai Preaiubitului Tău.

26:18 Datorită fricii de Tine, Doamne, în burtă am zămislit, și am fost în travaliu, și am dat naștere Duhului † salvării Tale, pe care ai înfăptuit-*o* pe pământ. Nu vom cădea, ci vor cădea toți cei ce locuiesc pe pământ.

26:19 Vor învia cei morți, și se vor trezi cei din morminte, și se vor bucura cei de pe pământ, căci roua cea de la Tine, vindecare le este; dar pământul celor lipsiți de pietate, va cădea.

26:20 Procedează, poporul Meu! Intră în cămărițele tale! Încuie-ți ușa ta! Ascunde-te puțin, cât de cât, până când va trece urgia Domnului.

26:21 Căci iată, Domnul, din *locul* cel sfânt, aduce urgie peste cei ce locuiesc pe pământ; și își va descoperi pământul sângele lui, și nu-*i* va acoperi pe cei uciși deloc.

CAPITOLUL 27

27:1 În ziua aceea va aduce Dumnezeu sabia cea sfântă și cea mare și cea tare împotriva dragonului, șarpelui ce fuge; împotriva dragonului, șarpele răsucit. Și o va sfârși † cu dragonul cel din mare.

27:2 În ziua aceea *va fi* o vie frumoasă, o dorință de a începe o cântare pentru ea.

25:6 † pentru toate
25:8 † citirea acestui text se poate face în două feluri: (1) Biruința a înghițit moartea; (2) Moartea a înghițit biruința; ajutorul pe care-l avem este 1Co 5:54 unde se precizează că moartea a fost înghițită în victorie

26:8 † echitabilitatea
26:12 † sau: răsplătit
26:18 † sau: Suflării
27:1 † va lua viața

27:3 Eu *sunt* o cetate întărită, o cetate asediată. În zadar îi dau să bea, căci va fi prinsă noaptea, iar ziua va cădea zidul ei.

27:4 Nu este vreuna † care să nu o posedeze; astfel, de aceea a făcut Domnul toate câte le-a poruncit. Sunt arsă.

27:5 Vor striga toți cei ce locuiesc în ea, Să facem pace cu El, să facem pace.

27:6 Cei ce vin *sunt* copiii lui Iacov. Va odrăsli, și va înflori Israel, și se va umple lumea locuită de rodul lui.

27:7 Oare nu așa cum el a lovit, și el tot așa va fi lovit? Și așa cum el a luat viața, și lui tot așa *îi* va fi luată viața?

27:8 Prin războire și mustrare îi va scoate. Oare nu tu erai cel care meditai cu duhul aspru, să le iei viața cu duh de mânie?

27:9 De aceea va fi înlăturată fărădelegea din Iacov; și aceasta este binecuvântarea lui, atunci când voi înlătura din el păcatul; când vor termina de așezat toate pietrele jertfelnicelor ca să fie tăiate ca pudra fină; și nicidecum nu vor mai rămâne arborii lor, și idolii lor vor fi tăiați ca o pădure îndepărtată.

27:10 Turma locuind acolo va fi lăsată, ca o turmă părăsită; și va fi *locul* mult timp ca pășune, și acolo se vor odihni.

27:11 Și după mult timp nu va fi în ea nicio *plantă* verde datorită uscăciunii. *Voi* femei venind din zare †, veniți aici, căci nu este un popor având înțelegere; de aceea, nicidecum nu se va îndura Cel ce i-a făcut, nici Cel ce i-a plăsmuit nicidecum nu va avea milă.

27:12 Și va fi în ziua aceea, *îi* va închide strângându-*i* Domnul, de la canalul râului până la Rinocuron †. Voi însă, strângeți împreună pe fiii lui Israel, unul câte unul.

27:13 Și va fi în ziua aceea, vor trâmbița din trâmbița cea mare, și vor veni cei pierduți în ținutul asirienilor, și cei pierduți în Egipt. Și se vor închina Domnului pe Muntele cel sfânt în Ierusalim.

CAPITOLUL 28

28:1 Vai de coroana trufiei, mercenarii † lui Efraim, floarea cea căzută a gloriei de pe vârful muntelui mănos, cei beți fără vin.

28:2 Iată, grea și aspră *e* mânia Domnului, ca grindina care e precipitată jos ne având protecție, cu forță fiind precipitată jos; ca o apă multă mulțime, târând *întreaga* regiune; în țară va face odihnă cu mâinile.

28:3 Și în picioare va fi călcată coroana trufiei, mercenarii lui Efraim.

28:4 Și va fi floarea căzută din speranța gloriei pe vârful muntelui cel înalt, ca o smochină pârguită; cel privind-o, înainte ca în mâna lui să *o* ia, va vrea să o înghită.

28:5 În ziua aceea va fi Domnul Oștirilor coroana speranței, cea împletită a gloriei pentru rămășița poporului meu.

28:6 Și vor fi o rămășiță în duhul judecății, pentru judecată, și *pentru* tăria victoriilor † asupra uciderii.

28:7 Căci aceștia, de vin rătăciți sunt; rătăciți din cauza băuturii tari; preotul și profetul și-au ieșit din minți din cauza băuturii tari; sunt înghițiți din cauza vinului; se cutremură de la beția băuturii tari; s-au rătăcit; aceasta este o manifestare vizibilă.

28:8 Un blestem va consuma acest plan, căci acest plan *e* de dragul lăcomiei.

28:9 Cui am vestit noi rele? Și cui am vestit o veste? Celor înțărcați de lapte, și celor smulși de la sân.

28:10 Necaz peste necaz așteaptă, speranță peste speranță; încă puțin, încă puțin.

28:11 Din cauza disprețului buzelor; căci printr-o limbă străină vor vorbi poporului acestuia,

28:12 spunându-i, Aceasta *e* odihna celui flămând, și aceasta *e* ruinarea, iar *ei* nu vor să asculte.

28:13 Și va fi pentru ei grăirea lui Dumnezeu, necaz peste necaz, speranță peste speranță, încă puțin, încă puțin ca să meargă, și să cadă spre înapoi, și vor fi în pericol, și vor fi zdrobiți, și vor fi prinși.

28:14 De aceea, ascultați cuvântul Domnului, *voi* bărbați necăjiți, și conducători ai poporului acestuia în Ierusalim.

28:15 Căci ați zis, Am făcut un legământ cu Hadesul, și cu moartea, tratate; vifor năprasnic de va trece, nicidecum nu va veni peste noi; am făcut o minciună speranța noastră, și minciuna ne va ocroti.

28:16 De aceea, așa vorbește Domnul, Iată, Eu voi pune în temeliile Sionului o piatră de foarte mare preț, aleasă, din capul unghiului, de preț pentru temeliile cetății †; și cel ce se încrede în Ea † nicidecum nu va fi dat de rușine.

28:17 Și voi așeza echitatea drept speranță, și milostenia mea drept greutăți de cântar. Iar cei încrezându-se zadarnic în minciună, *gândind* că nicidecum voi *nu* veți trece prin vifor;

28:18 și oare nu va fi îndepărtat legământul morții +care vă aparține? Și speranța voastră cea cu privire la Hades nicidecum nu va continua; vifor care înhață de va veni, veți fi *înaintea* lui spre a fi călcați sub tăvălug.

28:19 Când va trece, vă va lua; dimineață *după* dimineață va trece prin voi, și în noapte va fi o speranță cumplită. Învățați să ascultați,

28:20 voi cei strâmtorați; nu putem să luptăm, iar noi înșine am devenit slabi, pentru a vă aduna.

28:21 Ca în muntele celor lipsiți de pietate † se va ridica Domnul, și va fi în Valea Gabaonului; cu mânie va face

---

27:4 † probabil, cetate, adică: nu este vreo cetate
27:11 † care ajung în vedere, din priveliștea înconjurătoare
27:12 † TM: torentul (pârâul) Egiptului; acesta este astăzi Wadi al-Arish (todo: adaugă link)
28:1 † cei plătiți pe zi
28:6 † lit: opririlor, împiedicărilor
28:16 † lit: ei, cu referire la cetate Sionului
28:16 † lit: El, cu referire la Piatra de mare preț; în greacă, „piatră” (λίθος) are genul masculin; de aceea, versetul ar fi: Iată, Eu voi pune în temeliile Sionului o El-piatră de foarte mare preț, aleasă, din capul unghiului, de preț pentru temeliile cetății; și cel ce se încrede în El nu va fi dat de rușine
28:21 † TM: פְּרָצִים (H6559), Perațim, un munte în Israel; referință pos-

lucrările Lui – a amărăciunii lucrare; și mânia Lui straniu va lua în primire, și putreziciunea Lui, în mod străin.

28:22 Și voi să nu vă veseliți, nici să nu vă întăriți legăturile; fiindcă *sunt* împlinite și prompte lucrurile pe care le-am auzit de la Domnul Oștirilor, pe care le va face pe tot pământul.

28:23 Plecați urechea și ascultați glasul Meu. Luați aminte și ascultați cuvintele Mele.

28:24 Oare nu întreaga zi cel ce urmează să are va ara? Sau semănătorul, *nu* va prepara mai înainte de a lucra pământul?

28:25 Oare nu după ce a nivelat fața pământului †, atunci seamănă micul *grăunț de* mac sau chimen, și din nou seamănă grâu, și orz, și speltă, în hotarele tale?

28:26 Și vei fi instruit † de judecata Dumnezeului tău, și vei fi fericit.

28:27 Căci nu cu duritate se curăță macul, nici cu roata carului *nu* se trece peste chimen, ci cu un toiag se scutură macul.

28:28 Iar chimenul cu pâine va fi mâncat, căci nu în veac Eu voi fi iritat pe voi, nici glasul amărăciunii Mele *nu* vă va călca în picioare.

28:29 Și acestea de la Domnul Oștirilor † ies, *fiind* miracole. Sfătuiți-vă, dați la o parte † deșarta mângâiere.

CAPITOLUL 29

29:1 Vai cetății Ariel, căreia David *i*-a făcut război. Strângeți recolta an de an, căci veți mânca *împreună* cu Moab.

29:2 Căci voi opresa *cetatea* Ariel, și va fi a ei tărie și bogăție ale Mele *vor fi*.

29:3 Și voi împresura așa cum a făcut David asupra ta, și voi arunca în jurul tău o palisadă de asediu, și voi zidi, și voi pune în jurul tău turnuri.

29:4 Și umilite vor fi cuvintele tale până la pământ. Și până la pământ cuvintele tale vor declina. Și va fi ca al celor ce glăsuiesc † din pământ glasul tău, și la sol *jos* glasul tău va slăbi.

29:5 Și va fi ca praful de pe roată bogăția celor lipsiți de pietate; și precum țărâna spulberată, mulțimea celor ce te necăjesc; și va fi ca o clipă, dintr-odată,

29:6 de la Domnul Oștirilor; căci o cercetare este, cu tunet, și cutremur, și vuiet mare, vifor în vârtej, și flacără de foc consumând.

29:7 Și va fi ca unii care visează în somn bogăția tuturor națiunilor, toate câte au mărșăluit împotriva lui Ariel, și toate cele ce s-au războit împotriva Ierusalimului, și toate cele ce s-au strâns împreună împotriva ei, și cei ce au necăjit-o.

29:8 Și va fi precum cei ce în somn beau și mănâncă, și trezindu-se, zadarnic le *e* visul; și în felul în care va visa cel însetat și va bea, și trezindu-se, tot însetați *sunt*, și sufletul lui în zadar a sperat, așa va fi bogăția tuturor națiunilor, toate câte au mărșăluit împotriva Muntelui Sidonului.

29:9 Descompuneți-vă, fiți uluiți și amețiți! Nu de băutură tare, nici de vin.

29:10 Căci te-a adăpat Domnul cu un duh de buimăceală. Și El va închide pleoapele ochilor lor, și al profeților lor, și al conducătorilor lor, care văd *lucrurile* ascunse.

29:11 Și vor fi pentru voi toate discursurile acestea, precum cuvintele sulului de carte acesta pecetluit, pe care dacă l-ar da unui om având cunoștința literelor, spunându-*i*, Citește lucrurile acestea! Și el va spune, Nu pot să-*l* citesc, fiindcă e pecetluit.

29:12 Și va fi dat sulul acesta de carte în mâinile unui om ne având cunoștința literelor, și i se va spune, Citește aceasta! Și el va spune, Nu cunosc literele.

29:13 Și Domnul a zis, Se apropie de Mine poporul acesta cu gura lui, și cu buzele lor Mă onorează, dar inima lor *e* la mare distanță de Mine, și în zadar Mi se închină, dând ca învățături precepte omenești și învățături.

29:14 De aceea, Iată, Eu voi proceda pentru a strămuta poporul acesta, și îi voi strămuta, și voi face să piară înțelepciunea înțelepților, și deșteptăciunea celor deștepți *o* voi ascunde.

29:15 Vai de cei ce în mod adânc își fac un plan, dar nu prin Domnul. Vai de cei ce în secret își fac un plan, și vor fi în întuneric lucrările lor, și vor spune, Cine ne-a văzut, și cine ne va cunoaște, sau *va ști* ce am făcut noi?

29:16 Oare nu asemenea lutului pentru olar veți fi socotiți? Oare va spune plăsmuirea Celui ce plăsmuiește, Nu Tu m-ai plăsmuit! Sau cel făcut, Celui ce face, Nu cu pricere m-ai făcut!

29:17 Oare nu *va fi* încă puțin, și va fi strămutat Libanul precum Muntele Câmpului Mănos, iar Muntele Câmpului Mănos ca o pădure va fi socotit?

29:18 Și vor auzi în ziua aceea surzii cuvintele sulului cărții; și cei din întuneric, și cei din negură – ochii orbilor vor vedea.

29:19 Și se vor veseli sărmanii datorită Domnului, cu bucurie; și cei deznădăjduiți dintre oameni se vor umple de bucurie.

29:20 S-a sfârșit nelegiuitul, și a pierit îngâmfatul, și vor fi extirpați cei ce înfăptuiesc nelegiuire în mod rău,

29:21 și cei ce fac să păcătuiască pe om în cuvânt; și toți cei ce mustră în porți, pricină de poticnire să-*i* facă, căci au abătut spre nedreptăți pe cel drept.

29:22 De aceea, așa vorbește Domnul cu privire la casa lui Iacov, pe care a delimitat-*o* din Avraam, Nu acum va fi rușinat Iacov, nici nu acum înfățișarea lui Israel se va schimba,

29:23 ci atunci când vor vedea copiii lor lucrările Mele, datorită Mie, vor sfinți Numele Meu, și-*L* vor sfinți pe Sfântul lui Iacov, și de Dumnezeul lui Israel se vor înfricoșa.

---

ibilă la „Baal-peratim”, care a fost scena unei victorii a lui David asupra filistenilor, situat în valea Refaim, la sud de Ierusalim, pe drumul spre Betleem
28:25 † lit: lui
28:26 † educat, corectat, pedepsit
28:29 † Savaot
28:29 † lit: înălțați
29:4 † scot sunete

29:24 Și vor cunoaște cei ce se rătăcesc cu duhul înțelegerea, și cei ce murmură † vor învăța să asculte, și limbile cele gângave vor învăța să vorbească pace.

CAPITOLUL 30

30:1 Vai de copiii răzvrătiți †. Așa vorbește Domnul, *Voi* ați făcut un plan, dar nu prin Mine; și tratate †, *dar* nu prin Duhul Meu, ca să adăugați păcate peste păcate.

30:2 Cei ce merg să coboare în Egipt (pe Mine însă nu *M*-au întrebat), să fie ajutați de faraon, și acoperiți de egipteni,

30:3 căci va fi pentru voi, acoperământul lui faraon spre rușine, și cei ce se bazează pe Egipt, *de* ocară.

30:4 Căci sunt în Țoan conducători vestitori † răufăcători.

30:5 În zadar se ostenesc pentru un popor care nu le va fi de folos, nici de ajutor, nici de folos, ci spre rușine și ocară.

30:6 Viziunea patrupedelor celor din pustie. În necaz și *în* strâmtorare *sunt* leul și progenitura leului; de acolo *ies* și aspidele și progeniturile aspidelor zburătoare; cei ce își aduceau pe măgari și *pe* cămile bogățiile lor, la o națiune care nu va beneficia de ele spre *a-i fi în* ajutor, ci spre rușine și ocară.

30:7 Egiptenii, în zadar și în van vă vor fi de folos. Fă-le cunoscut că, *e*-n zadar mângâierea aceasta a voastră.

30:8 Acum deci, așezându-te, scrie pe o tabletă acestea, și într-un sul de carte, căci vor fi pentru zilele vremurilor acestea, și până în veac.

30:9 Căci un popor neascultător este, fiii mincinoși, care nu doresc să audă legea lui Dumnezeu.

30:10 Cei ce spun profeților, Nu ne faceți cunoscut! și celor care viziuni văd, Nu ne vorbiți! Ci vorbiți-ne, și faceți-ne cunoscut o altă rătăcire,

30:11 și întoarceți-ne de pe calea aceasta! Înlăturați de la noi drumul acesta, și înlăturați de la noi, grăirea lui Israel.

30:12 De aceea, așa spune Domnul, Sfântul lui Israel, Fiindcă ați fost neascultători de cuvintele acestea, și ați sperat într-o minciună, și fiindcă ați murmurat, și baza v-ați întemeiat-*o* pe cuvântul acesta,

30:13 de aceea vă va fi păcatul acesta ca un zid care cade degrabă, al unei cetăți întărite care e prinsă, căreia degrabă i-a sosit prăbușirea.

30:14 Și prăbușirea ei va fi ca sfărâmarea unui vas de lut, dintr-un ulcior subțire, așa încât să nu se găsească printre ei vreun ciob de lut cu care să duci *puțin* foc, și cu care să aduci puțină apă.

30:15 Așa vorbește Domnul, Domnul Sfântul lui Israel, Atunci când întorcându-te vei suspina, atunci vei fi salvat. Și vei cunoaște unde erai când te bazai pe deșertăciuni. Zadarnică tăria voastră a devenit, și nu ați vrut să ascultați.

30:16 Ci ați zis, Pe cai vom fugi! de aceea, veți fugi; și ați zis, Pe armăsari iuți vom fi! de aceea, iuți vor fi urmăritorii voștri.

30:17 Din cauza unei sigure voci, vor fugi o mie; și din cauza vocii a cinci, vor fugi mulți, până când veți rămâne ca un stâlp pe un munte, și ca o flamură purtată pe un deal.

30:18 Și din nou va aștepta Dumnezeu să se îndure de voi; și de aceea Se va înălța ca să aibă milă de voi, fiindcă Judecător Domnul Dumnezeul vostru este. Ferice de toți cei ce se alipesc de El.

30:19 Căci poporul cel sfânt în Sion va locui. Și Ierusalimul plângând plângea, Ai milă de mine! El va avea milă de tine. Glasul strigătului tău – atunci când El l-a văzut, te-a ascultat.

30:20 V-a dat Domnul, vouă, pâinea necazului, și apa strâmtorării; și nu se vor mai apropia de tine cei care te rătăceau, căci ochii tăi *îi* vor vedea pe cei ce te rătăcesc,

30:21 și urechile tale vor auzi cuvintele celor din spatele tău, rătăcindu-*te*; cei ce spun, Aceasta *e* calea, să mergem pe ea, fie la dreapta, fie la stânga.

30:22 Și vei înlătura idolii poleiți cu argint; și pe cei placați cu aur, pulbere-*i* vei face, și *îi* vei vântura aruncându-*i* ca pe apa unei femei stând *necurată* deoparte, și ca pe un excrement le vei respinge.

30:23 Atunci va fi ploaie pentru sămânța pământului tău, și pâinea din producția pământului tău va fi sățioasă și grasă, și-ți vor paște vitele în ziua aceea într-un loc fertil și spațios.

30:24 Taurii tăi și boii care lucrează pământul, vor mânca paie preparate din orz vânturat.

30:25 Și va fi peste orice munte înalt, și peste orice deal înălțat, apă traversându-*le* în ziua aceea, atunci când vor pieri mulți, și când vor cădea turnuri.

30:26 Și va fi lumina lunii ca lumina soarelui, și lumina soarelui va fi de șapte ori mai mare în ziua când va vindeca Domnul zdrobirea poporului Lui, și durerea plăgii tale *o* va vindeca.

30:27 Iată, Numele Domnului vine după timp îndelungat †, arzând mânie cu glorie. Grăirea buzelor Lui *e* o grăire de urgie plină, și urgia mâniei Lui ca focul va consuma.

30:28 Și suflarea Lui, ca apa într-o vale prăvălindu-se, va veni până la gât, și se va împărți, ca să tulbure națiunile pentru rătăcirea *lor* zadarnică, și îi va urmări rătăcirea *lor*, și îi va prinde înaintea feței lor.

30:29 Oare nu întotdeauna trebuie voi să vă bucurați, și să intrați în *Locurile* Mele Sfinte fără încetare, ca cei care celebrează o sărbătoare? Și ca cei care se bucură să intre cu fluierul în Muntele Domnului, către Dumnezeul lui Israel?

30:30 Și auzită Își va face Domnul gloria Glasului Lui, și mânia Brațului Lui Și-*o* va arăta cu mânie și urgie; și *cu* o flacără mistuitoare va fulgera subit și violent, și precum apa și grindina totul măturând cu violență.

29:24 † cârtesc
30:1 † apostați
30:1 † sau: construcție oratorică, compunere
30:4 † ambasadori

30:27 † lit: după mult timp

30:31 Căci prin Glasul Domnului vor fi învinși asirienii, *prin* plaga cu care îi va lovi.

30:32 Și va fi împrejurul lui, de acolo de unde îi era speranța de ajutor, pe care el se baza, aceia cu tamburine și *cu* harfe vor face război împotriva lui ca răspuns †.

30:33 Căci tu, înaintea zilelor vei fi tras la răspundere; oare și ție ți-a fost pregătit să împărătești? Râpă adâncă, lemn așezat sub foc, și lemn mult; mânia Domnului, ca o vale potopită de pucioasă arzând.

CAPITOLUL 31

31:1 Vai de cei ce coboară în Egipt după ajutor, cei care pe cai se bazează, și pe care, căci sunt mulți; și pe cai mulți peste măsură. Și nu ascultă să se bazeze pe Sfântul lui Israel, și pe Dumnezeu nu-*L* caută.

31:2 Și El în mod înțelept a adus peste ei rele, și Cuvântul Lui nicidecum nu va fi anulat. Și Se va scula împotriva caselor oamenilor cumpliți, și împotriva speranței lor cea deșartă –

31:3 un om egiptean, și nu Dumnezeu. Caii lor sunt carne, și nu ajutor; dar Domnul Își va aduce Mâna Lui împotriva lor, și-*i* va osteni pe cei ce ajută, și toți împreună vor pieri.

31:4 Căci așa mi-a zis Domnul, În felul în care, atunci când strigă leul sau progenitura leului, deasupra prăzii pe care a luat-*o*, și va răcni deasupra ei, până când se umplu munții de glasul lui, și se fac *toți* mici, și de magnitudinea mâniei *lui* se înspăimântă, așa va coborî Domnul Oștirilor ca să umble pe Muntele *cetății* Sionului, pe munții ei.

31:5 Ca păsările în zbor †, așa scut va fi Domnul Oștirilor deasupra Ierusalimului, și-*l* va scăpa, și-*l* va ocroti, și-*l* va salva.

31:6 Întoarceți-vă, *voi* cei ce sfatul cel adânc *îl* puneți la cale în sfat, și *e un plan* nelegiuit, o! fii ai lui Israel.

31:7 Căci în ziua aceea vor lepăda oamenii idolii † făcuți de mâinile lor, idolii de argint, și cei de aur pe care le-au făcut mâinile lor.

31:8 Și Asiria va cădea; nu prin sabia unui bărbat, nici vreo sabie omenească *n*-o va devora; și va fugi nu din fața sabiei; ci tinerii vor fi diminuați.

31:9 Căci, cu o stâncă vor fi înconjurați, cu o palisadă de asediu, și vor fi învinși; iar cei ce vor fugi, vor fi prinși; așa spune Domnul. Binecuvântat e cel ce are în Sion o sămânță, și rude † în Ierusalim.

CAPITOLUL 32

32:1 Căci iată, un împărat drept va împărăți, și conducători cu judecată vor conduce.

32:2 Și † omul își va ascunde cuvintele lui, și va fi ascuns ca de o apă care curge purtând, și va străluci în Sion ca un râu care curge purtând, glorios într-un pământ însetat.

32:3 Și nu se vor mai † încrede în oameni, ci urechile și le vor da spre ascultare.

32:4 Și inima celor slabi va fi atentă să asculte; și limbile gângave, degrabă vor învăța să vorbească pace.

32:5 Și nu vor mai zice celui stupid să conducă, și nu vor mai zice ofițerii tăi, Taci!

32:6 Căci nebunul nebunii va vorbi, și inima lui nebunii își va propune, ca să împlinească nelegiuiri, și să vorbească împotriva Domnului o rătăcire, ca să împrăștie sufletele flămânde, și sufletele cele însetate deșerte să *le* facă.

32:7 Căci un plan de ticăloșenii, nelegiuiri va plănui, ca să strice pe cei umili prin cuvinte nedrepte, și să șteargă cuvintele celor umili la judecată.

32:8 Dar cei pioși lucruri pricepute au plănuit, și acest plan va dăinui.

32:9 *Voi* femei bogate, ridicați-vă și ascultați glasul Meu! *Voi* fiice ale speranței, ascultați cuvintele Mele!

32:10 Despre ziua anului amintire faceți în durere cu speranță; a fost consumată recolta, a încetat semănatul, și nu mai vine.

32:11 Înspăimântați-vă! Întristați-vă, *voi* cele încrezătoare! Dezbrăcați-vă! Goale faceți-vă! Încingeți-vă rărunchii!

32:12 Și peste piepturi bateți-vă, datorită câmpului dezirabil, și *pentru* al viței produs.

32:13 În țara poporului Meu, spin și buruiană se va ridica; și din fiecare casă, bucuria va fi înlăturată.

32:14 Case părăsite! Bogăția cetății *o* vor abandona, și casele dezirabile; și vor fi satele peșteri până în veac, bucuria măgarilor sălbatici, pășuni păstorilor;

32:15 până când va veni peste voi Duh din înălțime, și va fi pustiu † Carmelul, și Carmelul drept pădure va fi socotit,

32:16 și se va odihni în pustiu judecata, și dreptatea în Carmel † va locui.

32:17 Și vor fi lucrările dreptății pace, și va avea în putere dreptatea în odihnă, și încrezători vor fi în veac.

32:18 Și se va așeza locuind poporul Lui într-o cetate de pace, și va locui încrezător, și se vor odihni cu bogăție.

32:19 Și grindina de va cădea, nu asupra voastră va veni; și vor fi cei locuind în păduri fără griji † ca cei din câmpie.

32:20 Ferice de cei ce seamănă lângă orice apă unde boul și măgarul pășesc.

CAPITOLUL 33

33:1 Vai celor ce îndurerează prin mizerii; pe voi însă, nimeni nu vă face mizerabili; și cel ce vă anulează, nu anulează; vor

---

30:32 † εκ μεταβολής: din contrareacție
31:5 † versiune: Ca niște păsări în zbor
31:7 † lit, în acest verset: cele
31:9 † sau: oameni din casa lui
32:2 † lit: Și va fi omul ascunzându-și cuvintele
32:3 † lit, prezent continuu: și nu vor mai fi încrezându-se în oameni
32:15 † adj, unde nu sunt oameni
32:16 † trad. alt. vv 15-16: peste voi Duh din înălțime, și va fi pustiu plantația, și plantația drept pădure va fi socotită, și se va odihni în pustiu judecata, și dreptatea în Carmel
32:19 † încrezători

cădea prinși cei ce anulează, și vor fi predați; și ca o molie pe o haină, așa vor fi învinși.

33:2 Doamne, ai milă de noi! Căci în Tine ne încredem. A ajuns sămânța celor neascultători, *a ajuns* în pieire. Dar salvarea noastră *e*-n vreme de necaz.

33:3 De glasul fricii de Tine au fost năucite popoarele; datorită fricii de Tine, deasemenea, au fost risipite națiunile.

33:4 Acum însă se vor strânge prăzile voastre, de la mic și de la mare, în felul în care, ca și cum cineva ar strânge lăcuste, așa se vor juca batjocorindu-vă.

33:5 Sfânt *este* Dumnezeu Cel ce locuiește în ceruri. Umplut va fi Sionul cu judecată și dreptate.

33:6 În *mâinile* Legii vor fi predați, în tezaure *e* salvarea noastră, acolo-*s* înțelepciunea și înalta cunoaștere și evlavia față de Domnul; acestea sunt tezaurele dreptății.

33:7 Iată acum, în *ei având* frica de voi, aceștia se vor înfricoșa; cei de care vă era frică, vor striga din cauza voastră; căci mesageri vor fi trimiși, cerșind pace, cu amar plângând.

33:8 Căci pustiite vor fi pentru aceștia căile. A încetat frica de națiuni, și legământul *lor*, va fi înlăturat; și nicidecum nu îi veți mai socoti ca oameni.

33:9 A jelit pământul, s-a rușinat Libanul, bălți va deveni Saronul; vizibilă va fi Galileea, și Carmelul.

33:10 Acum Mă voi scula, spune Domnul. Acum Mă voi glorifica. Acum Mă voi înălța.

33:11 Acum veți vedea, acum veți înțelege; zadarnică va fi tăria duhului vostru, un foc vă va devora.

33:12 Și vor fi națiunile pentru incinerare ca un ciulin din câmp, retezat jos și incinerat.

33:13 Vor auzi cei de departe lucrurile pe care le-am făcut, și vor cunoaște cei ce se vor apropia tăria Mea.

33:14 S-au îndepărtat din Sion nelegiuiții; va cuprinde cutremurarea pe cei lipsiți de pietate. Cine vă va face cunoscut că un foc s-a aprins? Cine vă va face cunoscută pacea cea veșnică?

33:15 Cel ce umblă în dreptate, vorbind fără ocoliș pe cale, urând nelegiuirea și nedreptatea, și mâinile și le ferește de darurile de mită, apăsându-și urechile ca să nu audă o judecată sângeroasă, închizându-și pleoapele ca să nu vadă nedreptate.

33:16 Acesta va locuia într-o peșteră înaltă din stâncă tare; pâine îi va da, și apa lui *e* asigurată.

33:17 Un împărat cu glorie vei vedea, și ochii tăi vor vedea o țară † de departe.

33:18 Sufletul vostru va cugeta la frică. Unde sunt erudiții? Unde sunt sfătuitorii? Unde este cel ce numără pe cei ce trebuiesc hrăniți,

33:19 poporul mic și +poporul mare? căruia nu *i*-au dat sfat, nici nu înțelege un glas cavernos, așa încât să nu audă poporul socotit ca nimic, și nu este nimeni care să audă pricepere.

33:17 † sau: un pământ

33:20 Iată Sionul, cetatea, salvarea noastră! Ochii tăi vor vedea Ierusalimul, cetatea bogată, ale cărei corturi nicidecum nu se vor clătina, nici nu vor fi mișcate țărușurile cortului ei în veacul timpului, nici funiile ei nicidecum nu se vor rupe.

33:21 Căci Numele Domnului mare va fi pentru voi; cu râuri și canale late și largi. Nu vei umbla pe această cale, nici nu vor umbla *pe ea* corabie cu vâsle.

33:22 Căci Dumnezeul meu este mare; nu mă va ignora Domnul; Domnul Judecătorul nostru; Domnul Conducătorul nostru; Domnul Împăratul nostru; Domnul Însuși ne va salva.

33:23 S-au rupt funiile tale, căci nu s-a întărit catargul tău, se înclină, nu va desfășura pânzele, nu va ridica un semnal până când va fi predat spre a fi prădat; de aceea mulți șchiopi jaf vor face.

33:24 Și nicidecum nu va zice „Am ostenit!” poporul care locuiește în ea, căci va fi iertat al lor păcat.

CAPITOLUL 34

34:1 Apropiați-vă, *voi* națiuni, și ascultați, *voi* conducători. Ascultă, pământule, și *voi* cei ce pe el locuiți; *tu* lume, și poporul din ea.

34:2 Fiindcă mânia Domnului *e* asupra tuturor națiunilor, și urgia *Lui*, peste numărul lor, pentru a-i da pierzării, și pentru a-i preda spre înjunghiere.

34:3 Și cei înjunghiați dintre ei vor fi azvârliți, și cei morți; și se va ridica din ei mirosul, și vor fi uzi munții de sângele lor.

34:4 Și se vor topi toate puterile cerurilor. Și se va înfășura cerul ca un sul de carte, și toate stelele vor cădea ca frunzele din vie, și așa cum cad frunzele din smochin.

34:5 Căci s-a îmbătat sabia Mea în cer. Iată, asupra Edomului voi coborî, și asupra poporului pierzării, cu judecată.

34:6 Sabia Domnului s-a umplut de sânge, s-a îngrășat de seul mieilor, și de seul țapilor și al berbecilor; căci o jertfă pentru Dumnezeu *e* în Boțra, și înjunghiere mare în Edom.

34:7 Și vor fi trântiți jos fruntașii *împreună* cu ei, și berbecii și taurii; și se va îmbăta pământul de sânge, și prundișul lor; și de seul lor se va umple.

34:8 Căci e ziua judecății Domnului, și anul răsplătirii judecății Sionului.

34:9 Și vor fi schimbate văile ei în catran, și țara ei în pucioasă, și va fi țara ei în catran, arzând

34:10 noapte și zi; și nu se va stinge în veacul timpului. Și se va ridica fumul ei în sus; de-a lungul generațiilor ei va fi pustiită, și pentru mult timp va fi pustiită.

34:11 Păsări, și arici, și berze, și corbi vor locui în ea, și vor pune peste ea coarda de măsurat † a pustiirii; și măgarocentauri vor locui în ea.

34:12 Conducătorii ei nu vor fi, căci împărații ei, și oamenii ei de seamă vor fi dați pieirii.

34:11 † γεωμετρίας → geometrică

34:13 Și vor crește în cetățile ei lemne de spini, cât și în fortărețele ei; și va fi proprietatea strigoilor, și curtea struților.

34:14 Și se vor întâlni demonii cu măgaro-centaurii, și vor țipa unul la altul; acolo se vor odihni măgaro-centaurii, căci au găsit pentru ei odihnă.

34:15 Acolo se va cuibări aricioaica, și *îi* va salva pământul pe micuții ei în siguranță; acolo cerbii se întâmpină unii pe alții, și-și privesc fețele unii altora.

34:16 În număr au trecut, și unul singur din ei n-a pierit; unul pe altul nu se caută; căci Domnul le-a poruncit, și Duhul Lui i-a strâns.

34:17 Și El va arunca pentru ei sorți, și Mâna Lui le-a împărțit ca să mănânce. În veacul timpului veți moșteni; pentru generațiile generațiilor se vor odihni în el.

CAPITOLUL 35

35:1 Bucură-te, pustie însetată! Veselește-te, pustie și dă-n floare precum crinul.

35:2 Și vor înflori și se vor veseli pustiile Iordanului. Gloria Libanului îi va fi dată, și cinstea Carmelului. Și poporul Meu va vedea gloria Domnului, și măreția † lui Dumnezeu.

35:3 Întăriți-vă, *voi* mâini astenice și genunchi schilozi!

35:4 Mângâiați-vă, *voi* slabi de inimă la minte. Întăriți-vă! Să nu vă fie frică! Iată, Dumnezeul nostru judecată răsplătește, și El va răsplăti. El Însuși va veni, și ne va salva.

35:5 Atunci se vor deschide ochii orbilor, și urechile surzilor vor azi.

35:6 Atunci va sări ca un cerb cel șchiop, și clară va fi limba celui gângav; căci a țâșnit în pustie apă, și o vale *udată va fi* în pământul însetat.

35:7 Și va fi locul uscat, schimbat în bălți, și în pământul însetat, un izvor de apă. Acolo va fi bucuria păsărilor, moșia trestiei și a bălților.

35:8 Acolo va fi o cale curată, și cale sfântă va fi chemată; și nicidecum nu va mai trece pe acolo *nimic* necurat; nici nu va fi acolo vreo cale necurată. Iar cei care au fost împrăștiați, vor umbla pe ea, și nicidecum nu vor mai rătăci.

35:9 Și nu va fi acolo leu; nici fiare feroce nu se vor sui pe ea, nici nu vor fi găsite acolo; ci vor umbla pe ea cei răscumpărați,

35:10 și cei strânși laolaltă de Domnul; și ei se vor întoarce, și vor veni în Sion cu bucurie; și o bucurie veșnică va fi peste capul lor; căci asupra capului lor, *e* laudă și tresărire de veselie; și bucuria îi va cuprinde; vor fugi durerea și întristarea și suspinul.

CAPITOLUL 36

36:1 Și a fost că în al paisprezecelea an al împărăției lui Ezechia, s-a suit Sanherib împăratul asirienilor asupra cetăților Iudeii – cele întărite – și le-a luat.

36:2 Și a trimis împăratul asirienilor pe Rabașche, din Lachiș, la Ierusalim, la împăratul Ezechia, cu oaste multă. Și s-a ținut la apeductului bazinului de sus, pe calea câmpului înălbitorului.

36:3 Și au ieșiți spre el Eliachim, *fiul* lui Hilchia, economul, și Șebna cărturarul, și Ioah *fiul* lui Asaf, cronicarul.

36:4 Și le-a zis Rabașche, Ziceți dar lui Ezechia, Așa vorbește împăratul cel mare, împăratul asirienilor, Pe ce îți este bazată încrederea?

36:5 Oare prin voința sau cuvintele buzelor rândurile de bătaie se întâmplă? Și acum, pe cine te bazezi, ca să nu mi te predai?

36:6 Iată, tu te bazezi † pe toiagul trestiei acesteia frânte, pe Egipt; care dacă se va rezema un bărbat pe ea, va intra în mâna lui, și i-o va străpunge. Așa este faraon împăratul Egiptului, și toți cei ce se bazează pe el.

36:7 Iar dacă vei spune, Pe Domnul Dumnezeul nostru ne bazăm! Nu este El Acela Căruia I-a îndepărtat Ezechia locurile Lui înalte, și altarele Lui, și a zis lui Iuda și Ierusalimului, În fața altarului acestuia să vă închinați acum.

36:8 Dar uniți-vă cu domnul meu împăratul asirienilor, și vă voi da două mii de cai, dacă puteți să puneți călăreți pe ei.

36:9 Și cum veți putea voi să întoarceți înapoi spre fața liderilor *voștri*? Sclavii *noștri* sunt cei ce se bazează pe egipteni pentru cal și călăreț.

36:10 Și acum, oare fără Domnul ne-am suit asupra regiunii acesteia ca să-i facem război? Domnul a zis către mine, Suiete asupra țării acesteia, și prăbușește-o în stricăciune.

36:11 Și au zis către el, Eliachim și Șebna și Ioah, către Rabșache, Vorbește acum către servitorii tăi în siriană, căci noi +o înțelegem și nu vorbi către noi în *limba* iudaică! Și de ce vorbești în urechile oamenilor care stau pe zid?

36:12 Și a zis către ei Rabașche, Oare la domnul tău, sau la voi m-a trimis domnul meu ca să spun cuvintele acestea? Oare nu către oamenii care stau pe zid, ca să-și mănânce propriul lor excrement, și să-și bea urina lor, cu voi împreună?

36:13 Și s-a ținut în picioare Rabașche, și a strigat cu glas tare în iudaică, și a zis, Ascultați acum cuvintele împăratului cel mare, împăratul asirienilor.

36:14 Așa spune împăratul, Să nu vă înșele Ezechia prin cuvinte! Nicidecum nu va putea să vă salveze!

36:15 Și să nu vă spună Ezechia că o să vă scape Dumnezeu, și *că* nicidecum nu va fi predată cetatea aceasta în mâna împăratului asirienilor.

36:16 Să nu-*l* ascultați pe Ezechia! Așa vorbește împăratul asirienilor, Dacă vreți să fiți binecuvântați, ieșiți către mine, și veți mânca fiecare din via lui, și din smochinii *lui*, și *fiecare* va bea apă din fântâna lui;

36:17 până când voi veni și vă voi lua într-o țară ca țara voastră; o țară cu grâu, și vin, și pâini, și vii.

35:2 † lit: înălțimea

36:6 † lit: tu ești bazându-te

36:18 Să nu vă înșele Ezechia spunând, Dumnezeu o să ne scape! Oare *i*-au scăpat dumnezeii națiunilor pe vreuna din ele, în ținutul ei, din mâna împăratului asirienilor?

36:19 Unde este dumnezeul Hanatului și *al* Arpadului? Și unde *e* dumnezeul cetății Sefarvaimului? Oare au putut ei să scape Samaria din mâna mea?

36:20 Care din dumnezeii tuturor acestor națiuni *e* acela care *și*-a scăpat țara lui din mâna mea, așa încât să scape Domnul Ierusalimul din mâna mea?

36:21 Și ei au tăcut, și nimeni nu i-a răspuns vreun cuvânt datorită dispoziției împăratului, *spunând*, Nimeni să nu răspundă.

36:22 Și au intrat Eliachim, *fiul* lui Hilchia, economul, și Șebna cărturarul, și Ioah *fiul* lui Asaf, cronicarul, *au intrat* la Ezechia cu hainele sfâșiate. Și i-au adus la cunoștință cuvintele lui Rabașche.

CAPITOLUL 37

37:1 Și a avut loc când a auzit împăratul Ezechia, și-a sfâșiat hainele lui, și s-a îmbrăcat cu sac, și a urcat la casa Domnului.

37:2 Și a trimis Eliachim, economul, și Șebna cărturarul, și bătrânii preoților, îmbrăcați în saci, la Isaia fiul lui Amoț, profetul.

37:3 Și i-au zis, Așa vorbește Ezechia, O zi de necaz, și de batjocură, și de amenințare, și de urgie *e* ziua de astăzi. Căci a venit chinul peste cea care dă naștere, forță însă nu are ca să nască.

37:4 Poate că va asculta Domnul Dumnezeul tău cuvintele lui Rabașche, pe care le-a trimis împăratul asirienilor, domnul lui, să-*L* ocărască pe Dumnezeul Cel Viu, și să batjocorească cu cuvintele pe care le-a auzit Domnul Dumnezeul tău; așadar, să te rogi cu stăruință către Domnul Dumnezeul tău, pentru aceștia care au rămas.

37:5 Și au venit slujitorii împăratului Ezechia la Isaia.

37:6 Și le-a zis Isaia, Astfel veți vorbi către domnul vostru, Așa spune Domnul, să nu-ți fie frică de cuvintele pe care le-ai auzit, prin care M-au ocărât ambasadorii împăratului asirienilor.

37:7 Iată, Eu voi pune asupra lui un duh, și auzind o veste, se va întoarce în ținutul lui, și va cădea sub sabie în țara lui.

37:8 Și s-a întors Rabașche, și *l*-a ajuns pe împăratului asirienilor, pe când acesta asedia Libna, căci auzise că se îndepărtase de Lachis.

37:9 Și a ieșit Tirhaca împăratul etiopienilor să-l asedieze; și auzind, s-a întors și a trimis mesageri la Ezechia spunând,

37:10 Așa să grăiți lui Ezechia împăratul Iudeii, Să nu te înșele Dumnezeul tău, în Care tu te încrezi în El, spunând, Nicidecum nu va fi predat Ierusalimul în mâna împăratului asirienilor.

37:11 Iată, tu nu ai auzit ce au făcut împărții asirienilor, întregului pământ, cum *l*-au dat pierii? Și tu o să scapi?

37:12 Oare i-au scăpat dumnezeii națiunilor pe aceia pe care i-au dat pierii părinții mei? Atât Gozanul, cât și Haranul, și Rețeful, care erau în regiunea Telasar?

37:13 Unde sunt împărații Hamatului și unde *e* Arpad? Și unde-*i* cetatea Sefarvaim, Hena și Iva?

37:14 Și a luat Ezechia sulul *scrisorii* de la mesageri, și l-a citit. Și a urcat la Casa Domnului, și l-a deschis înaintea Domnului.

37:15 Și s-a rugat Ezechia către Domnul, spunând,

37:16 Doamne al Oștirilor, Dumnezeul lui Israel, Cel ce șade pe heruvimi! Tu ești Singurul Dumnezeu al fiecărei împărății a pământului. Tu ai făcut cerurile și pământul.

37:17 Apleacă-Ți Doamne urechea Ta! Ascultă, Doamne! Deschide-Ți Doamne ochii Tăi! Privește Doamne, și vezi, și ascultă toate cuvintele lui Sanherib, pe care le-a trimis ca să-*L* batjocorească pe Dumnezeul Cel Viu.

37:18 Căci într-adevăr, Doamne, au pustiit împărații asirienilor lumea locuită în întregime, și regiunile *locuitorilor* lor.

37:19 Și au relegat idolii lor în foc, căci nu erau dumnezei, ci lucrări ale mâinilor oamenilor, lemne și pietre – și i-au dat pierii.

37:20 Acum însă, Doamne Dumnezeul nostru, salvează-ne din mâna lor, ca să cunoască orice împărăție a pământului că Tu ești Dumnezeu, Numai Tu!

37:21 Și a fost trimis Isaia fiul lui Amoț la Ezechia; și i-a zis, Așa vorbește Domnul Dumnezeul lui Israel, Am auzit ceea ce te-ai rugat către Mine, cu privire la Sanherib împăratul asirienilor.

37:22 Acesta *e* cuvântul pe care l-a spus despre el Dumnezeu, Te-a considerat ca pe nimic și te-a luat în râs fecioara fiica Sionului; asupra ta a dat din cap fiica Ierusalimului.

37:23 Pe cine ai ocărât și ai provocat tu? Sau către cine ți-ai înălțat glasul tău? Și ți-ai ridicat spre înălțime ochii tai împotriva Sfântului lui Israel?

37:24 Căci prin mesagerii *tăi*, *L*-ai ocărât pe Domnul; căci tu ai zis, Cu mulțimea carelor, eu mă voi sui pe înălțimea munților, și spre extremitățile Libanului; și am tăiat înălțimea cedrilor lui, și frumusețea chiparosului, și am intrat în înălțimea părții pădurii;

37:25 și am făcut un baraj, și am pustiit apele, și orice strângere de apă.

37:26 Oare lucrurile acestea *nu* le-ai auzit? Cele pe care mai înainte Eu *le*-am făcut? Din zilele din vechime *le*-am poruncit! Acum însă *le*-am manifestat ca să pustiesc națiuni din *regiuni* întărite, și pe cei ce locuiesc în cetăți întărite.

37:27 Am slăbit mâinile, și s-au uscat, și au devenit ca iarba uscată de pe acoperișuri, și ca troscotul.

37:28 Dar acum, odihna ta, și ieșirea ta, și intrarea ta, Eu *le* cunosc,

37:29 și mânia ta cu care te-ai mâniat, și amărăciunea ta s-a ridicat înspre Mine; și voi pune un frâu în nasul tău, și o zăbală

între buzele tale, și te voi întoarce pe calea pe care ai venit pe ea.

37:30 Și acesta îți *va fi* semnul, Mâncă *în timpul* acestui an ce ai semănat, și anul al doilea rămășița; și în al treilea, seamănă, seceră, și sădește vii, și mănâncă rodul lor.

37:31 Și vor fi cei ce au rămas în Iudeea, vor încolți o rădăcină dedesubt, și vor face sămânță deasupra.

37:32 Căci din Ierusalim vor ieși supraviețuitorii †, și cei salvați din muntele Sionului. Zelul Domnului oștirilor va face acestea.

37:33 De aceea, așa vorbește Domnul cu privire la împăratul asirienilor, Nicidecum nu va intra în cetatea aceasta, nici nu va trage împotriva ei vreo săgeată, nici nu își va pune împotriva ei scutul, nici nu va încercui în jurul ei o palisadă de asediu.

37:34 Ci pe calea pe care a venit pe ea, se va întoarce; iar în cetatea aceasta nicidecum nu va intra. Așa vorbește Domnul.

37:35 Scut voi fi peste cetatea aceasta, ca s-o salvez, datorită Mie Însumi, și datorită lui David slujitorul Meu.

37:36 Și a venit un înger al Domnului, și a luat viața din tabăra asirienilor – o sută optzeci și cinci de mii. Și trezindu-se dimineața au găsit toate trupurile moarte.

37:37 Și a plecat întrecându-se. Și s-a întors Sanherib împăratul asirienilor, și a locuit în Ninive.

37:38 Și pe când el se închina în casa lui Nisroc, dumnezeul lui, Adramalec și Șarețer, fiii lui, l-au lovit cu săbiile, iar ei s-au refugiat în Armenia. Și a împărțit Esar-Hadon fiul lui în locul lui.

CAPITOLUL 38

38:1 Și a fost în vremea aceea *că*, Ezechia a slăbit foarte mult, până la moarte. Și a venit la el Isaia, fiul lui Amoț, profetul; și a zis către el, Acestea le spune Domnul, Fă rânduială în casa ta! Căci vei muri, *chiar* tu!, și nu vei trăi.

38:2 Și și-a întors Ezechia fața lui la perete, și s-a rugat către Domnul,

38:3 spunând, Amintește-Ți, Doamne, cum am umblat înaintea Ta în adevăr, cu inimă adevărată, și lucruri plăcute înaintea Ta am făcut. Și a plâns Ezechia cu plâns mare.

38:4 Și a venit Cuvântul Domnului la Isaia, spunând,

38:5 Mergi, și zi-*i* lui Ezechia, Acestea le spune Domnul, Dumnezeul lui David, tatăl tău. Am auzit rugăciunea ta, și am văzut lacrimile tale. Iată, mai adaug la timpul tău cincisprezece ani.

38:6 Și din mâna împăratului asirienilor te voi scăpa, și cetatea aceasta; și *Eu* voi fi scut pentru cetatea aceasta.

38:7 Și acesta îți *e* semnul de la Domnul, că va face Dumnezeu lucrul acesta pe care l-a spus.

38:8 Iată, Eu voi întoarce umbra treptelor pe care a coborât – cu zece trepte în casa † tatălui tău – soarele. Voi întoarce soarele pe cele zece trepte pe care a coborât umbra.

38:9 Rugăciunea lui Ezechia, împăratul Iudeii, când a fost el foarte slăbit, și s-a sculat din slăbiciunea lui.

38:10 Eu am zis când eram la zenitul † zilelor mele, Mă voi duce la porțile Hadesului, în urmă voi lăsa anii ce-*mi* rămân.

38:11 Am zis, nicidecum nu voi mai vedea salvarea lui Dumnezeu pe pământul celor vii; nicidecum nu voi mai vedea vreun om *împreună* cu cei ce locuiesc.

38:12 Am sfârșit-*o* cu rudele † mele; mi-am lăsat restul vieții mele, s-a dus și a plecat de la mine, ca cel ce își desface cortul întins; duhul meu în mine a devenit ca pânza țesătoarei, gata să fie tăiată.

38:13 În ziua aceea am fost lăsat pradă † până dimineața; ca un leu, așa a zdrobit toate oasele mele; căci din *zorii* zilei până noaptea am fost lăsat pradă.

38:14 Ca un lăstun, așa voi striga, și ca un porumbel, așa voi medita. Căci au încetat ai mei ochi să vadă în înălțimea cerului, către Domnul Care m-a scăpat.

38:15 Și El mi-a înlăturat durerea din suflet, și El a lucrat.

38:16 Doamne, căci despre aceasta la cunoștință Ți-a fost adus, și Tu mi-ai trezit suflarea, și fiind mângâiat, trăiesc.

38:17 Iată, în pace *a fost* amărăciunea mea †. Căci mi-ai pus deoparte ‡ sufletul, ca să nu piară; și ai aruncat departe înapoia mea toate păcatele mele.

38:18 Căci nu cei din Hades Te vor lăuda; nici nu Te vor binecuvânta cei ce mor; nici nu vor spera cei din Hades în milostenia Ta.

38:19 Cei vii Te vor binecuvânta în felul în care și eu o fac. Căci de astăzi copii voi suscita † care vor vesti dreptatea Ta,

38:20 Domne al salvării mele! Și nu voi înceta să Te binecuvântez cu psalteriorul în toate zilele vieții mele, înaintea Casei lui Dumnezeu.

38:21 Și Isaia a zis lui Ezechia, Ia un pachet de smochine uscate, și pisează-*le*, și unge-te, și sănătos vei fi.

38:22 Și Ezechia zisese, Care *e* semnul că mă voi sui la Casa lui Dumnezeu?

CAPITOLUL 39

39:1 În vremea aceea a trimis Merodac Baladan, fiul lui Baladan, împăratul Babiloniei, scrisori, și ambasadori, și daruri lui Ezechia, căci auzise că fusese foarte slăbit până la moarte, și se ridicase.

39:2 Și s-a bucurat de ei Ezechia, cu bucurie mare; și le-a arătat Casa mirodeniilor, și a argintului, și a aurului, și a balsamului, și a tămâilor, și a mirului, și toate Casele vaselor

---

37:32 † lit: cei rămași
38:8 † sau: ale casei
38:10 † lit: înălțimea
38:12 † lit: rudenia
38:13 † lit. verbul 'a preda': a da prin forță în mâinile cuiva; ex: infractorul a fost prins, și a fost predat justiției; vezi Mat 20:19, Ioa 18:2, Rom 1:26, 1Pe 2:4
38:17 † sau: +ai +schimbat în pace amărăciunea mea
38:17 ‡ ai ales
38:19 † lit: face

visteriei, și toate câte erau în tezaurele lui; și nu a fost niciun lucru pe care să nu-*l* fi arătat Ezechia lor, din casa lui.

39:3 Și a venit Isaia profetul la împăratul Ezechia, și a zis către el, Ce ai spus oamenilor acestora? Și de unde au venit la tine? Și Ezechia a zis, Dintr-un pământ îndepărtat; au venit la mine din Babilon.

39:4 Și a zis Isaia, Ce au văzut în casa ta? Și Ezechia a zis, Toate lucrurile din casa mea *le*-au văzut; și nu este nimic în casa mea pe care nu *l*-au văzut; chiar și lucrurile din tezaurele mele.

39:5 Și i-a zis Isaia, Ascultă Cuvântul Domnului Oștirilor!

39:6 Iată, zile vin, și vor lua toate lucrurile din casa ta, și *toate* câte au strâns părinții tăi până în ziua aceasta – în Babilon vor ajunge, și nimic nicidecum nu va rămâne. Și a zis Dumnezeu

39:7 că, și din copiii tăi, pe care i-ai născut, vor lua; și-*i* vor face castrați în casa împăratului babilonienilor.

39:8 Și a zis Ezechia lui Isaia, Bun *e* Cuvântul Domnului, pe care l-a pronunțat, și să fie pace și dreptate în zilele mele.

CAPITOLUL 40

40:1 Mângâiați! Mângâiați pe poporul Meu, spune Dumnezeul vostru.

40:2 *Voi* preoților vorbiți în † inima *cetății* Ierusalimului! Mângâiați-o! căci s-a împlinit umilirea ei; i-a fost dezlegat păcatul; căci a primit din mâna Domnului dublul păcatelor ei.

40:3 Un glas strigând în pustie, Pregătiți Calea Domnului, directe faceți cărările Dumnezeului nostru.

40:4 Orice râpă va fi umplută, și orice munte și deal vor fi coborâte, și vor fi toate cele strâmbe, pentru a fi făcute directe, și cele stâncoase pentru a fi căi netede,

40:5 Și se va arăta gloria Domnului, și va vedea orice carne salvarea lui Dumnezeu, căci Domnul a vorbit.

40:6 Un glas spunând, Strigă! Și am zis, Ce să strig? Orice carne *e* iarbă, și toată gloria omului *e* precum floarea ierbii;

40:7 s-a uscat iarba, și floarea a căzut, căci suflarea lui Dumnezeu a suflat în ea. În adevăr iarba este poporul.

40:8 S-a uscat iarba, floarea a căzut, dar rostirea † Dumnezeului nostru rămâne în veac.

40:9 Pe muntele cel înalt urcă-te, *tu* cel ce evanghelizezi Sionul! Ridică-*ți* cu tărie glasul tău! *Tu* cel ce evanghelizezi Ierusalimul! Ridică-te! Nu-ți fie frică! Zi cetăților lui Iuda, Iată Dumnezeul vostru!

40:10 Iată, Domnul, Domnul cu tărie vine, și Brațul *Lui*, cu domnie. Iată, răsplata Lui *e* cu El, și lucrarea, înaintea Lui.

40:11 Precum un păstor își va paște turma lui, și brațul lui va aduna mieii, și *pe cea* în burtă având, *o* va mângâia.

40:12 Cine a măsurat cu mâna apa, și cerul cu palma, și tot pământul cu pumnul? Cine a așezat a munților greutate, și văile cele împădurite *le-a pus* în *a balanței* cumpănă?

40:13 Cine a cunoscut gândul Domnului, și cine al Lui sfătuitor a devenit? Cine *Îi* va arăta ceva † Lui?

40:14 Sau cine *L*-a sfătuit, și I-a arătat †? Sau cine I-a arătat judecata †? Sau calea înțelegerii cine I-a arătat-*o*?

40:15 Fiindcă toate națiunile ca o picătură dintr-o găleată, și ca praful pe un jug *de balanță* au fost socotite, și ca un scuipat sunt socotite.

40:16 Și Libanul nu e suficient pentru ardere, și toate patrupedele nu sunt suficiente pentru ardere de tot;

40:17 și toate națiunile ca nimic sunt, și drept nimic au fost socotite de El.

40:18 Cu cine *L*-ați asemuit voi pe Domnul, și cu ce reprezentare L-ați asemuit?

40:19 Nu o imagine a făcut meșterul? Sau aurarul, topind aur, îl poleiește, pentru o reprezentare îl pregătește în întregime?

40:20 Căci lemn imputrescibil alege meșterul, și cu înțelepciune caută cum să stabilizeze baza imaginii lui, ca să nu se clatine.

40:21 Oare nu veți cunoaște? Nu veți auzi? Nu a fost vestit de la început către voi? Nu cunoașteți temeliile pământului?

40:22 *El* e Cel ce ține † curbura pământului, și cei ce locuiesc pe el sunt ca lăcustele; *El* e Cel ce a așezat ca pe o boltă cerul, și *l*-a întins ca pe un cort de locuit.

40:23 Cel ce-*i* stabilește pe stăpânitori, ca și cum nimic n-ar stăpâni; și pământul ca pe nimic *l*-a făcut.

40:24 Căci nicidecum nu vor sădi ei, nici nu vor semăna, nici nu se vor înrădăcina în pământul rădăcinii lor. El a suflat peste ei, și s-au uscat; și un vifor ca pe niște surcele îi va lua.

40:25 Acum deci, cu cine Mă veți asemăna, ca Să fiu înălțat? zice Cel Sfânt.

40:26 Priviți în înălțime cu ochii voștri, și vedeți, Cine a pus în lumină † toate acestea? Cel ce scoate după număr armonia podoabei † Lui, toate pe nume *le* va chema prin mărimea gloriei, și prin forța tăriei *Lui*. Nimic *din acestea* nu-ți e ascuns.

40:27 Căci oare vei zice Iacove, ceea ce ai și spus Israele? *Și anume*, Ascunsă *e* calea mea față de Dumnezeu, și Dumnezeul meu judecata a înlăturat-*o*, și s-a îndepărtat.

40:28 Și acum, nu cunoașteți? Chiar nu ați auzit? Dumnezeu cel veșnic, Dumnezeu Cel ce pregătește marginile pământului, *El* nu va flămânzi, nici nu va obosi, nici nu este vreo analiză a priceperii Lui.

40:29 Dând celor ce flămânzesc forță, și celor ce nu au chinuri, întristare.

40:30 Căci vor flămânzi pruncii, și se vor osteni tinerii, și cei aleși fără putere † vor fi.

40:2 † sau:către
40:8 † vorba, ce vorbi
40:13 † va da învățătură
40:14 † dat învățătură
40:14 † echitatea
40:22 † controlează
40:26 † a introdus
40:26 † cosmosul
40:30 † ἄνισχυς → astenic

40:31 Dar cei ce așteaptă de la Domnul își vor înnoi tăria; se vor înaripa ca vulturii; vor alerga și nu se vor osteni; vor merge și nu vor flămânzi.

CAPITOLUL 41

41:1 Înnoiți-vă față de Mine, insulelor, căci conducătorii își vor înnoi tăria. Să se apropie și să vorbească în același timp; atunci judecată voi vesti.

41:2 Cine a ridicat † de la răsărit dreptatea, a chemat-o la picioarele Lui, și ea se va duce? *O* va pune înaintea națiunilor, și pe împărați *îi* va uimi †, și *își* vor da de pământ săbiile lor, și ca pe niște vreascuri *își* vor azvârli arcurile lor.

41:3 Și îi va urmări; va trece în pace calea picioarelor Lui.

41:4 Cine a lucrat cu energie și a făcut acestea? El a chemat-o, Cel care a chemat-o din generațiile începutului; Eu Dumnezeu, Cel dintâi și în cele ce vin, Eu sunt.

41:5 Au văzut națiunile și s-au înfricoșat, extremitățile pământului sunt năucite, s-au apropiat și au venit împreună,

41:6 judecând fiecare pe vecin, și pe frate, să-*l* ajute; și vor spune,

41:7 S-a întărit bărbatul – meșterul, și fierarul bătând cu ciocanul și forjând, până atunci când va spune, Îmbinarea este bună! – îi întăresc cu piroane, îi așează, și nu se vor mișca.

41:8 Dar tu Israele, slujitorul Meu, Iacov pe care l-am ales, sămânța lui Avraam pe care l-am iubit;

41:9 pe care l-am luat din extremitățile pământului; și din piscurile lui; te-am chemat, și ți-am zis, Slujitorul Meu ești; Te-am ales, și nu te voi abandona.

41:10 Nu-ți fie frică, căci cu tine *Eu* sunt! Să nu ai ezitări, căci Eu sunt Dumnezeul tău! Cel ce te întărește, și te voi ajuta, și te voi păstra în siguranță cu dreapta † cea dreaptă ‡ a Mea!

41:11 Iată, vor fi rușinați și puși la respect toți adversarii tăi, căci vor fi ca nefiind; și vor pieri toți împotrivitorii tăi.

41:12 Îi vei căuta, și nicidecum nu vei mai găsi oameni care ca niște bețivani violenți să se ridice împotriva ta; căci vor fi ca nefiind, și nu vor mai fi cei ce făceau război împotriva ta.

41:13 Căci Eu *sunt* Dumnezeul tău, Cel ce-*ți* ține dreapta ta, Cel ce-ți spune,

41:14 Nu îți fie frică, Iacove, micuțule la număr Israel. Eu te ajut, spune Dumnezeul tău, Cel ce te răscumpără, Israele.

41:15 Iată, te-am făcut ca pe roțile unui car de treierat, nou, cu zimți; și vei treira munții, și vei mărunți dealurile, și ca țărâna *le* vei face;

41:16 și vei vântura, și un vânt le va lua, și viforul îi va împrăștia; tu însă, te vei bucura în mijlocul sfinților lui Israel.

41:17 Și se vor veseli cei sărmani și cei nevoiași, căci vor căuta apa și nu va fi; limba lor de sete s-a uscat. Eu Domnul Îmi voi pleca urechea, Dumnezeul lui Israel, și nu-i voi abandona.

41:18 Ci voi deschide pe munți, râuri, și în mijlocul câmpiilor, izvoare; voi face pustia să fie bălți de apă, și pământul însetat cu apeducte.

41:19 Voi pune în pământul uscat cedru, și tisă, și mirt, și chiparos, și plop alb.

41:20 Ca ei să vadă, și să cunoască, și să reflecteze, și să aibă cunoștința științei împreună, că mâna Domnului a făcut acestea, și Cel Sfânt al lui Israel *le*-a pus în lumină †.

41:21 Se apropie judecata voastră, spune Domnul Dumnezeu, s-au apropiat planurile voastre, spune Împăratul lui Iacov.

41:22 Să se apropie și să vă facă cunoscut ce se va întâmpla! sau cele care au precedat ce a fost, ziceți-*le*! Și vom fi cu luare-aminte, și vom cunoaște care sunt lucrurile de la urmă † și cele ce vor surveni.

41:23 Ziceți-ne! Faceți cunoscute cele ce vor surveni la urmă, și vom cunoaște că sunteți dumnezei; bine faceți, și maltratați! și vom fi uimiți și vom vedea totodată,

41:24 căci de unde sunteți voi, și de unde *sunt* lucrările voastre, din pământ, *ca* o urâciune v-au ales.

41:25 Eu însă, *l*-am ridicat pe cel de la Crivăț, și pe cel de la soare răsare; ei vor fi chemați cu Numele Meu; să vină conducătorii, și ca lutul unui olar, și ca un olar călcând în picioare lutul, așa veți fi călcați în picioare.

41:26 Căci cine va face cunoscute cele de la început, ca să cunoaștem, și cele de dinainte, și să spunem că sunt adevărate? Nu este nimeni care să spună mai dinainte, nici cineva care să vă audă cuvintele.

41:27 Suveranitate Sionului *îi* voi da, și voi mângâia Ierusalimul pe cale.

41:28 Căci dintre națiuni, iată, nu *e* nimeni, și dintre idolii lor nu este cel care să facă cunoscut. Și dacă o să-i întreb, De unde sunteți *voi*? Nicidecum nu-Mi vor răspunde.

41:29 Căci ei sunt, *s-ar zice*, făcătorii voștri, și *cei ce* în nebunie vă rătăcesc.

CAPITOLUL 42

42:1 Iacov, *e* slujitorul Meu Îl voi susține cu tărie. Israel, *e* alesul Meu L-a primit Sufletul Meu. Am pus Duhul Meu peste El, judecata națiunilor El o va scoate *la lumină*.

42:2 El nu va striga, nici nu va tăcea †, nici nu se va auzi afară glasul Lui.

42:3 Trestia frântă n-*o* va rupe, și mucul fumegând nu-*l* va stinge; ci înspre adevăr va face să iasă judecata.

42:4 El va străluci, și nu va fi zdrobit până când va stabili pe pământ judecata †. Și în Numele Lui națiunile vor spera.

41:2 † a trezit, a înviat
41:2 † năuci, înspăimânta
41:10 † mâna dreaptă
41:10 ‡ adj. justă

41:20 † le-a introdus
41:22 † cele escatologice
42:2 † lit: nu va odihni, relaxa
42:4 † echitatea

42:5 Așa vorbește Domnul Dumnezeul, Cel care a făcut cerul, și *l*-a întins fixându-l, *Care* a solidificat pământul, și lucurile din el; și *Care* a dat suflare poporului de pe el, și duh celor ce calcă pe el.

42:6 Eu Domnul Dumnezeu Te-am chemat în dreptate, și *Te* voi ține de mâna Ta, și Te voi întări; și Te voi da ca legământ unei generații, ca lumină națiunilor;

42:7 ca să deschizi ochii orbilor, să scoți din legături pe cei legați; din casa închisorii și pe cei așezați în întuneric.

42:8 Eu sunt Domnul Dumnezeu, acesta Îmi este Numele; gloria Mea altuia n-*o* voi da, nici laudele Mele *chipurilor* cioplite.

42:9 Cele de la început, iată, au venit, și cele noi pe care Eu *le* vestesc, chiar înainte de a *le* vesti, v-au fost manifestate.

42:10 Cântați Domnului o cântare nouă! Glorificați Numele Lui de la extremitatea pământului! *Voi* cei ce coborâți în mare, și navigați în ea; insule, și cei ce locuiți în ele.

42:11 Bucură-te, pustie și satele ei, *și* cătunele, și locuitorii Chedarului! Bucurați-vă *voi* cei ce locuiți în stâncă. De pe vârful munților vor striga.

42:12 *Îi* vor da lui Dumnezeu glorie. Virtuțile Lui în insule *le* vor istorisi.

42:13 Domnul Dumnezeul Oștirilor va ieși, și va sfărâma războiul. I se va aprinde gelozia, și va striga asupra vrăjmașilor Lui cu tărie.

42:14 Am tăcut din veac; și oare necontenit voi rămâne tăcut și voi îndura? Precum cea care dă naștere perseverează, voi năuci și voi usca totodată.

42:15 Voi pustii munții și dealurile, și toată iarba lor *o* voi usca. Și voi schimba râurile în insule, și bălțile în uscat.

42:16 Și voi conduce pe orbi pe o cale pe care nu o cunosc, și pe cărări pe care *ei* nu *le*-au știut, să *le* calce îi voi face. Voi face pentru ei ca întunericul să se schimbe în lumină, și cele sucite † în integritate. Acestea *sunt* lucrurile pe care le voi face pentru ei, și nu îi voi abandona.

42:17 Ei însă s-au întors în spate. Rușinați-vă cu rușine, *voi* cei care vă bazați pe *idolii din* imagini, *voi* cei ce spuneți *chipurilor* turnate, Voi sunteți dumnezeii noștri.

42:18 Voi surzilor, ascultați! Și voi orbilor, ridicați-vă privirea pentru a vedea!

42:19 Și cine *e* orb, dacă nu slujitorii Mei? Și muți, dacă nu dominatorii ior? Cine *e* orb ca cel îndestulat? Și au orbit robii lui Dumnezeu.

42:20 Ați văzut adesea, și nu ați fost atenți; vi s-au deschis urechile, și nu ați auzit.

42:21 Domnul Dumnezeu a vrut ca el să fie îndreptățit, și să mărească lauda.

42:22 Și am privit, și s-a întâmplat că poporul a fost jefuit și prădat; căci cursa *e* în cămărușele de pretutindeni, și în case peste tot unde s-au ascuns aceștia; au ajuns de jaf, și nu era cine să apere prada; și nu era cine să spună, Dă înapoi!

42:23 Cine dintre voi își va pleca urechea la *lucrurile* acestea, care se vor auzi ca lucruri care vor surveni?

42:24 Cine-*l* va da spre nenorocire pe Iacov, și pe Israel celor ce jefuiesc? Oare nu Dumnezeu față de Care au păcătuit? Și nu au vrut în căile Lui să umble, nici să asculte Legea Lui.

42:25 Și a adus asupra lor urgia mâniei Lui; și s-a întărit asupra lor războiul, și cei ce îi incinerează, de jur împrejur; și nu a cunoscut niciunul dintre ei, nici nu pus-*o* la suflet.

CAPITOLUL 43

43:1 Și acum, astfel vorbește Domnul Dumnezeu, Cel ce te face, Iacove, și Cel ce te plăsmuiește, Israele, Nu îți fie frică; căci te-am răscumpărat, te-am chemat pe numele tău, al Meu ești tu.

43:2 Și dacă vei traversa prin apă, cu tine sunt Eu; și râurile nu te vor învălui. Și dacă vei trece prin foc, nicidecum nu vei fi mistuit; flacăra nu te va mistui.

43:3 Căci Eu *sunt* Domnul Dumnezeul tău, Sfântul lui Israel, Salvatorul tău. Am făcut troc † dând pentru tine, Egiptul, și Etiopia, și Seba, pentru tine.

43:4 De când prețios ai devenit înaintea Mea, ai fost glorificat, și Eu te-am iubit. Și voi da oameni pentru tine, și conducători pentru capul tău.

43:5 Nu-ți fie frică, fiindcă cu tine sunt Eu! De la răsărit voi aduce sămânța ta, și de la apus împreună te voi strânge.

43:6 Voi spune Crivățului †, Adu! și Bălțăreților †, Nu reține! Adu pe fiii Mei dintr-un pământ îndepărtat, și pe fiicele Mele de la marginile pământului,

43:7 pe toți cei peste care a fost chemat Numele Meu, căci în gloria Mea l-am pregătit, și l-am plăsmuit, și l-am făcut.

43:8 Și am scos pe poporul cel orb, și ochii care sunt la fel orbi, și pe surzii care au urechi.

43:9 Toate națiunile s-au strâns împreună, și se vor aduna conducători din ele. Cine va vesti *lucrurile* acestea? Sau cele de la început, cine *le* va vesti? Să-și aducă mărturiile lor, și să se îndreptățească, și să asculte, și să ziccă adevărul.

43:10 Fiți-Mi martori! și Eu mărturisesc, spune Domnul Dumnezeu, și Slujitorul Meu pe care L-am ales. Ca să cunoașteți, și să credeți, și să pricepeți că Eu sunt. Înaintea Mea nu este alt Dumnezeu, și după Mine nu va fi.

43:11 Eu *sunt* Dumnezeu, și nu este în afară de Mine salvator.

43:12 Eu am vestit *aceasta*, și am salvat. Am mustrat, și nu a fost în mijlocul vostru *dumnezeu* străin. Voi Îmi sunteți martori, și Eu *sunt* Domnul Dumnezeu

43:13 chiar de la început. Și nu este cine din mâinile Mele să smulgă. Eu voi face, și cine va schimba ceva †?

42:16 † strâmbe

43:3 † schimb în natură
43:6 † vântul de nord
43:6 † vântul de sud
43:13 † lit: cine o va întoarce

43:14 Așa vorbește Domnul Dumnezeu, Cel ce vă răscumpără, Sfântul lui Israel, De dragul vostru voi trimite în Babilon, și voi ridica pe toți fugarii, și caldeenii în corăbii vor fi legați.
43:15 Eu *sunt* Domnul Dumnezeu Sfântul vostru, Cel ce pune în lumină pentru Israel pe împăratul vostru.
43:16 Căci așa vorbește Domnul, Cel ce face în mare o cale, și în apă o cărare tare.
43:17 Cel ce dă afară care și călărime, și multitudine de oaste; dar ei au adormit, și nu se vor *mai* scula; s-au stins precum un fitil care a fost stins.
43:18 Să nu vă amintiți de cele dintâi *lucruri*, și pe cele străvechi să nu *le* luați în calcul.
43:19 Iată, Eu fac lucruri noi, care acum se vor ridica, și le veți cunoaște. Și voi face în pustie o cale, și în locurile fără ape, râuri.
43:20 Mă vor binecuvânta fiarele sălbatice, strigoii și fiicele struților, căci am dat în pustie apă, și râuri în locul fără apă, ca să adăp generația Mea aleasă.
43:21 Poporul Meu pe care l-am dobândit, ca virtuțile Mele să *le* istorisească.
43:22 Nu acum te-am chemat, Iacove; nici să te ostenești *nu te*-am făcut, Israele.
43:23 Nu Mi-ai adus oile tale pentru arderea ta de tot, nici nu, prin jertfele tale, *nu* M-ai glorificat. Nu ai fost înrobit prin jertfe, nici mare osteneală *n*-ai făcut tu întrebuințând tămâie.
43:24 Nici nu ai achiziționat pentru Mine jertfe pe bani, nici seul jertfelor tale *nu l*-am dorit. Ci în păcatele tale ai stat înaintea Mea, și în nedreptățile tale.
43:25 Eu sunt, Eu sunt Acela, Cel ce șterge nelegiuirile tale, datorită Mie, și păcatele tale nicidecum nu Mi *le* voi aminti.
43:26 Tu însă, amintește-ți! Și să ne judecăm împreună! Tu să-ți spui nelegiuirile tale mai întâi, ca să fii îndreptățit.
43:27 Părinții voștri mai întâi au păcătuit, și conducătorii voștri au înfăptuit nelegiuire înaintea Mea.
43:28 Și au întinat conducătorii cele sfinte ale Mele; și *l*-am dat pierzării pe Iacov, și pe Israel spre ocară.

CAPITOLUL 44

44:1 Și acum ascultă Iacove, *tu* slujitorul † meu, și *tu* Israele, pe care l-am ales.
44:2 Așa vorbește Domnul Dumnezeu, Cel ce te-a creat, și te-a plăsmuit din pântece – Încă vei fi ajutat! Nu-ți fie frică! slujitorul Meu Iacov, și cel preaiubit, Israel pe care l-am ales.
44:3 Căci Eu voi da apă pentru sete celor ce umblă într-un loc fără apă. Voi pune Duhul Meu peste sămânța ta, și binecuvântările Mele peste copiii tăi.
44:4 Și se vor ridica cum *crește* în mijlocul apei vegetația și precum sălciile lângă alunecătoarea apă.
44:5 Acesta va spune, Al lui Dumnezeu sunt! Și acesta se va chema pe sine cu numele lui Iacov. Și aceasta va scrie cu mâna lui, Al lui Dumnezeu sunt. Și cu numele lui Israel se va chema pe sine.
44:6 Așa vorbește Dumnezeu, Împăratul lui Israel, și Cel care îl scapă – Dumnezeul Oștirilor, Eu *sunt* Cel Dintâi, și Eu *sunt* după acestea; în afară de Mine nu este Dumnezeu.
44:7 Cine *e* așa cum Eu *sunt*? Să stea în picioare, și să cheme, și să dea de știre, și va așeza în ordine pentru Mine de când *l*-am făcut pe om din vechime! Și lucrurile care vor surveni, înaintea venirii *lor* să *le* facă cunoscute pentru voi!
44:8 Să nu vă eschivați, nici să nu vă mirați. Oare la *ce era de la* început, *nu* v-ați plecat urechea? Și *nu* v-am făcut cunoscut? Voi martori sunteți dacă este Dumnezeu în afară de Mine.
44:9 Și oare nu au auzit atunci, cei ce plăsmuiesc și cei ce sculptează toate deșertăciunile *idolești*, făcând după gândurile lor, ceea ce nu le folosește; dar martori împotriva lor înșiși sunt ei; nu vor vedea, și nu vor cunoaște, ca să se rușineze – cine plăsmuiește tărie, și o sculptură topită ca să fie nefolositoare. Iată, toți cei ce sunt părtași cu el vor fi dați de rușine.
44:10 Cei ce plăsmuiesc un dumnezeu, și toți cei ce sculptează lucruri nefolositoare.
44:11 Și toți, de unde au devenit, s-au uscat; și muții dintre oameni să se strângă toți, și să stea în picioare împreună, și să regrete, și să se rușineze împreună.
44:12 Căci ascute meșterul fierul; cu o daltă curbă † îl lucrează în cărbuni, și prin folosirea sfredelului îl fixează la verticală; și îl lucrează prin a brațului lui tărie; și îi va fi foame, și va fi cuprins de slăbiciune, și nicidecum nu va bea apă.
44:13 După ce a ales meșterul un lemn, îl așează la verticală cu un metru †, și îi dă chip cu un creion, *și* îl face cu echerul și cu clei îl asamblează. Și îl face ca pe o formă bărbătească, și ca splendoarea omului, ca să-l așeze în cămăruță;
44:14 care taie pentru sine cedrii, și ia stejar verde și gorun; și se securizează pe sine cu lemn din pădurea pe care a plantat-*o* Domnul, un pin, și ploaia *îl* face să crească,
44:15 ca să fie oamenilor pentru foc; și luând din el, se încălzește, și arzând *o parte*, coc pâini pe el; și cu ce rămâne, lucrând, face dumnezei, și li se închină; Face din el o imagine sculptată, și li se închină;
44:16 din care o jumătate din el *o* mistuie în foc, și pe o jumătate din el carne sacrificată mănâncă – frigând frige o friptură, și se satură; și încălzindu-se zice, Desfătător îmi este! căci m-am încălzit, și am privit focul.
44:17 Și restul *îl* face ca să fie un dumnezeu sculptat; îngenunchează înaintea lui, și *i* se închină, și se roagă *lui*, spunând, Scapă-mă, căci dumnezeul meu ești tu!
44:18 Nu știu † să gândească, căci au fost încețoșați ca să *nu* vadă ochii lor, și să *nu* înțeleagă *cu* inima lor.
44:19 Și nu a socotit în sufletul lui, nici nu a cunoscut cu mintea, că jumătate din el *l*-a ars în foc, și a copt pe cărbunii lui

44:1 † sau: copilul; în tot capitolul
44:12 † sau poate: ciocanul de forjat
44:13 † o măsură
44:18 † a cunoaște

pâini, și frigând carne sacrificată, a mâncat; și cu ce a rămas din el, pe post de urâciune *l*-a făcut. Și i se închină.

44:20 Să luați cunoștință, că cenușă *e* inima lor, și se rătăcesc, și nimeni nu poate să-și scape sufletul lui. Vedeți, să nu grăiți spunând, O minciună *e*-n *mâna* mea dreaptă.

44:21 Amintește-ți acestea, *tu* Iacov, și *tu* Israel, căci slujitorul Meu ești tu; te-am plăsmuit *ca să fi* slujitor al Meu. Și tu Israel, să nu Mă uiți!

44:22 Iată, am șters ca pe un nor nelegiuirile tale, și ca pe ceață păcatele tale. Întoarce-te către Mine, și te voi răscumpăra.

44:23 Bucurați-vă, ceruri! căci milă a arătat Dumnezeu lui Israel! Trâmbițați, temelii ale pământului! Strigați, munților de bucurie! *și voi* dealurilor, și toți pomii care-*s* în ele! Fiindcă a răscumpărat Domnul pe Iacov, și Israel va fi glorificat.

44:24 Așa vorbește Domnul, Cel ce te-a răscumpărat, și te-a plăsmuit din pântece, Eu *sunt* Domnul, Cel ce desăvârșește toate *lucrurile*. Eu am întins cerul, Eu Singur, și am întărit pământul.

44:25 Cine Altul va șterge semnele prezicătorilor ventriloci, și divinațiile din inimă, ca să-*i* întoarcă pe cei pricepuți înspre înapoi, și sfatul lor să-*l* zădărnicească?

44:26 și întărește grăirea † slujitorului Lui, și sfatul trimișilor Lui *îl* adeverește; Cel ce spune Ierusalimului, Vei fi locuit! și cetăților Iudeii, Veți fi zidite și pustiile ei vor odrăsli.

44:27 Cel ce spune adâncului, Pustiit vei fi, și râurile tale se vor usca!

44:28 Cel ce *îi* spune lui Cirus, Fi înțelept!, și toate voile Mele *le* va face. Cel ce spune Ierusalimului, Vei fi zidit, și Casa Mea cea sfântă *o* voi întemeia.

CAPITOLUL 45

45:1 Astfel vorbește Domnul Dumnezeu către alesul Meu Cirus, căruia i-am ținut *mâna* dreaptă, ca să fie atente † înaintea lui națiunile; și forța împăraților *o* voi zdrobi; voi deschide înaintea lui ușile, și porțile nu se vor închide.

45:2 Eu înaintea lui voi merge, și munții îi voi nivela, ușile de bronz *le* voi sparge, și drugii de fier *îi* voi sfărâma.

45:3 Și îți voi da tezaure obscure †, ascunse, nevăzute; îți voi deschide ca să cunoști că Eu *sunt* Domnul Dumnezeul tău, Cel ce cheamă numele tău, Dumnezeul lui Israel.

45:4 Datorită slujitorului Meu Iacov, și Israel alesul Meu, Eu te voi chema pe numele tău, și te voi accepta, deși tu nu M-ai cunoscut.

45:5 Căci Eu *sunt* Domnul Dumnezeu, și nu mai este afară de Mine, nu este Dumnezeu. Eu te-am întărit, și *tu* nu M-ai văzut †;

45:6 ca să cunoască cei de la răsăritul soarelui și cei de la apus că nu este nimeni în afară de Mine. Eu *sunt* Domnul Dumnezeu, și nu mai este *altul*.

45:7 Eu *sunt* Cel ce pregătește lumină, și face întuneric, Cel ce face pace, și crează rele. Eu *sunt* Domnul Dumnezeu, Cel ce face toate acestea.

45:8 Să se bucure cerul de deasupra, și norii să stropească dreptate! Să se ridice pământul, și să odrăslească † milă și dreptate! să odrăslească împreună! Eu sunt Domnul, Cel ce te crează.

45:9 Cine face mai bun lutul olarului? Oare cel ce ară, ară pământul întreaga zi? Oare va spune lutul olarului, Ce faci? Căci nu lucrezi! Nici nu ai mâini!

45:10 Vai de cel spunând tatălui *lui*, Pentru ce *mă* vei naște? Și mamei *lui*, Pentru ce vei fi în travaliu?

45:11 Căci așa spune Domnul Dumnezeu, Sfântul lui Israel, Cel ce face cele ce vor surveni, Întrebați-Mă despre fiii Mei. Și despre lucrările mâinilor Mele, poruncîți-Mi.

45:12 Eu am făcut pământul, și omul pe el. Eu prin mâna Mea am întărit cerul. Eu tuturor stelelor le-am poruncit.

45:13 Eu l-am ridicat cu dreptate *ca* împărat, și toate căile lui *sunt* integre †. El va zidi cetatea Mea, și captivitatea poporului Meu *o* va întoarce. Nu cu răscumpărări *omenești*, nici cu daruri, zice Domnul Oștirilor.

45:14 Așa spune Domnul Oștirilor, S-a trudit *pentru tine* Egiptul, și comerțul etiopienilor, și sabeenii, bărbați înalți, de partea ta vor trece, și-ți vor fi robi; și înapoia ta te vor urma, legați cu cătușe, și vor trece la tine, și ți se vor închina, și în *numele* tău se vor ruga, căci în mijlocul tău Dumnezeu este, și nu este Dumnezeu în afară de Tine.

45:15 Căci Tu ești Dumnezeu, și *noi* nu am știut – Dumnezeul lui Israel, Salvatorul.

45:16 Vor fi rușinați, și vor regreta toți împotrivitorii Lui, și vor merge în rușine. Consacrați-vă † față de Mine, *voi* insule.

45:17 Israel e salvat de Domnul cu o salvare veșnică; *ei* nu vor fi rușinați, nici dezonorați † până în veacul fără sfârșit.

45:18 Căci așa vorbește Domnul, Cel ce face cerul, Acest Dumnezeu, Cel ce pune în lumină pământul și îl face; El l-a delimitat; nu pentru a fi gol l-a făcut El, ci pentru a se locui în el l-a alcătuit †; Eu sunt Domnul, și nu este nimeni alături *de Mine*.

45:19 Nu în secret am vorbit, nici într-un loc întunecos de pe pământ. Nu am zis seminției lui Iacov, Căutați o deșertăciune! † Eu sunt Domnul, Cel ce vorbește dreptate, și face cunoscut adevărul.

45:20 Strângeți-vă și veniți! Consultați-vă împreună! *Voi* cei salvați dintre națiuni. Nu au cunoștință cei ce-și ridică lemnul

---

44:26 † discursul
45:1 † pentru a lua seama
45:3 † întunecoase
45:5 † știut

45:8 † să facă să răsară
45:13 † directe, fără abateri, ocolișuri
45:16 † sau: înnoiți-vă din nou
45:17 † obligați să se întoarcă, să abandoneze
45:18 † plăsmuit
45:19 † ceva inutil, vanitate

reprezentării *idolului* lor, și care se roagă la un dumnezeu care nu salvează.

45:21 Cei ce vor vesti, să se apropie ca să cunoască împreună, Cine în mod audibil a făcut acesta. De la început, din timpul acela, *vi* s-a vestit vouă. Nu *sunt* Eu Domnul Dumnezeu? Nu este altul în afară de Mine, Drept și Salvator. Nimeni nu este în afară de Mine.

45:22 Întoarceți-vă la Mine, și veți fi salvați, voi cei de la marginea pământului! Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul.

45:23 Pe Mine Însumi am jurat, că va ieși din Gura Mea dreptate; cuvintele Mele nu se vor schimba, că Mi se va pleca orice genunchi, și va jura orice limbă pe Dumnezeu,

45:24 spunând, Dreptate și glorie la El vor veni; și se vor rușina toți aceia dintre ei care s-au separat de Dumnezeu.

45:25 Ei vor fi îndreptățiți, și în Dumnezeu se vor glorifica, toată sămânța fiilor lui Israel.

CAPITOLUL 46

46:1 A căzut Bel, a fost zdrobit Dagon. Au ajuns chipurile lor cioplite pentru fiare; și dobitoace le ridică, legate fiind pentru încărcătură, trudindu-se, epuizându-se,

46:2 și flămânzind, ne având forță împreună; cei ce nu vor putea să fie salvați de război; și ei captivi sunt duși.

46:3 Ascultați-Mă casă a lui Iacov, și *voi* toți cei ce ați rămas din Israel! Cei ce ați fost purtați din pântece, și ați fost educați † din copilărie

46:4 până la vârstă înaintată; Eu sunt, și până când ajungeți înaintați în vârstă, Eu sunt. Eu vă susțin. Eu *v*-am făcut, și Eu *vă* voi cruța. Eu *vă* voi lua ridicându-*vă* și vă voi salva.

46:5 Cu cine Mă veți asemăna? Priviți, folosiți-vă tot meșteșugul †, rătăciților!

46:6 Și cei reunind aur dintr-o pungă, și argint în balanță vor așeza după greutate; și angajează un fierar să facă *idoli* făcuți de mână, și aplecându-se se închină idolului †.

46:7 Îl ridică pe umăr, și pleacă la drum. Și dacă îl pun la locul lui, *acolo* rămâne, nicidecum nu se va mișca, și dacă cineva va striga la el, nicidecum nu își va apleca urechea; de rău nicidecum nu îl va salva.

46:8 Amintiți-vă acestea, și plângeți! Pocăiți-vă, *voi* cei rătăciți! Întoarceți-vă din inimă.

46:9 Amintiți-vă de cele de mai înainte de veac! Căci Eu sunt Dumnezeu, și nu este altul afară de Mine.

46:10 Vestind de mai înainte cele din urmă †, înainte ca ele să aibă loc, și să se împlinească. Și am zis, Tot planul Meu va dăinui, și pe toate câte *le*-am plănuit, *le* voi face,

46:11 chemând de la răsărit o pasăre, și dintr-un pământ îndepărtat, pentru cele pe care le-am plănuit. Și, da!, *Eu* am vorbit și, da!, *L*-am adus. *Eu* am creat și am făcut. L-am călăuzit, și am făcut să prospere calea Lui.

46:12 Ascultați-Mă, *voi* cei ce ați dat pieirii inima! *Voi* cei ce sunteți departe de dreptate.

46:13 Am adus aproape dreptatea Mea, deloc nu-*i* îndepărtată, și salvarea cea de la Mine, nu *o* voi întârzia; am dat în Sion salvare lui Israel spre glorie.

CAPITOLUL 47

47:1 Coboară, așează-te pe pământ, fecioară fiică a Babilonului, așează-te pe pământ! Nu e niciun tron, fiică a caldeenilor. Căci nu se va mai adăuga să fii chemată fragedă și gingașă.

47:2 Ia o piatră de moară! Râșnește făină! Descoperă acoperitoarea ta! Arată-ți căruntețea! Descoperă-ți pulpele! Treci râurile!

47:3 Va fi descoperită rușinea ta! Vor ieși la lumină batjocurile tale; ce *e* drept de la tine voi lua; nu-ți voi mai preda pe oameni.

47:4 Răscumpărătorul tău – Domnul Oștirilor *e* Numele Lui, Sfântul lui Israel!

47:5 Șezi regretând amar! Intră în întuneric, fiică a caldeenilor! Nu vei mai fi chemată, Forța împărăției.

47:6 Am fost iritat pe poporul Meu. Tu ai întinat moștenirea Mea. Eu i-am dat în mâna ta, tu însă nu le-ai arătat milă. Pe bătrân *l*-ai îngreuiat sub jugul extenuant.

47:7 Și ai zis, În veac voi conduce. Nu ai priceput toate *acestea* în inima ta, nici nu ți-ai amintit cele de la urmă †.

47:8 Acum însă, ascultă aceste *cuvinte*. *Tu* cea gingașă, cea șezând, cea sigură pe ea; cea spunând în inima ei, Eu sunt, și nu este o alta; nu voi sta jos ca o văduvă, nici nu voi cunoaște lipsa de copii.

47:9 Acum însă vor veni asupra ta acestea două, dintr-odată într-o singură zi; sterilitate și văduvie vor veni dintr-odată peste tine, în vrăjitoria ta, în tăria descântecelor tale, peste măsură.

47:10 În speranța ticăloșeniei tale, căci tu ai zis Eu sunt, și nu este o alta. Să cunoști că înțelegerea acestor *lucruri*, și curvia ta, ție îți vor fi de rușine; căci ai zis în inima ta, Eu sunt, și nu este o alta;

47:11 Și va veni peste tine pierzarea. Și nicidecum nu vei cunoaște că o groapă *te așteaptă*, și vei cădea în ea. Și va veni peste tine nenorocire, și nicidecum nu vei putea curată să devi. Și va veni peste tine grabnică pierzare, și nicidecum nu vei cunoaște.

47:12 Ține-te în picioare, acum, în descântecele tale, și în mulțimea vrăjitoriei tale, pe care ai învățat-*o* în tinerețea ta – dacă vei putea să tragi vreun folos.

46:3 † corijați
46:5 † toată arta
46:6 † lit: lui
46:10 † escatologice

47:7 † cele escatologice

47:13 Ai ostenit în planurile tale. Să se țină acum în picioare, și să te salveze astrologii cerului! Cei ce privesc stelele să-ți facă cunoscut ce urmează să vină peste tine.

47:14 Iată, toate sunt ca vreascuri puse pe foc, vor fi arși, și nicidecum nu își vor scăpa sufletul lor din flacără. Căci vei avea cărbuni din foc ca să ședzi pe ei;

47:15 acestea îți vor fi în ajutor. Te-ai ostenit în rebeliune din tinerețea ta; un om, în acord cu sine însuși se rătăcește; pentru tine însă nu va fi salvare.

CAPITOLUL 48

48:1 Ascultați acestea casă a lui Iacov, *voi* cei chemați cu numele Israel, și *care* din apele lui Iuda ieșiți, *voi* cei ce jurați în Numele Domnului Dumnezeului lui Israel, care-*L* menționați nu cu adevăr, nici cu dreptate,

48:2 și țineți numele cetății celei sfinte, și pe Dumnezeul lui Israel vă bizuiți; Domnul Oștirilor e Numele Lui.

48:3 Cele de mai înainte încă *le*-am vestit, și din Gura Mea au ieșit, și audibil au avut loc. Degrabă am făcut, și au survenit.

48:4 Știu că ești dur, și un tendon de fier *e* grumazul tău, și fruntea ta *e* de aramă.

48:5 Și ți-am făcut cunoscut de mult lucrurile, înainte ca ele să vină peste tine. În mod audibil pentru tine am făcut-*o*, ca nu cumva vreodată să zici, Idolii mei au făcut-*o*. Și să zici, Sculpturile și *chipurile* turnate mi-au poruncit.

48:6 *Le*-ați auzit pe toate, și voi înșivă nu ați cunoscut. Ba chiar audibil ți-am făcut lucrurile recente de acum care urmează să aibă loc, și nu ai zis nimic.

48:7 Acum vine la existență †, și nu mai înainte; și nu în zilele de odinioară, și nu le-ai auzit. Ca să nu zici, Da, le știam.

48:8 Nici nu ai cunoscut, nici nu ai observat, nici de la început, când ți-am deschis urechile; căci am știut că disprețuind vei disprețui, și *că* nelegiuit chiar din pântece vei fi chemat.

48:9 Datorită Numelui Meu îți voi arăta mânia Mea, și gloriile Mele *le* voi aduce peste tine, ca să nu te extirpez.

48:10 Iată, te-am vândut, nu pentru argint; și te-am scos din cuptorul mizeriei.

48:11 Pentru Mine voi face, căci Numele Meu e profanat; și gloria Mea altuia n-*o* voi da.

48:12 Ascultă-Mă, Iacove, și Israele pe care Eu *îl* chem. Eu sunt Cel dintâi, și Eu *sunt* în veac.

48:13 Și mâna Mea a întemeiat pământul, și dreapta Mea a întărit † cerul. *Îi* voi chema Eu pe ei, și vor sta împreună.

48:14 Și vor fi aduși împreună toți, și vor auzi. Cine le-a vestit acestea? Din iubire pentru voi, am făcut dorința voastră împotriva Babilonului, să îndepărtez sămânța caldeenilor.

48:15 Eu am vorbit, și Eu am chemat. l-am adus, și am făcut să prospere calea lui.

48:16 Apropiați-vă lângă Mine, și ascultați acestea! Oare de la început în secret am vorbit? *Nu!* Când s-a făcut, acolo *Eu* eram. Și acum Domnul Domnul M-a trimis, și Duhul Lui.

48:17 Așa vorbește Domnul, Izbăvitorul † tău, Sfântul lui Israel, Eu *sunt* Domnul Dumnezeul tău. Ți-am arătat cum să găsești tu *însuți* calea în care să mergi în ea.

48:18 Și dacă ai fi ascultat de poruncile Mele, ar fi fost ca un râu pacea ta, și dreptatea ta, ca valul mării;

48:19 și ar fi devenit ca nisipul sămânța ta, și descendenții pântecelui tău, ca țărâna pământului; dar nici acum, nicidecum nu vei fi extirpat, nici nu va fi dat pierzării numele tău înaintea Mea.

48:20 Ieși din Babilon, *tu* cea fugind de la caldei! Cu glas de bucurie vestiți, și audibil să fie făcut cunoscut aceasta! Dați de veste până la marginea pământului! Spuneți, A izbăvit Domnul pe robul Lui Iacov.

48:21 Și dacă vor înseta, prin pustie îi voi călăuzi, apă din stâncă voi scoate pentru ei; va fi despicată stânca și va curge apa, și va bea poporul meu.

48:22 Nu este bucurie, spune Domnul, pentru cei lipsiți de pietate.

CAPITOLUL 49

49:1 Ascultați insule, și luați aminte națiuni! Din timp îndelungat a fost stabilit, spune Domnul, Din pântecele mamei Mele, El a chemat Numele Meu.

49:2 Și El a făcut gura Mea ca o sabie ascuțită, și sub protecția Mâinii Lui M-a ascuns. El M-a făcut ca pe o săgeată aleasă, și în tolba Lui M-a ascuns.

49:3 Și mi-a zis, Robul Meu ești tu, Israele, și în tine Mă voi glorifica.

49:4 Și Eu am zis, Degeaba M-am trudit în zadar, și pentru nimic Mi-am dat tăria Mea. De aceea, judecata Mea *e* la Domnul, și truda Mea *e*-naintea Dumnezeului Meu.

49:5 Și acum, așa vorbește Domnul, Cel care m-a plăsmuit din pântece, propriul Lui rob *să fiu*, pentru a-*l* strânge pe Iacov la El. Și pe Israel când *îl* voi fi adunat, atunci voi fi glorificat înaintea Domnului, și Dumnezeul Meu va fi tăria Mea.

49:6 Și a zis, Mare *lucru* pentru Tine este să fi chemat Servitorul Meu, să stabilești semințiile lui Iacov, și diaspora lui Israel să *o* întorci. Iată, Te-am dat ca legământ unui neam, ca lumină națiunilor, ca Tu să fii spre salvare până la extremitatea † pământului.

49:7 Așa vorbește Domnul, Cel ce te scapă, Dumnezeul lui Israel, Sfințiți-*L* pe Cel care Își tratează ca nimic viața Lui, pe Cel considerat o urâciune de națiuni, pe Robul conducătorilor – Împărați Îl vor vedea, și se vor ridica conducătorii, și I se vor închina datorită Domnului; căci credincios este Sfântul lui Israel, și *Eu* Te-am ales.

48:7 † are loc, se întâmplă
48:13 † lit. a day fermitate, a solidifica
48:17 † Cel ce izbăvește
49:6 † escatologia

49:8 Așa spune Domnul, La vremea agreată te-am ascultat, și în ziua salvării te-am ajutat, și te-am plăsmuit, și te-am dat ca să fi legământ națiunilor, să restabilești pământul, și pentu a redărui moștenirile pustiite.

49:9 Spunând celor în lanțuri, Ieșiți! Și celor în întuneric, Să fie dezvăluiți! În toate căile vor paște, și în toate cărările pășunii lor.

49:10 Nu vor flămânzi, nici nu vor înseta, nici nu îi va lovi arșiță, nici soare; ci Acela care va avea milă de ei, îi va mângâia, și prin izvoare de ape îi va călăuzi.

49:11 Și voi pune fiecare munte spre a fi o cale, și orice cărare ca să fie o pășune pentru ei.

49:12 Iată, aceștia de departe vor veni, aceștia de la crivăț, și *dinspre* mare, și alții din pământul perșilor.

49:13 Bucurați-vă ceruri, și veselește-te pământule! Izbucniți munților de bucurie! Căci a avut milă Dumnezeu de poporul Lui, și pe cei înjosiți din poporul Lui *i*-a mângâiat.

49:14 A zis Sionul, m-a părăsit Domnul, și Domnul m-a uitat!

49:15 Oare va uita o femeie copilașul ei, sau nu va avea milă de odrasla † pântecelui ei? Și chiar dacă lucrurile acestea le-ar uita o femeie, totuși Eu nu te voi uita, spune Domnul.

49:16 Iată, pe mâinile Mele am zugrăvit zidurile tale; și înaintea Mea ești mereu.

49:17 Și degrabă vei fi zidit de cei care *te*-au dărâmat, și cei care te-au pustiit vor ieși din tine.

49:18 Ridică-*ți* de jur împrejur ochii tăi, și contemplă-*i* pe toți! Iată, s-au adunat, și vin spre tine. Viu sunt Eu, spune Domnul, că pe toți aceștia ca pe o podoabă îi vei îmbrăca †, și ți-i vei pune ca pe podoaba unei mirese.

49:19 Căci *locurile* tale pustii și cele dărăpănate, și cele prăbușite – că acum vor fi la strâmtoare datorită locuitorilor, și vor fi departe de tine cei ce te înghițeau.

49:20 Căci vor spune în urechile tale, fiii tăi pe care îi pierdusei, *E* strâmt pentru mine *acest* loc, fă-mi loc ca să locuiesc!

49:21 Și vei rosti în inima ta, Cine mi *i*-a născut pe aceștia? Căci eu *sunt* stearpă † și văduvă, o pribeagă și o exclusă. Pe aceștia însă, cine mi i-a crescut? Căci eu am fost lăsată singură! Aceștia însă de unde îmi sunt?

49:22 Așa vorbește Domnul, Domnul, Iată, Eu Îmi ridic spre neamuri Mâna Mea, și spre insule voi ridica Semnalul Meu. Și ele *îi* vor lua pe fiii tăi în sân, și pe fiicele tale pe umeri *le* vor ridica.

49:23 Și împărați vor fi dătătorii tăi de hrană, și prințesele lor, doici care te vor alăpta; pe fața pământului se vor închina înaintea ta, și praful picioarelor tale *îl* vor linge; și vei cunoaște că Eu *sunt* Domnul, și nu se vor rușina cei ce Mă așteaptă.

49:15 † descendența
49:18 † te vei îmbrăca cu toți aceștia așa cum te îmbraci cu o podoabă
49:21 † ἄ•τεκνος: fără copii

49:24 Oare va lua cineva de la un gigant prăzi? Și de va fi capturat cineva pe nedrept, va fi el salvat?

49:25 Căci așa vorbește Domnul, Dacă cineva va captura un gigant, va lua prăzi; și cine va lua de la cel tare, va fi salvat. Eu însă, judecata ta *o* voi judeca, și Eu pe fiii tăi *îi* voi scăpa.

49:26 Și își vor mânca cei ce te necăjesc propria lor carne, și își vor bea ca pe un vin nou propriul lor sânge, și se vor îmbăta. Și va înțelege orice carne că Eu *sunt* Domnul, Cel care te scapă, și asistă tăria lui Iacov.

CAPITOLUL 50

50:1 Așa vorbește Domnul, De ce fel *e* acest sul al certificatului de divorț al mamei voastre, prin care am dat-o afară? Sau cărui datornic dintre cei ce înfăptuiesc camătă asupra Mea v-am vândut lui? Iată, *datorită* păcatelor voastre ați fost vânduți, și *pentru* nelegiuirile voastre am dat-*o* afară pe mama voastră.

50:2 De ce am venit, și nu era niciun om? Am chemat și nu era nimeni care să audă? Oare nu este tare Mâna Mea pentru a scăpa? Sau nu sunt Eu în stare să izbăvesc? Iată, prin mustrarea Mea voi pustii marea, și voi face râurile pustiuri; și se vor usca peștii lor din cauză că nu va fi apă; și vor muri de sete.

50:3 Voi îmbrăca cerul cu întuneric, și ca pe un sac voi face învelitoarea lui.

50:4 Domnul Domnul Îmi dă o limbă instruită ca să cunosc când trebuie să zic un cuvânt. El m-a pus dimineață *după* dimineață. El mi-a adăugat ureche de auzit.

50:5 Și instrucția Domnului Îmi deschide urechile, iar Eu nu Mă împotrivesc, nici nu am vorbit împotrivă.

50:6 Mi-am dat spatele pentru răniri, și obrajii Mei pentru pălmuiri, și fața Mea nu Mi-am întors-*o* de la rușinea scuipăturilor.

50:7 Și Domnul Domnul ajutorul Meu S-a făcut. De aceea nu M-am rușinat, ci Mi-am așezat fața Mea precum o stâncă solidă, și am cunoscut că nicidecum nu voi fi dat de rușine.

50:8 Căci Se apropie Cel ce Mă îndreptățește. Cine e cel care Mă va judeca? Să Mi se împotrivească pe loc! Și cine *e* cel care Mă va judeca? Să se apropie de Mine!

50:9 Iată, Domnul Mă va ajuta. Cine Îmi va face rău? Iată, voi toți ca o haină vă veți învechi, și ca de o molie veți fi devorați.

50:10 Cine dintre voi are frică de Domnul? Să asculte de glasul Slujitorului Meu! Cei ce merg în întuneric, și nu este nicio lumină pentru ei, să se încreadă în Numele Domnului, și să se sprijinească pe Dumnezeu.

50:11 Iată, voi toți, un foc aprindeți, și întăriți-*i* flacăra; umblați în lumina focului vostru, și la flacăra pe care ați aprins-*o*. Datorită Mie *vi* s-au întâmplat acestea vouă; în întristare veți adormi.

CAPITOLUL 51

51:1 Ascultați-Mă, *voi* cei ce urmăriți ce-*i* drept, și căutați pe

Domnul. Priviți spre stânca solidă pe care ați tăiat-*o* †, și spre groapa fântânii pe care ați săpat-*o*.

51:2 Priviți spre Avraam tatăl vostru, și spre Sara născătoarea † voastră. Căci un singur *om* era el, și l-am chemat, și l-am binecuvântat, și l-am iubit, și l-am înmulțit.

51:3 Și pe tine acum te voi mângâia, *cetate* a Sionului. Și am mângâiat toate pustietățile ei, și voi face pustietățile ei ca un paradis, și locurile dinspre apusurile † ei ca un paradis al Domnului, voie bună și veselie vor găsi ei în ea, celebrare recunoscătoare și glas de laudă.

51:4 Ascultați-Mă! Ascultați-Mă poporul Meu, și *voi* împărați către Mine plecați-*vă* urechea, căci lege de la Mine va ieși, și judecata Mea pentru a fi lumina națiunilor.

51:5 Se apropie degrabă † dreptatea Mea, și va ieși ca lumina Salvarea Mea, și în Brațul Meu vor spera. Pe Mine insulele Mă vor aștepta, și în brațul Meu vor spera.

51:6 Ridicați-*vă* spre cer ochii voștri, și priviți către pământ jos. Căci cerul ca fumul s-a învârtoșat †, iar pământul ca o haină s-a învechit, și cei locuindu-*l* la fel ca acestea vor muri. Iar salvarea Mea în veac va fi, și dreptatea Mea nicidecum nu va lipsi.

51:7 Ascultați-Mă, voi cei ce știți dreptatea, poporul care *are* legea Mea în inima lor. Să nu vă fie frică de batjocora oamenilor, și de înjosirea lor nu vă lăsați încovoiați †.

51:8 Căci precum o haină vor fi mâncați de † timp, și precum lâna vor fi mâncați de molie; dar dreptatea Mea în veac va fi; și salvarea Mea în generațiile generațiilor.

51:9 Trezește-te! Trezește-te, *cetate* a Ierusalimului, și îmbracă-te cu forța brațului tău! Trezește-te, ca la începutul zilelor, ca generația unui veac *străvechi*. Nu tu ești cea care a tăiat în piatră lățimea, răsturnând dragonul †?

51:10 Nu tu ești aceea care pustiește marea, apa adâncimii cea abundentă, aceea care pune adâncimile mării drept căi ale unei treceri pentru cei ce sunt scăpați,

51:11 și cei răscumpărați? Căci prin Domnul se vor întoarce ei, și vor veni în Sion cu bucurie, și cu tresărire de veselie veșnică! Căci asupra capului lor, lauda și bucuria îi vor cuprinde. Fugi, durere și întristare și jale!

Domnul promite mângâiere

51:12 Eu sunt, Eu sunt Acela, Cel ce te mângâie. Cunoaște pe Cel ce este, că ți-a fost frică de omul muritor, și de fiul omului, care precum iarba se usucă.

51:13 Și *L*- ai uitat pe Dumnezeu, Cel ce te-a făcut, Cel ce a făcut cerul, și a întemeiat pământul. Și ți-a fost frică permanent *în* toate zilele în fața mâniei celui ce te necăjea, în ce fel plănuia să te ducă departe. Și acum unde *e* mânia celui ce te necăjea?

51:14 Căci în salvarea ta nu va zăbovi, nici nu va petrece timp. Și nu va omorî spre stricăciune, și nici nu va fi lipsit de pâinea lui.

51:15 Căci Eu *sunt* Dumnezeul tău, Cel ce tulbură marea, și face să răsune valurile ei. Domnul Oștirilor *e* Numele Meu.

51:16 Voi pune cuvintele Mele în gura ta. Și sub umbra Mâinii Mele te voi adăposti, prin care am statornicit † cerul, și am întemeiat pământul. Și El va spune Sionului, Poporul Meu tu ești.

51:17 Trezește-te, trezește-te! Ridică-te, Ierusalime! *Tu* cea care bei din Mâna Domnului paharul mâniei Lui; căci paharul prăușirii, cupa mâniei ai băut-*o*, și ai golit-*o*.

51:18 Și nu a fost nimeni care să te mângâie dintre toți copiii tăi cărora le-ai dat naștere. Și nu a fost nimeni care să susțină mâna ta, nici dintre toți fiii tăi pe care i-ai crescut.

51:19 De aceea, lucrurile acestea îți sunt împotrivă. Cine se va întrista împreună cu tine? Prăbușire și ruină, foamete și sabie; cine te va mângâia?

51:20 Fiii tăi care sunt perplecși, care dorm pe marginea tuturor ieșirilor †, ca un nap pe jumătate fiert, cei plini de mânia Domnului, epuizați de Domnul Dumnezeu.

51:21 De aceea, Ascultă, *Tu* cea umilită, și beată dar nu de vin.

51:22 Așa vorbește Domnul Dumnezeu, Cel ce judecă pe poporul Lui, Iată, am luat din mâna ta paharul prăbușirii, cupa mâniei Mele; și nu vei mai adăuga să o bei deloc.

51:23 Și am dat-o în mâna celor ce te nedreptățesc, și a celor ce te umilesc; cei ce au zis sufletului tău, Apleacă-te, ca să trecem! Și tu ți-ai pus la nivelul pământului șalele tale celor ce pe afară treceau.

CAPITOLUL 52

52:1 Trezește-te! Trezește-te, Sioane! Îmbracă-te cu tăria ta, Sioane! Și tu, îmbracă-te cu gloria ta. Ierusalime, cetatea cea sfântă! Mai mult nu se va mai adăuga să-și petreacă viața în tine vreun netăiat împrejur și vreun necurat.

52:2 Scutură-ți praful și scoală-te! Șezi, Ierusalime! Dezbracă lanțul grumazului tău, *tu* fiică captivă a Sionului!

52:3 Căci așa vorbește Domnul, Pe nimic † ați fost vânduți, și nu cu argint ați fost răscumpărați.

52:4 Căci așa vorbește Domnul Domn, În Egipt a coborât poporul Meu mai înainte să pribegească aici, și în Asiria cu forța a fost dus.

52:5 Și acum, Ce va fi aici? Acestea le spune Domnul, Întrucât a fost luat poporul Meu pe nimic, mirați-vă și văitați-vă! Așa vorbește Domnul, Din pricina voastră, fără încetare Numele Meu e blasfemiat printre națiuni.

51:1 † ciopliți
51:2 † lit: cea în travaliu
51:3 † vest
51:5 † cu repeziciune
51:6 † s-a solidificat
51:7 † abătuți, învinși
51:8 † sub
51:9 † a doua parte a versetului nu este prezentă în LXXR
51:16 † stabilit, făcut fix, întărit
51:20 † exodurilor
52:3 † pe gratis

52:6 De aceea, va cunoaște poporul Meu Numele Meu, de aceea *va cunoaște* în ziua aceea, că Eu sunt Acela, Cel ce spune, Eu sunt aproape.

52:7 Precum un sezon în munți, precum picioarele celor ce evanghelizează auzirea păcii, precum cei ce evanghelizează *veşti* bune; căci în mod audibil voi înfăptui salvarea ta, spunând, Sioane, va împărăți Dumnezeul tău.

52:8 Glasul străjerilor tăi s-a înălțat, și într-un glas, împreună se vor bucura. Căci ochi în ochi se vor privi, atunci când va avea milă Domnul de Sion.

52:9 Să izbucnească de bucurie împreună pustietățile Ierusalimului, căci a avut milă Domnul de cetate †, și a scăpat Ierusalimul.

52:10 Și Își va descoperi Domnul Brațul Lui Cel Sfânt, înaintea tuturor națiunilor. Și vor vedea toate marginile pământului salvarea cea de la Dumnezeul nostru.

52:11 Îndepărtați-vă! Îndepărtați-vă! Ieșiți de acolo, și *nimic* necurat să nu atingeți! Ieșiți din mijlocul lui! Separați-vă, *voi* cei ce purtați vasele Domnului.

52:12 Căci nu cu tulburare veți ieși, nici fugind nu veți ieși. Căci va preceda înaintea voastră Domnul; și Cel ce vă strânge *e* Dumnezeul lui Israel.

52:13 Iată, va pricepe Slujitorul Meu, și va fi înălțat, și va fi glorificat, și va fi preamărit peste măsură.

52:14 După cum vor fi uimiți de tine mulți, atât de disprețuită *va fi* de oameni înfățișarea Ta, și gloria Ta de fiii oamenilor.

52:15 Așa se vor minuna națiuni multe cu privire la El, și își vor ține † împărații gura lor. Căci cei cărora nu *li* se făcuse cunoscut despre El, *aceia* vor vedea, și cei care *de El* nu au auzit, vor pricepe.

CAPITOLUL 53

53:1 Doamne, cine a crezut vestirea noastră? Și Brațul Domnului, cui a fost descoperit?

53:2 Am vestit ca pe un Copil înaintea Lui, ca o Rădăcină într-un pământ însetat. Nu este *nicio* strălucire † în El, nici glorie; și noi L-am privit, și nu are strălucire nici frumusețe.

53:3 Dar *a fost* înfățișarea Lui neprețuită †, și epuizată † între fiii oamenilor. Om în rană † fiind, și cunoscând să poarte asupa-*i* slăbiciunea. Căci Și-a întors fața Lui; El a fost dezonorat și desconsiderat.

53:4 Acesta păcatele noastre *le*-a purtat, și datorită nouă a fost chinuit, și noi am considerat că El este în durere, și în urgie de la Dumnezeu, și în maltratare.

53:5 El însă a fost rănit datorită păcatelor noastre, și a fost schilodit datorită nelegiuirilor noastre. Pedeapsa † păcii † noastre *a căzut* peste El; *prin* vânătaia Lui noi am fost vindecați.

53:6 Toți ca niște oi eram rătăciți, *orice* om pe calea lui era rătăcit, și Domnul *L*-a predat pe El pentru păcatele noastre.

53:7 Și El, în maltratarea *lui* nu *Și*-a deschis gura Lui. Ca o oaie la înjunghiere a fost dus, și ca un miel înaintea celui ce-*l* tunde, fără glas *a fost*. Așa nu *Și*-a deschis gura Lui.

53:8 În înjosirea † *Lui*, judecata I-a fost ridicată †. Generația Lui cine *o* va descrie? Căci a fost ridicată † de pe pământ viața Lui. Datorită nelegiuirilor poporului meu a fost El dus în moarte.

53:9 Și *îi* voi da pe cei răufăcători în locul înmormântării Lui, și pe cei bogați în locul morții Lui. Căci *El* nelegiuire nu a înfăptuit, nici viclenie în gura Lui *nu a fost*.

53:10 Și Domnul a dorit să-L curățească de rană. Dacă *Îl* veți da ca *jertfă* pentru păcat, sufletul vostru va vedea o sămânță îndelung-viețuitoare †.

53:11 Și a vrut Domnul ca *El*, cu mâna Lui, să scoată din durere sufletului Lui, să-I arate lumină, și să-*L* alcătuiască având pricepere; să-*L* îndreptățească pe Cel Drept, *care* bine slujește ca rob multora, și păcatele lor El *le* va purta.

53:12 De aceea El va moșteni pe mulți, și celor tari *le* va împărți prăzile, pentru că a fost predat în moarte sufletul Lui; și printre cei nelegiuiți a fost socotit; și El păcatele multora *le*-a purtat; și datorită nelegiuirilor lor a fost predat.

CAPITOLUL 54

54:1 Bucură-te stearpo, *tu* cea care nu dai naștere. Izbucnește și chiuiește, *tu* cea care nu ești în durerile nașterii. Căci mulți *sunt* copiii celei părăsite, mai mulți decât ai celei ce are bărbat. Căci a zis Domnul.

54:2 Lărgește locul cortului tău, și învelitoarele covoarelor tale fixează-*le*. Nu cruța. Îndepărtează loturile pământului tău, și agățătoarele *cortului* tău fixează-*le*.

54:3 Și încă, în dreapta și *în* stânga întinde-te! Căci sămânța ta, națiunile *o* vor moșteni, și cetățile pustiite *le* vei locui.

54:4 Să nu te temi că ai fost făcută de rușine, nici să nu te rușinezi că ai fost mustrată. Căci rușinea veșnică *o* vei uita, și ocara văduviei tale nicidecum nu ți-*o* vei mai aminti.

54:5 Căci Domnul, Făcătorul tău, Domnul Oștirilor *e* Numele Lui, și Izbăvitorul tău, El este Dumnezeul lui Israel. Dumnezeul întregului pământ va fi El chemat.

54:6 Nu ca pe o femeie părăsită și slabă de inimă te-a chemat Domnul; nici ca pe o femeie din tinerețe urâtă, zice Dumnezeul tău.

54:7 Pentru puțin timp te-am părăsit, și cu mare milă voi avea milă de tine.

52:9 † lit: de ea, de cetatea Ierusalimului
52:15 † își vor ține gurile închise
53:2 † lit. aparență, înfățișare
53:3 † fără valoare
53:3 † sfârșită
53:3 † plagă
53:5 † diacilpina, corecția, Evr 12:7
53:5 † care dă pace
53:8 † umilința, smerirea
53:8 † răpită
53:8 † răpită, confiscată
53:10 † care va avea o viață îndelungată

54:8 În mânie mică am întors fața Mea de la tine; și în milă veșnică voi avea milă de tine, zice Cel ce te scapă, Domnul.

54:9 De la apa *potopului* asupra lui Noe, acesta Îmi e *planul*, după cum i-am jurat în timpul acela, *spunând* pământului, Nu Mă voi mânia asupra ta mai mult; nici prin amenințare *adusă* asupra ta,

54:10 munții *nu* vor *mai* fi strămutați, nici dealurile tale deplasate! Tot așa nici de la Mine către tine mila nu va înceta, nici legământul păcii tale nicidecum nu-*l* voi schimba, căci zis-a îndurare către tine Domnul.

54:11 Smerită și confuză, nu ai fost mângâiată. Iată, Eu pregătesc pentru tine rubin pentru piatra ta, și pentru temeliile tale, safir.

54:12 Și voi face crenelurile tale de iaspis, și porțile tale, pietre de cristal, și împrejmuirea ta, pietre alese;

54:13 și toți fiii tăi, învățați ai lui Dumnezeu, și, multă pace copiilor tăi.

54:14 Și în dreptate vei fi zidită, la distanță de cel nedrept. Și nu îți va fi frică, și tremurarea nu se va apropia de tine.

54:15 Iată, convertiți se vor apropia de tine de dragul Meu, și vor fi găzduiți de tine, și la tine vor alerga să se adăpostească.

54:16 Iată, Eu te-am creat; nu ca un fierar suflând în focul din cărbuni, și scoțând o unealtă pentru lucru; și Eu te-am creat nu pentru pierzarea stricăciunii.

54:17 Orice armă făurită † împotriva ta nu va prospera; și orice glas care se va ridica împotriva ta pentru judecată – toate acestea le vei învinge; iar cei vinovați față de tine vor fi în judecată †; este moștenirea celor ce slujesc cu grijă pe Domnul, și voi veți fi drepții Mei †, spune Domnul.

CAPITOLUL 55

55:1 Hei! *voi* cei însetați. Mergeți la apă! Și toți câți n-au bani, mărșăluind, cumpărați și mâncați! Și mergeți și cumpărați fără bani și *fără* preț, vin și seu.

55:2 Pentru ce deci cheltuiți argint fără ca de pâini *să vă-ndestulați*, și truda voastră fără ca la plinătate *să ajungeți*? Ascultați-Mă și veți mânca bunătăți, și se va desfăta în bunătăți sufletul vostru.

55:3 Luați aminte cu urechile voastre, și urmăriți căile Mele. Ascultați-Mă, și va trăi în cele bune sufletul vostru. Și voi încheia cu voi un legământ veșnic, cele pioase ale lui David, cele credincioase.

55:4 Iată, Mărturie națiunilor † l-am făcut, Conducător și Poruncitor † al națiunilor.

55:5 Iată, națiuni care nu Te știau, Te vor invoca, și popoare care nu Te cunoșteau, la Tine vor alerga adăpostindu-se, datorită Domnului Dumnezeului Tău, și a Sfântului lui Israel – căci Te-a glorificat.

55:6 Căutați pe Domnul; și când găsiți, pe El chemați-*L*, oricând dar S-ar apropia de voi.

55:7 Să se lase cel lipsit de pietate de calea lui, și bărbatul nelegiuit de planurile lui. Și să se întoarcă spre Domnul. Și i se va arăta milă; și spre Dumnezeul nostru †, căci cu îmbelșugare † El va ierta păcatele voastre.

55:8 Căci nu sunt planurile Mele ca planurile voastre; nici precum căile voastre *nu-s* căile Mele, spune Domnul.

55:9 Dar cât de departe *sunt* cerurile de pământ, atât de departe *sunt* căile Mele de căile voastre, și gândurile voastre de gândul Meu.

55:10 Căci după cum coboară ploaia sau zăpada din cer, și nicidecum nu se întoarce până când *nu* va fi adăpat pământul, și va da răsad, și va rodi și va da sămânță semănatorului, și pâine de mâncare;

55:11 așa va fi *cu* spusa Mea, oricare va ieși din gura Mea – nicidecum nu se va întoarce la Mine goală † până când va sfârși *toate* câte *le-* am vrut; și voi face să prospere căile tale și preceptele Mele.

55:12 Întrucât cu voie bună veți ieși, și cu bucurie veți merge înainte. Căci munții și dealurile vor tresălta bine primindu-vă cu bucurie, și toți pomii câmpului vor aplauda cu ramurile *lor*.

55:13 Și în locul scaiului, se vor ridica chiparoși, și în locul urzicii se va ridica mirt. Și Domnul va fi drept Nume și drept Semn Veșnic, și nu va fi sfârșit.

CAPITOLUL 56

56:1 Așa vorbește Domnul, Păziți judecata †, și înfăptuiți dreptatea! Căci aproape-i salvarea Mea să vină, și mila Mea să fie descoperită.

56:2 Ferice de bărbatul făcând acestea, și *de* omul ținându-se de ele, și păzind sabatele, ca să nu le profaneze, și păzindu-și mâinile lui pentru a nu înfăptuit nedreptate.

56:3 Să nu vorbească străinul care s-a alipit de Domnul, spunând, Prin separare mă va separa, cu siguranță, Domnul de poporul Lui! Și să nu spună eunucul, Eu sunt un pom uscat!

56:4 Căci așa vorbește Domnul către eunuci, Tuturor celor ce vor păzi sabatele Mele, și vor alege ceea ce Eu doresc, și vor ține legământul Meu,

56:5 le voi da, în Casa Mea, și în zidul Meu un loc de mare cinste, mai bun decât fiilor și fiicelor; un nume veșnic le voi da, și nu se va sfârși;

56:6 și străinilor care se alipesc de Domnul, *le voi da* să-L slujească ca robi, și să iubească Numele Domnului, să-I fie drept robi și roabe, și tuturor celor ce păzesc sabatele Mele, ca să nu *le* profaneze, și țin legământul Meu.

54:17 † σκεῦος σκευαστόν s-ar putea traduce și: armă armată, instrument făurit; LXXR σκεῦος φθαρτόν: armă pieritoare (făurită de om)
54:17 † lit: ea
54:17 † variante de trad: Îmi veți fi drepți; sau: veți fi ai Mei drepți
55:4 † pentru națiuni
55:4 † decizionar, îndrumător
55:7 † SEP-R, SEP-S nu au acest text; BB, VBA îl au
55:7 † επι πολυ: în mod mare, în masă
55:11 † fără conținut, vidă
56:1 † echitatea

56:7 Îi voi aduce în muntele Meu cel sfânt, și-*i* voi bucura, pe ei, în Casa Mea de Rugăciune. Arderile lor de tot și jertfele lor vor fi bine-primite pe Altarul Meu. Întrucât, Casa Mea, o Casă de Rugăciune va fi chemată, pentru toate națiunile,

56:8 a zis Domnul, Cel ce strânge pe cei împrăștiați ai lui Israel. Căci voi strânge la el o congregație.

56:9 Toate fiarele sălbatice să vină! Să mănânce toate fiarele pădurii.

56:10 Vedeți cum au orbit toți. Nu cunosc. Toți *sunt* câini amuțiți de buimăceală †, nu pot lătra; cei ce visează în pat, îndrăgind dormitarea.

56:11 Și încă, câinii nerușinați la suflet, ne cunoscând sațietatea, și sunt cumpliți, ne știind priceperea; toți căile lor *le*-au urmat, fiecare după propriul lui avantaj, până la extrem fiecare, *spunând,*

56:12 Veniți să luăm vin, și să ne ametim cu vin până la beție, și va fi la fel ziua de mâine, mare, ba încă foarte mare.

CAPITOLUL 57

57:1 Vedeți cum cel drept piere, și nimeni nu *o* pune la inimă; și bărbații drepți sunt luați *de pe pământ*, și nimeni nu ia seama †, căci din fața nedreptății a fost luat cel drept.

57:2 Va fi în pace înmormântarea lui, a fost luat din mijloc.

57:3 Voi însă – apropiați-vă aici, fii nelegiuiți, sământă a adulterilor, și ai unei prostituate.

57:4 În ce v-ați desfătat? Și împotriva cui v-ați deschis gura voastră? Și împotriva cui v-ați dat drumul la limba voastră? Oare nu voi sunteți copiii pierzării? o sământă necuviincioasă?

57:5 *Voi* care implorați pe idoli sub copaci stufoși, înjunghiind pe copiii lor în râpe printre stânci?

57:6 Aceasta îți e partea! aceasta îți *e* moștenirea. Cărora le-ai vărsat jertfe de băutură, și acestora le-ai adus jertfe! Cu privire la acestea deci să nu Mă supăr?

57:7 Pe muntele înalt și superior, acolo îți *e* patul, și acolo ai tras ridicând să jertfești jertfele tale.

57:8 Și în spatele stâlpilor ușii tale ai așezat memorialele tale; te-ai gândit că dacă te îndepărtezi de Mine, ceva mai mult vei avea; *i*-ai iubit pe cei ce dormeau cu tine;

57:9 și ți-ai înmulțit curvia ta cu ei, și mulți *i*-ai făcut pe cei de departe de tine; și ai trimis ambasadori dincolo de hotarele tale, și te-ai înjosit până la Hades.

57:10 În multele tale căi te-ai ostenit, și nu ai zis, Voi înceta să mă îndârjesc †! Fiindcă ai practicat lucrurile acestea, de aceea tu nu M-ai rugat cu ardoare.

57:11 De cei care te îngrijorau te-ai înfricoșat, și ai mințit față de Mine, și nu ți-ai amintit de Mine, nici nu M-ai luat în considerare în cugetul † tău, nici în inima ta! Și Eu văzându-te am trecut cu vederea, și *totuși* de Mine nu ai avut frică.

57:12 Și Eu voi face cunoscut dreptatea ta, și relele tale nu îți vor fi de folos.

57:13 Când vei striga, ei să te scape în necazul tău; căci acestea toate, vântul *le* va lua, și vor fi duse de vifor. Dar cei ce se alipesc de Mine vor dobândi pământul, și vor moșteni Muntele Meu cel Sfânt.

57:14 Și vor spune, Curățați din fața Lui căile, și ridicați obstacolele din calea poporului Meu.

57:15 Așa spune Cel Preaînalt, Cel ce în cele preaînalte locuiește în veac; Cel Sfânt între sfinți; Numele Lui, Domnul *e*; Cel Preaînalt care între sfinți Se odihnește, și celor slabi cu inima ‡ dându-*le* îndelungă răbdare, și dând viață celor zdrobiți în inimă.

57:16 Oare în veac vă voi pedepsi? *Nu!* Nici fără încetare voi fi supărat pe voi; căci Duhul de la Mine va ieși, și suflarea toată Eu am făcut-*o*.

57:17 Pentru păcat în ceva puțin l-am întristat, și l-am lovit, și *Mi*-am întors Fața Mea de la el; și M-am întristat, și el a umblat deprimat pe căile lui.

57:18 Căile lui *le*-am văzut, și *l*-am vindecat, și l-am mângâiat, și i-am dat mângâiere adevărată.

57:19 Pace peste pace celor de departe, și celor ce sunt aproape. Și Domnul a zis, Îi voi vindeca.

57:20 Dar cei nedrepți ca de valuri vor fi zgâlțâiți, și să se odihnească nu vor putea.

57:21 Nu este bucurie pentru cei lipsiți de pietate, zice Dumnezeu.

CAPITOLUL 58

58:1 Strigă cu tărie, și nu cruța! Ca o trâmbiță, ridică-ți glasul tău, și vestește poporului Meu păcatele lor, și casei lui Iacov nelegiurile lor.

58:2 Pe Mine, zi de zi, Mă caută, și să cunoască ale Mele căi doresc mult, ca un popor care înfăptuiește dreptatea, și *care* judecata Dumnezeului lor n-au abandonat-*o*; ei Îmi cer acum să facă judecată în mod drept, și să se apropie de Dumnezeu doresc mult,

58:3 spunând, Ce-*i* aceasta, că noi am postit, și Tu nu ai privit? Ne-am smerit sufletele noastre, și *Tu* nu ai cunoscut *lucrul acesta*? Căci în zilele posturilor voastre *când sunteți*, vă ocupați † de lucrurile pe care voi *le* doriți, și pe toți cei ce sunt sub mâinile voastre *îi* ciupiți.

58:4 Pentru procese și lupte postiți *voi*, și bateți cu pumnii pe cel umil. Pentru ce Îmi postiți așa cum faceți astăzi? ca să se audă cu strigăt glasul vostru?

58:5 Nu acesta *e* postul pe care l-am ales *Eu*, nici ziua în care să-și umilească omul sufletul lui; nici chiar să-ți pleci ca un

---

56:10 † prostiți
57:1 † acordă atenție, consideră
57:10 † devin dură

57:11 † sau: în mintea
57:15 ‡ oc, fricoși, Pro 14:29, Isa 57:15, 1Te 5:14
58:3 † lit: găsiți

cârlig † grumazul tău, nici sac și cenușă să-ți presari, nici să numești un astfel de post acceptabil.

58:6 Nu un astfel de post am ales Eu, spune Domnul. Ci *tu*, dezleagă orice legătură a nedreptății! Fă să dispară perfida violență a contractelor! Trimite pe cei devastați în libertate, și orice înscris nedrept, rupe-*l*.

58:7 Frânge cu cei flămânzi pâinea ta, și pe sărmanii fără casă adu-*i* în casa ta! Dacă vei vedea un *om* gol, îmbracă-*l*! Și pe cei din casa *ta*, rudenia † ta, nu-*i* ignora.

58:8 Atunci va izbucni dis-de-dimineața lumina ta, și tămăduirile tale degrabă vor răsări; și va preceda înaintea ta dreptatea ta, și gloria lui Dumnezeu te va înfășura protejându-te.

58:9 Și vei striga, și Domnul te va asculta. În timp ce tu vei vorbi, El va rosti, Iată, sunt prezent! Dacă vei înlătura de la tine intriga, și mâna ridicată *amenințător*, și vorba cârtitoare;

58:10 și vei da flămânzilor pâinea din sufletul tău, și *pe* sufletul umil *îl* vei sătura; atunci va răsări în întuneric lumina ta, și întunericul tău ca amiaza *va fi*.

58:11 Și va fi Dumnezeul tău cu tine încontinuu, și vei fi săturat așa cum dorește sufletul tău. Și oasele tale vor fi pline de grăsime, și vor fi ca o grădină adăpată din belșug, și ca un izvor din care nu încetează apa.

58:12 Și-ți vor fi zidite locurile † pustii în mod veșnic, și vor fi temeliile tale veșnice din generație-*n* generație, și vei fi chemat ziditor de spărturi; și pietrele, cele din mijlocul cărărilor tale, se vor odihni.

58:13 Dacă vei întoarce piciorul tău de la *lucrările* sabaturilor, ca să nu faci dorințele † tale în ziua cea sfântă, și vei chema sabaturile gingașe, sfinte pentru Dumnezeul tău; *dacă* nu-ți vei ridica piciorul tău la lucru, nici nu vei pronunța vreun cuvânt cu furie ieșind din gura ta,

58:14 atunci † te vei baza pe Domnul, și El va ridica asupra ta bunătățile pământului, și te va hrăni cu moștenirea lui Iacov tatăl tău. Căci gura Domnului a pronunțat acestea.

CAPITOLUL 59

59:1 Oare nu are tărie mâna Domnului să salveze? sau s-a îngreuiat ‡ urechea Lui *ca* să nu audă?

59:2 Dar păcatele voastre au făcut despărțire între voi și Dumnezeu, și din pricina păcatelor voaste Și-a întors Fața Lui de la voi, ca să nu facă milă.

59:3 Căci mâinile voastre sunt pătate de sânge, și degetele voastre de păcate; și buzele voastre vorbesc nelegiuire, și limba voastră nedreptate cugetă.

59:4 Niciunul nu vorbește cele drepte, nici nu este judecată adevărată. Ei se încred în deșertăciuni, și vorbesc vanități †; căci ei zămislesc mizerie, și dau naștere nelegiuirii.

59:5 Ouă de aspide au făcut să colcăie, și pânză de păianjen țes; și cel ce se pregătește ouăle lor să *le* mănânce, spărgând un ou clocit găsește, și în el, o viperă.

59:6 Pânza lor nu va fi *pusă* într-o haină, nici nu se vor îmbrăca pe ei înșiși din lucrările lor, căci lucrările lor *sunt* lucrările nelegiuirii.

59:7 Și picioarele lor, la ticăloșie aleargă, grabnice să verse sânge, și gândurile lor, *sunt* gânduri de criminali, ruină și nenorocire *sunt* pe căile lor.

59:8 Și calea păcii n-*o* cunosc, și nu este judecată † în căile lor. Întrucât cărările lor sunt sucite, cele pe care le străbat, și nu știu pacea.

59:9 De aceea s-a îndepărtat judecata de la ei, și nicidecum nu îi va cuprinde dreptatea; când așteptau ei lumină, le-a venit întuneric; așteptând zorile, în miez de noapte au umblat.

59:10 Vor pipăi ca orbii *căutând* un perete, și ca cei ce nu au ochi vor pipăi; vor cădea în miezul zilei ca la miezul nopții; ca cei ce mor gemând.

59:11 Ca un urs, și ca un porumbel, împreună vor umbla. Noi am așteptat echitate, și nu este salvare, enorm s-a îndepărtat de noi.

59:12 Căci mare ne *este* nelegiuirea înaintea Ta, și păcatele noastre stau împotriva noastră. Căci nelegiuirile noastre în noi *sunt*, și nedreptățile noastre, *le* cunoaștem.

59:13 Noi am fost lipsiți de pietate, și am mințit, și ne-am îndepărtat de Dumnezeul nostru. Am vorbit nedrept, și am fost neascultători. Am zămislit și am meditat din inima noastră cuvinte nedrepte.

59:14 Și am lăsat în urmă judecata, și dreptatea, la mare distanță a fost înlăturată; căci a fost mistuit, pe căile lor, adevărul, și pe cea fără strâmbătăți, nu puteau să umble.

59:15 Și adevărul a fost luat, și și-au abătut mintea lor de la a înțelege. Și Domnul a văzut, și nu I-a plăcut, căci nu era echitate.

59:16 Și a privit, și nu era niciun bărbat. Și S-a uitat atent, și nu era nimeni care să asiste. Și i-a apărat *cu* brațul Lui, și *cu* milostenia *Lui i*-a susținut.

59:17 Și El S-a îmbrăcat cu dreptatea ca și cu o platoșă, și Și-a pus coiful salvării pe cap, și Și-a înfășurat o haină de răzbunare, și *Și-a pus* mantaua,

59:18 ca Cel ce răsplătește o răsplată ocării vrăjmașilor.

59:19 Și se vor înfricoșa cei de la apus de Numele Domnului; și cei de la soare răsare, de Numele Glorios. Căci va veni ca un râu violent urgia de la Domnul; va veni cu mânie.

59:20 Și va veni din Sion Izbăvitorul, și va întoarce impietatea de la Iacov.

59:21 Și aceasta le *va fi* de la Mine un legământ, zice Domnul: Duhul Meu, Care este peste Tine, și rostirile Mele, pe care le-am pus în gura Ta, nicidecum nu se vor sfârși din gura Ta, nici din gura seminței Tale; zice Domnul, de acum și până în veac.

58:5 † verigă
58:7 † lit: ai seminției
58:12 † lit: cele
58:13 † lit: voile - pluralul lui 'voie'
58:14 † lit: vei fi bazându-te pe Domnul
59:1 ‡ 5 oc, Gen 48:10
59:4 † vanitate (DEX): zădărnicie, deșertăciune
59:8 † dreptate

CAPITOLUL 60

60:1 Strălucește! Strălucește, Ierusalime! Căci a venit a ta lumină, și gloria Domnului peste tine a răsărit!

60:2 Iată, întuneric va acoperi pământul, și negură peste națiuni; iar asupra ta va străluci Domnul, și Gloria Lui asupra ta va fi văzută.

60:3 Și vor umbla națiuni în lumina ta, și împărați în strălucirea ta.

60:4 Ridică-ți de jur împrejur ochii tăi, și privește strângerea tuturor copiilor tăi! Vin toți fiii tăi de departe, și fiicele tale pe umeri vor fi ridicate.

60:5 Atunci vei vedea, și te vei teme, și vei fi uimită în inimă; căci se vor întoarce spre tine bogăția mării și a națiunilor și a popoarelor; și vor veni la tine

60:6 cirezi de cămile; și te vor acoperi cămilele din Madian, și din Efa; toți cei din Seba vor veni, aducând aur și tămâie, și salvarea Domnului ei *o* vor evangheliza.

60:7 Și toate oile Chedarului se vor strânge la tine, și berbecii Nebaiotului vor veni la tine, și vor fi aduse bine-plăcute pe altarul Meu, și Casa Mea de Rugăciune va fi glorificată.

60:8 Cine-*s* aceștia, precum norii zburând, și precum porumbeii alături de pui?

60:9 În Mine insulele au nădăjduit †, și corăbiile din Tarsis *sunt* printre primele luându-*i* pe copiii tăi de departe, și argintul și aurul lor *sunt* cu ei, în Numele Domnului Cel Sfânt, și pentru ca Sfântul lui Israel să fie glorificat.

60:10 Și *îți* vor construi străinii zidurile tale, și împărații lor vor sta lângă tine. Căci din urgia Mea te-am lovit, și din milă te-am iubit.

60:11 Și vor fi deschise porțile tale încontinuu; zi și noapte nu vor fi închise; ca să transporte la tine puterea † națiunilor, și împărații lor fiind duși *în fruntea lor*.

60:12 Căci națiunile și împărații care nu îți vor sluji ca robi vor pieri; și *acele* națiuni cu pustiire vor fi pustiite.

60:13 Și gloria Libanului la tine va veni, cu chiparosul și pinul și cedrul împreună, ca să glorifice Locul Meu cel Sfânt; și locul picioarelor lor *îl* voi glorifica.

60:14 Și ei vor merge la tine cu frica-n sân – fiii celor care te înjoseau; și se vor închina *înaintea* urmelor picioarelor tale, toți cei ce te-au provocat; și vei fi chemată, Cetate a Domnului, Sionul Sfântului lui Israel.

60:15 Fiindcă tu ai devenit părăsită și urâtă, și nu a fost cine să *te* ajute, și Eu te voi face o veselie veșnică, o bucurie din generație în generație.

60:16 Și vei suge laptele națiunilor, și bogăția împăraților *o* vei mânca. Și vei cunoaște că Eu *sunt* Domnul, Cel ce te salvează, și te scapă – Dumnezeul lui Iacov.

60:17 Și în loc de aramă, îți voi aduce aur; și în loc de fier, îți voi aduce argint; și în loc de lemn, îți voi aduce aramă; și în loc de pietre, fier; și *îi* voi pune pe conducătorii tăi în pace, și pe supraveghetorii tăi, în dreptate.

60:18 Și nu se va mai auzi nedreptate în pământul tău, nici ruină, nici nenorocire în hotarele tale. Ba încă vor fi chemate Salvare zidurile tale, și porțile tale, Gravură.

60:19 Și nu îți va mai fi soarele în lumina zilei, nici răsăritul lunii *nu* te va *mai* lumina noaptea. Ci îți va fi Domnul lumină veșnică, și Dumnezeu, gloria ta.

60:20 Căci nu va mai apune soarele tău, și luna ta nu va mai scădea. Căci va fi pentru tine Domnul o Lumină Veșnică. Și vor fi împlinite zilele doliului tău.

60:21 Și poporul tău – toți vor fi drepți, și pentru totdeauna vor moșteni pământul, păzind ce a fost sădit, lucrările mâinilor lor, spre glorie.

60:22 *Din* cel puțin la număr † va ieși cu miile, și *din* cel mai mic va ieși o națiune mare. Eu Domnul, la vremea potrivită îi voi strânge.

CAPITOLUL 61

61:1 Duhul Domnului *e* peste mine, pentru că M-a uns să evanghelizez sărmanilor, M-a trimis să vindec pe cei zdrobiți în inimă; să vestesc captivilor eliberarea, și orbilor căpătarea vederii;

61:2 să chem anul acceptat de Domnul, și ziua răsplătirii; să mângâi pe toți cei ce plâng;

61:3 să dau celor ce plâng pentru Sion glorie în locul cenușii; o pomadă de bucurie celor ce jelesc; potrivit unui costum de glorie în locul unui duh de nepăsare †. Și vor fi chemați generații ale dreptății, un răsad al Domnului pentru slavă.

61:4 Și ei vor zidi pustiile cele veșnice, care fuseseră pustiite înainte. Se vor ridica și vor înnoi cetățile pustiei care fuseseră abandonate timp de generații.

61:5 Și vor veni străini păscând oile tale, și filistenii *îți vor fi* plugari și viticultori.

61:6 Și voi, preoți ai Domnului veți fi chemați. Slujitori publici ai Dumnezeului nostru – vi se va spune. Cu tăria națiunilor vă veți hrăni, și în bogăția lor *veți fi* admirați.

61:7 Astfel, pentru a doua oară vor moșteni pământul, și bucurie veșnică *va fi* deasupra capului lor.

61:8 Căci Eu sunt Domnul, Cel ce iubește dreptatea, și urăște prăzile *luate* din nedreptate. Și *le* voi da osteneala lor celor drepți, și un legământ veșnic voi încheia cu ei.

61:9 Și va fi cunoscută printre națiuni sămânța lor, și descendența lor în mijlocul popoarelor. Toți cei ce-i vor vedea îi vor recunoaște, căci aceștia sunt o sămânță binecuvântată de Dumnezeu.

61:10 Și cu bucurie se vor bucura în Domnul. Să se veselească sufletul meu în Domnul. Căci m-a înveșmântat cu haina

---

60:9 † lit: au așteptat
60:11 † roadele trudei
60:22 † lit: va fi în
61:3 † sau: îngrijorare

salvării, și *cu* cămașa bucuriei. Ca unui mire, mi-a pus o mitră; și ca unei mirese, m-a împodobit cu podoabă.

61:11 Și ca o țarină când *îi* crește floarea ei; și ca o grădină semințele-i răspându-și, așa va face să răsară Domnul Domnul dreptatea și tresărirea de bucurie înaintea tuturor națiunilor.

CAPITOLUL 62

62:1 De dragul Sionului nu voi tăcea; și de dragul Ierusalimului nu mă voi liniști, până când va ieși ca lumina dreptatea mea, și salvarea mea ca lampa va arde.

62:2 Și vor vedea națiunile dreptatea ta, și toți împărații gloria ta. Și te voi chema pe numele tău cel nou, pe care Gura Domnului îl va numi.

62:3 Și vei fi o coroană de frumusețe în mâna Domnului, și o diademă împărătească în mâna Dumnezeului tău.

62:4 Și nu vei mai fi chemată, Părăsită. Și pământul tău nu va fi chemat, Pustie. Căci tu vei fi chemată, Plăcerea Mea, și pământul tău, Locuit. Căci Și-a găsit plăcerea Domnul în tine, și *va fi* pământul tău împreună locuit †.

62:5 Și așa cum locuiește împreună un tânăr cu o fecioară, așa vor locui fiii tăi cu tine. Și va fi în felul în care se bucură mirele de mireasă, așa Se va bucura Domnul de tine.

62:6 Și pe zidurile tale, Ierusalime, am așezat străjeri toată ziua și toată noaptea, care în mod desăvârșit † nu vor păstra tăcerea, amintind de Domnul.

62:7 Căci nimeni nu-i asemenea vouă, odată ce El va pune în rânduială, și va face Ierusalimul o splendoare pe pământ.

62:8 A jurat Domnul potrivit dreptei Lui, și potrivit forței brațului Lui, nu voi da grâul tău, și bucatele tale vrăjmașilor tăi; și nici nu vor bea fiii străinilor vinul tău, pentru care te-ai trudit.

62:9 Ci aceia care *le*-au adunat vor mânca din ele, și *Îl* vor lăuda pe Domnul; și aceia care *le*-au cules vor bea din ele, în moșiile Mele sfinte.

62:10 Treceți prin porțile Mele, și pregătiți o cale pentru poporul Meu! Și pietrele cele din cale dați-*le* la o parte! Ridicați semnul convenit printre națiuni.

62:11 Căci iată, Domnul a făcut să se audă până la marginea pământului – Ziceți fiicei Sionului, Iată, Salvatorul tău vine, având propria Lui răsplată cu El, și lucrarea Lui înaintea Feței Lui.

62:12 Și El îi va chema, Popor sfânt răscumpărat de Domnul. Iar tu vei fi chemată, Dorita † Cetate, și Nepărăsită.

CAPITOLUL 63

63:1 Cine e acesta, venind din Edom, în roșeața veșmintelor din Boțra, așa de superb în haina lui, *venind* cu vitalitate, în *haina* tăriei? Eu dialoghez dreptate și judecată † a salvării!

62:4 † acest verb se folosește și în expresia: a fi dată să se mărite
62:6 † sau: până la sfârșit; sau: deloc
62:12 † căutată
63:1 † caz juridic

63:2 De ce îți *sunt* roșii hainele? și veșmintele tale ca din călcarea teascului,

63:3 plin de călcare în picioare? Și dintre națiuni nu este niciun bărbat cu mine. Și i-am călcat în picioare, în mânia mea, și i-am sfărâmat ca țărâna, și am coborât sângele lor în țărână †. Și toate hainele mele sunt întinate.

63:4 Căci ziua răsplății a venit asupra lor, și anul răscumpărării e la îndemână.

63:5 Și am privit, și nu era niciun ajutor; și am fost atent, și nimeni nu a susținut. Și i-a scăpat Brațul Meu, și urgia Mea s-a revărsat.

63:6 Și i-am călcat în picioare, în urgia Mea, și am coborât sângele lor în țărână.

63:7 De mila Domnului mi-am amintit; de virtuțile Domnului în toate câte ne-a răsplătit. Domnul, Judecătorul cel bun al Casei lui Israel; El aduce peste noi potrivit milei Lui, și potrivit mulțimii dreptății Lui.

63:8 Și zise, Poporul Meu, copiii, nicidecum nu vor fi nesocotiți. Și *El* li S-a făcut drept salvare,

63:9 *scoțându-i* din toate necazurile lor. Nu un ambasador, nici un înger, ci El, Domnul i-a salvat, fiindcă i-a iubit. Și i-a cruțat. El i-a răscumpărat, și i-a luat, și i-a înălțat în toate zilele veacului.

63:10 Dar ei nu au ascultat, și au provocat Duhul Lui cel Sfânt. Și S-a întors spre ei Domnul în vrăjmășie; El Însuși a purtat război împotriva lor.

63:11 Și El Și-a amintit zilele din vechime, extragerea din țară † a Păstorului oilor. Unde este Cel ce a pus în ei Duhul Cel Sfânt?

63:12 Cel ce *l*-a călăuzit cu *mâna* dreaptă pe Moise, Cel ce-*i* Brațul Gloriei Lui? El a învins apa în Fața Lui, Și-a făcut Sieși un Nume veșnic.

63:13 El i-a călăuzit prin adânc ca pe un cal prin pustie, și *ei* nu au obosit.

63:14 Și ca pe vite prin câmpie, a coborât Duh de la Domnul, și i-a călăuzit. Astfel *l*-ai dus pe poporul Tău, să-Ți faci un Nume glorios.

63:15 Întoarce-Te din cer, și privește din Casa Ta cea Sfântă, și *din* gloria Ta! Unde este zelul Tău, și tăria Ta? Unde este mulțimea milei Tale, și îndurările Tale, fiindcă Te-ai reținut față de noi.

63:16 Tu dar ești Tatăl nostru. Căci Avraam nu ne-a cunoscut, și Israel nu ne-a recunoscut. Dar Tu, Doamne Tatăl nostru, scapă-ne. De la început Numele Tău peste noi este.

63:17 De ce ne rătăcești, Doamne, de la calea Ta? Ai împietrit inimile noastre, să nu aibă frică de Tine? Întoarce-Te datorită robilor Tăi! datorită semințiilor moștenirii Tale.

63:18 Ca măcar puțin să moștenim din Muntele Tău cel Sfânt. Vrăjmașii noștri au călcat în picioare Locul Tău Preasfânt.

63:3 † pământ
63:11 † sau: pământ

63:19 Am devenit ca ce eram la început, când *Tu* nu ne conduceai, nici nu fusese chemat Numele Tău peste noi.

CAPITOLUL 64

64:1 Dacă vei deschide cerul, cutremur va cuprinde, de la Tine, munții, și se vor topi,

64:2 ca ceara din fața focului se vor topi; și-*i* va mistui focul pe vrăjmași, și manifest va fi Numele Tău în mijlocul vrăjmașilor; din Fața Ta națiunile se vor tulbura.

64:3 Atunci când vei face *lucrurile* cele glorioase, cutremur va cuprinde munții.

64:4 Din veac n-am auzit, nici ochii noștri *n*-au văzut un Dumnezeu în afară de Tine, și lucrările Tale pe care le vei face pentru cei ce așteaptă milă;

64:5 căci va † ieși în întâmpinarea celor ce fac dreptatea, și căile Tale vor fi amintite. Iată, Tu Te-ai iritat, și noi am păcătuit; de aceea am rătăcit noi.

64:6 Și am devenit ca niște necurați noi toți; ca o cârpă întinată lepădată deoparte †, *a devenit* toată dreptatea noastră; și am fost luați șuvoi ca frunzele din cauza nelegiuirilor noastre; astfel, vântul ne va lua.

64:7 Și nu este nimeni care să cheme Numele Tău, și care să-și amintească să se țină de Tine; căci *Ți*-ai întors Fața Ta de la noi; și ne-ai predat din cauza păcatelor noastre.

64:8 Și acum, Doamne, Tatăl nostru Tu *ești*, și noi *suntem* lutul, lucrarea mâinilor Tale noi toți *suntem*.

64:9 Să nu Te superi pe noi peste măsură, și nu cumva cu vremea † să fie amintite păcatele noastre. Și acum, privește Doamne, căci poporul Tău *suntem* noi toți.

64:10 Cetatea sfințeniei Tale a devenit pustie. Sionul ca o pustie a devenit, Ierusalimul, ca un blestem.

64:11 Casa noastră cea sfântă, și gloria pe care au binecuvântat-*o* părinții noștri, a devenit o arsură; și toate lucrurile noastre glorioase sunt trântite jos.

64:12 Și pe toate acestea le-ai suportat, Doamne, și ai tăcut, și ne-ai umilit foarte mult.

CAPITOLUL 65

65:1 Vizibil am devenit celor ce pe Mine nu *Mă* căutau. Am fost găsit de cei ce de Mine nu întrebau. Am zis, Iată, Eu sunt! – unei națiuni, celor ce nu Mă chemau pe Nume.

65:2 Mi-am întins mâinile Mele toată ziua spre un popor neascultător și contrazicător; cei ce nu merg pe calea cea bună, ci după păcatele lor.

65:3 Poporul acesta, care Mă provoacă, *e* înaintea Mea încontinuu. Ei înșiși aduc jertfe în grădini, și ard tămâie pe cărămizi demonilor care nu sunt nimic.

64:5 † „căci mila va ieși” sau „căci El va ieși”
64:6 † vezi Lev 15:33; cârpă întinată menstrual, lăsată deoparte; vezi Samuil Micu
64:9 † de-a lungul vremii

65:4 Și în morminte, *și* în peșteri dorm, așteptând vise; care mănâncă carne sacrificată de porc, și supa jertfelor. Întinate sunt toate vasele lor.

65:5 Care spun, *Rămâi* departe de mine, nu te apropia de mine, căci eu sunt curat! Acesta e fumul mâniei Mele; un foc arde în el toată ziua.

65:6 Iată, e scris înaintea Mea, nu voi tăcea până când voi achita. Și voi răsplăti în sânul lor

65:7 păcatele lor, și ale părinților lor, spune Domnul, cei ce au ars tămâie pe munți, și pe dealuri M-au batjocorit. *Eu* voi achita lucrările lor, în sânul lor.

65:8 Așa vorbește Domnul, În felul în care este găsită boaba de strugure în ciorchine, și vor spune, Să nu o stricăm, căci o binecuvântare este în ea! Așa voi face, de dragul celui care Mă slujește ca rob! De dragul acestuia nicidecum nu voi da pierii totul.

65:9 Și voi scoate pe cel din sămânța lui Iacov, și pe cel din a lui Iuda. Și el va moșteni muntele Meu cel Sfânt, și *îl* vor moșteni aleșii Mei, și robii Mei, și vor locui acolo.

65:10 Și vor fi în codru stâne de oi, și râpa Acorului *va fi* pentru odihna cirezilor, pentru poporul Meu, cei ce M-au căutat.

65:11 Voi *sunteți* însă cei ce Ma-ți abandonat, și ați uitat Muntele Meu cel sfânt, și pregătiți demonului o masă, și umpleți norocului ‡ o amestecătură.

65:12 Eu vă voi preda în sabie, toți în înjunghiere veți cădea, căci v-am chemat și nu ați auzit; am vorbit, și nu ați ascultat, și ați înfăptuit ce e cumplit înaintea Mea, și ceea ce *Eu* nu am dorit ați ales.

65:13 De aceea, așa vorbește Domnul, Iată, cei ce Îmi slujesc ca robi vor mânca, voi însă veți flămânzi. Iată, robii Mei vor bea, voi însă veți înseta. Iată, cei ce Îmi slujesc ca robi se vor bucura, voi însă vă veți rușina.

65:14 Iată, cei ce ca robi Mă slujesc vor izbucni de bucurie, voi însă veți striga datorită nenorocirii inimii voastre; și din distrugerea duhului vostru vă veți văita.

65:15 Și veți abandona numele vostru, spre satisfacția aleșilor Mei, și pe voi vă va îndepărta Domnul. Dar cei ce Îmi slujesc ca robi vor fi chemați cu un nume nou,

65:16 care va fi binecuvântat pe pământ; căci ei *Îl* vor binecuvânta pe Dumnezeul cel Adevărat; și cei ce vor jura pe pământ †, vor jura pe Dumnezeul cel Adevărat; căci vor uita necazul lor cel dintâi, și nu se va mai ridica în inima lor.

65:17 Căci va fi cerul cel nou, și pământul cel nou. Și nicidecum nu-și vor mai aminti de cele de dinainte, nici în niciun fel nu vor mai veni în inima lor.

65:18 Ci bucurie și veselie vor afla în el †. Căci iată, Eu voi face Ierusalimul o tresărire de veselie, și peste poporul Meu, veselie *voi aduce*.

65:11 ‡ oc, Gen 30:11
65:16 † sau: în țară
65:18 † αυτή=ea → cu referire fie la: 1. pământ (sau țară), γη, din v.17; sau 2. la cetatea Ierusalimului

65:19 Și Mă voi veseli cu privire la *cetatea* Ierusalimului, și Mă voi bucura cu privire la poporul Meu. Și nu se va mai auzi în ea † vreun glas de plâns, nici glas de strigăt;

65:20 nici în niciun fel nu va mai fi *moarte* timpurie, și bătrân care să nu își umple timpul lui; căci va fi tânărul de o sută de ani, și va muri păcătosul la o sută de ani, și blestemat va fi.

65:21 Și vor construi case, și ei înșiși *le* vor locui; și vor sădi vii, și ei înșiși vor mânca rodurile lor, și vinul *lor îl* vor bea.

65:22 Nicidecum nu vor mai construi și alții să *le* locuiască; și nicidecum nu vor mai sădi, și alții să mânce; căci la fel ca zilele pomului vieții vor fi zilele poporului Meu; căci lucrările mâinilor lor vor îmbătrâni.

65:23 Și aleșii Mei nu se vor obosi în *lucruri* deșarte, nici nu vor naște copii pentru blestem; căci o sămânță binecuvântată de Domnul este, și descendenții lor *împreună* cu ei.

65:24 Și va fi *că* înainte să strige ei, Eu îi voi asculta; în timpul vorbirii lor, voi spune, Ce este?

65:25 Atunci lupii și mieii vor paște împreună; și leul precum un bou va mânca pleavă; și șarpele *va mânca* pământ ca pâinea; nu vor face ceva greșit, nici nu vor aduce pată asupra muntelui Meu cel sfânt, spune Domnul.

CAPITOLUL 66

66:1 Așa vorbește Domnul, Cerul *este* tronul Meu, și pământul, așternutul picioarelor Mele. Ce fel de casă veți zidi voi pentru Mine? Și de ce fel va fi locul odihnei Mele?

66:2 Căci toate acestea le-a făcut mâna Mea, și sunt ale Mele toate acestea, spune Domnul. Și asupra cui voi privi cu atenție? Numai asupra celui smerit și pașnic, și *asupra* celui ce tremură la cuvintele Mele.

66:3 Dar cel nelegiuit, cel care Îmi jertfește un vițel, *e* ca cel care lovește un bărbat; și cel care jertfește din turmă, *e* ca cel care omoară un câine; iar cel care aduce făină fină, *e* ca sângele de porc; cel ce dăruiește tămâie pură spre aducere aminte, *e* ca un blasfemiator. Și ei singuri își aleg căile lor, și urâciunile lor pe care sufletul lor *le*-a dorit.

66:4 Și Eu voi alege batjocurile lor, și păcatele lor *le* voi răsplăti față de ei; căci i-am chemat, și nu M-au ascultat; am vorbit, și nu au auzit; și au înfăptuit ticăloșie înaintea Mea, și cele pe care *Eu* nu *le*-am voit *le*-au ales.

66:5 Ascultați Cuvântul Domnului! *Voi* cei ce tremurați la Cuvântul Lui. Să ziceți „frați ai voștri" celor care vă urăsc, și *care vă* detestă, așa încât Numele Domnului să fie glorificat, și să fie văzut în bucuria lor – și aceștia se vor rușina.

66:6 Glas de strigare din cetate, glas din templu; Glasul Domnului răsplătind răsplată vrăjmașilor.

66:7 Înainte de travaliul celei care dă naștere, înainte de venirea nenorocirii durerilor nașterii, ea a fugit, și a dat naștere unui copil de parte bărbătească.

66:8 Cine a auzit una ca aceasta? Și cine a văzut așa ceva? Oare a fost în travaliu o țară † într-o singură zi? Sau chiar a dat naștere o națiune dintr-o dată? Fiindcă a fost în travaliu și a dat naștere *cetatea* Sionului copilașilor ei.

66:9 Eu însă am dăruit așteptarea aceasta, și nu ți-ai amintit de Mine, zice Domnul. Și, iată, Eu pe cea care dă naștere și pe cea sterilă *le*-am făcut, zice Dumnezeul tău.

66:10 Bucură-te, *cetate* a Ierusalimului, și faceți o sărbătoare națională în ea, *voi* toți cei ce o iubiți! Și cei ce locuiesc în ea să se bucure cu bucurie, toți câți jeliți pentru ea.

66:11 Ca să fiți alăptați, și să vă săturați din sânii mângâierii ei; așa încât, alăptându-vă să vă desfătați de revărsarea gloriei ei.

66:12 Căci așa spune Domnul, Iată Eu întorc spre ei ca un râu de pace, și ca un torent care inundă, *întorc* gloria națiunilor; copiii lor pe umeri vor fi purtați, și pe genunchi vor fi mângâiați.

66:13 După cum orice mamă mângâie, așa și Eu vă voi mângâia; și în Ierusalim veți fi mângâiați.

66:14 Și veți vedea, și se va bucura inima voastră, și oasele voastre ca vegetația vor răsări; și cunoscută va fi Mâna Domnului de cei având frică de El, și El *îi* va amenința pe cei neascultători.

66:15 Căci iată, Domnul ca un foc va veni, și ca un vifor cu carele Lui, să achite în mânie pedeapsă, și mustrare într-o flacără de foc.

66:16 Căci prin focul Domnului va fi judecat tot pământul, și prin sabia Lui mare și lată, orice carne. Mulți vor fi înjunghiați de Domnul.

66:17 Cei ce se purifică și se curățesc în grădini, și în praguri mănâncă carne sacrificată de porc, și scârboșenii și șoareci, împreună vor fi nimiciți, zice Domnul.

66:18 Iar Eu, lucrările lor, și raționamentele lor *le* cunosc. Și Eu vin să strâng toate națiunile și limbile. Și ele vor veni, și vor vedea Gloria Mea.

66:19 Și voi lăsa asupra lor un semn. Și voi trimite dintre ei pe cei salvați la națiuni – la Tarsis, și *la* Pul, și *la* Lud, și *la* Meșec, și *la* Tubal, și înspre Grecia, și înspre insule – celor de departe, celor care nu au auzit de al Meu Nume, nici nu au văzut Gloria Mea. Și ei vor vesti Gloria Mea printre națiuni.

66:20 Și vor aduce pe frații voștri din toate națiunile, *ca* dar Domnului, cu cai, și care, și căruțe acoperite, *trase* de catâri, cu umbrare, în Sfânta Cetate Ierusalim. Și a zis Domnul, Ca și cum ar aduce fiii lui Israel jertfele lor către Mine, cu psalmi în Casa Domnului,

66:21 și din ei voi lua preoți și leviți, zice Domnul.

66:22 Căci așa cum cerul cel nou, și pământul cel nou, pe care Eu *le*-am făcut, rămân înaintea Mea, spune Domnul, așa voi stabili sămânța voastră, și numele vostru.

65:19 † cetatea Ierusalimului

66:8 † sau: un pământ

66:23 Și va fi din lună în lună, și din sabat în sabat, va veni orice carne pentru a se închina înaintea Mea în Ierusalim, zice Domnul.

66:24 Și vor ieși, și vor vedea carcasele oamenilor care s-au făcut vinovați împotriva Mea. Căci viermele lor nu se va sfârși, și focul lor nu se va stinge. Și vor fi drept priveliște oricărei cărni.